

BIOL. INV. 93

ACADEMIA REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

**STUDII ȘI CERCETĂRI DE
BIOLOGIE
SERIA «BIOLOGIE ANIMALĂ»**

3

TOMUL X

1958

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

STUDII ȘI CERCETĂRI
DE
BIOLOGIE
SERIA «BIOLOGIE ANIMALĂ»

COMITETUL DE REDACTIE

N. SĂLĂGEANU, membru corespondent al Academiei R.P.R., redactor responsabil; T. BORDEIANU, membru corespondent al Academiei R.P.R.; GR. ELIESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R.; N. TEODOREANU, membru corespondent al Academiei R.P.R.; V. RADU, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Tomul X, nr. 3

1958

S U M A R

Pag.

VICTORIA G. IUGA, XENIA SCOBOLĂ și ATENA ROȘCĂ, Contribuții la cunoașterea Hymenopterelor Tenthredinide din R.P.R. Nota III. Tribul <i>Nematini</i> Thom.	205
ȘT. NEGRU, Malofage noi pentru fauna R.P.R. (<i>Mallophaga</i> Nitzsch)	225
MATHILDA DUȚU-LĂCĂTUȘU, Noi contribuții la studiul Braconidelor (Hymenoptere parazite)	249
A. VUXANOVICI, Contribuții la studiul genului <i>Loxophyllum</i> (Ciliata)	269
CONSTANȚA CONSTANDACHE, Contribuții la studiul Chalcoidelor (Insecta Hymenoptera) din R.P.R.	281

ACADEMIE DE LA REPUBLIQUE POPULAIRE ROUMAINE

АКАДЕМИЯ РУМЫНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ

ÉTUDES ET RECHERCHES
DE
BIOLOGIE

SÉRIE « BIOLOGIE ANIMALE »

Tome X, n° 3

1958

SOMMAIRE

Page

VICTORIA G. IUGA, XENIA SCOBIOALA et ATENA ROŞCA, Contribution à la connaissance des Hyménoptères Tenthredinidés de la République Populaire Roumaine. Note III. La tribu <i>Nematini</i> Thom	205
ȘT. NEGRU, Mallophages nouveaux pour la faune de la République Populaire Roumaine (<i>Mallophaga</i> Nitzsch)	225
MATHILDA DUTU-LĂCĂTUȘU, Nouvelle contribution à l'étude des Brachonidés (Hyménoptères parasites)	249
A. VUXANOVICI, Contribution à l'étude du genre <i>Loxophyllum</i> (Ciliata)	269
CONSTANȚA CONSTANDACHE, Contribution à l'étude des Chalcidoidea (Insecta Hymenoptera) de la République Populaire Roumaine	281

Том X, № 3

1958

СОДЕРЖАНИЕ

Стр.

ВИКТОРИЯ Г. ЮГА, КСЕНИЯ СКОБИОЛА и АТЕНА РОШКА, К вопросу о Tenthredinidae в Румынии. Сообщение III. <i>Nematini</i> Thom	205
Ш. НЕГРУ, Виды (<i>Mallophaga</i> Nitzsch), новые для фауны Румынской Народной Республики	225
МАТИЛЬДА ДУЦУ-ЛЭКЭТУШУ, Новое в изучении Braconidae (перепончатокрылые паразиты)	249
А. ВУКСАНОВИЧ, К вопросу о роде <i>Loxophyllum</i> (Ciliata)	269
КОНСТАНЦА КОНСТАНДАЧЕ, К вопросу о Chalcidoidea (Insecta Hymenoptera) в Румынской Народной Республике	281

EDITIONS DE L'ACADEMIE DE LA REPUBLIQUE POPULAIRE ROUMAINE

ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ РУМЫНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ

CONTRIBUȚII LA CUNOAȘTEREA HYMENOPTERELOR
TENTHREDINIDE DIN R.P.R.

NOTA III. TRIBUL NEMATINI THOM.

DE

VICTORIA G. IUGA, XENIA SCOBIOIU și ATENA ROȘCA

Comunicare prezentată de academician W. KNECHTEL în ședința din 24 aprilie 1958

În două note precedente (12), (13), am publicat rezultatele cercetărilor noastre asupra reprezentanților, în fauna R.P.R., din celelalte 5 triburi de Tenthredinide: *Tenthredinini*, *Dolerini*, *Selandriini*, *Blennocampini*, *Phyllotomini*. Prin aceste cercetări cunoștințele despre compozitia faunistică pe teritoriul țării noastre s-au îmbogățit cu: 1 gen, 16 specii și 11 forme, toate noi.

Studiul asupra reprezentanților din tribul *Nematini* s-a făcut pe baza materialului colectat de noi pe teren și pe baza celui din colecțiile muzeelor din București și Sibiu. Am examinat 246 de exemplare, aparținând la 55 de specii. Pentru identificarea materialului nostru și pentru verificarea determinărilor, făcute de predecesori, am folosit publicațiile specialiștilor: André (1), Konow (15), (16), Enslin (3), Escherich (5), Berland (2), Gussakovski (9).

Tribul NEMATINI Thomson 1871

Acestui trib Ross (1937) i-a alipit genul *Hoplocampa*, cu toate că nu are toate caracterele Nematinilor. Tribul are o răspândire holaretică. În Europa meridională trăiesc puține specii, însă în ținuturile sale septentrionale ele sunt în număr mare. Larvele diferitelor specii de culoare generală verzuie, cu tegumentul neted și cu 7 perechi de picioare abdominale (segmentele 2—7 și 10), se deosebesc puțin unele de altele. Parte dintre ele se hrănesc cu frunze, iar altele sunt cecidogene. Unele produc daune însemnante în livezi și grădini. Astfel, Manolache și colaboratori (19)

au semnalat, între anii 1949—1957, daunele produse livezilor de pruni, meri, peri de către *Hoplocampa minuta* Christ 1791, *H. flava* Linné 1761, *H. testudinea* Klug 1814, *H. brevis* Klug 1814 și culturilor de trandafiri de către *Cladius pectinicornis* Geoffroy 1785, în diferitele regiuni ale țării.

Dar cele mai multe omizi-false de Nematini se hrănesc pe diferiți copaci și arbuști, iar uneori chiar pe unele plante ierboase. După Enslin (3), Bernald (2), după lucrările colectivului pentru studiul dăunătorilor pădurilor din U.R.S.S. (25) și din observațiile noastre reiese că felurile esențe de sălcii (*Salix*) sunt cele mai des atacate de diferite specii de *Pontania*, *Euura*, *Pristiphora*, *Trichiocampus*, *Pteronidea*, *Nematus*, *Amauronematus*, *Pachynematus*, *Croesus*. Pe mesteacăni (*Betula*) se hrănesc speciile de *Dineura*, *Croesus*, *Pteronidea*, *Hemicrooa*, *Priophorus*, *Amauronematus*, *Nematinus*, *Pristiphora*. Pe popii (*Populus*) trăiesc diferite specii de *Pteronidea*, *Nematus*, *Pachynematus*, *Lygaeonematus*, *Croesus*, *Trichiocampus*, *Cladius*. Arinii (*Alnus*) sunt atacați de speciile de *Nematinus*, *Platycampus*, *Pteronidea*, *Hemicrooa*, *Croesus*. Unele specii de *Cladius*, *Trichiocampus* se hrănesc pe ulm (*Ulmus campestris*), iar *Pteronidea tibialis* Newman pe salcim-alb (*Robinia pseudacacia*). Coniferele sunt atacate de unele specii de *Platycampus*, *Nematus*, *Pachynematus*, *Lygaeonematus*; un dăunător al pepinierelor este *Pachynematus scutellatus* Hartig.

Frunzele de coacăz roșu și agriș (*Ribes*) sunt distruse de larvele de *Hoplocampa chrysorrhoea* Klug, *Pristiphora ruficornis* Olivier și *Pteronidea ribesi* Scopoli, care atacă și porumbarul (*Prunus spinosus*). *Priophorus tener* Zaddach trăiește pe mur (*Rubus*) și smeuri, ultimul fiind atacat și de *Pristiphora pallidiventris* Fallén. Frunzele afinului (*Vaccinium myrtillus*) sunt distruse de *Pristiphora quercus* Hartig. Păduceii (*Crataegus*) sunt atacați de diferite specii de *Hoplocampa*, *Dineura*, *Priophorus*, *Pristiphora*, *Nematus*.

Omizile-false de Nematini se hrănesc și pe unele plante ierboase. Astfel, fragul (*Fragaria vesca*) este atacat de *Cladius pectinicornis* Geoffroy, iar *Pristiphora pallidiventris* Fallén se hrănește pe *Geum urbanum* și *Potentilla*. Pe diferite graminee (*Carex*, *Festuca*, *Poa*) trăiesc anumite specii de *Pachynematus* și *Lygaeonematus*.

Unele specii de Nematini nu au fost semnalate decât pe o singură plantă-gazdă de exemplu: *Pteronidea fagi* Zaddach, pe *Fagus silvatica*. Altele trăiesc pe numeroase plante-gazde, cum este *Croesus septentrionalis* Linné, care se dezvoltă pe *Alnus glutinosa* și *A. incana*, *Betula alba*, *Populus nigra*, *Salix pentandra*, *Corylus avellana*, *Fraxinus*, *Sorbus*.

Unele trec de pe plantele spontane, pe cele cultivate. Astfel, *Cladius pectinicornis* Geoffroy care se hrănește pe *Spiraea ulmaria*, *Sanguisorba minor*, *Alchemilla vulgaris*, *Fragaria vesca*, atacă și trandafirii (*Rosa canina*).

În fauna Europei centrale trăiesc 18 genuri de Nematini, dintre care 17, cu 61 de specii și 3 forme, au fost menționate pe diferitele liste faunistice, publicate cu privire la fauna țării noastre. Prima specie a fost semnalată de Mocsáry în 1874, care între anii 1877 și 1897 mai adaugă alte 27 de specii. Această listă mai este îmbogățită cu 1 specie de către F. R. W. L. S. K. y în 1876 și cu 1 specie și 1 formă de către Strobil (1901); cu 2 specii de către Szilády (1914); cu 4 specii de către Z. I.

Iah - Kiss (1915). În 1922 Müller mai citează alte 22 de specii și 2 forme noi, la care Mócsár (1947) mai adaugă 2 specii, iar Manola (1949) încă 1 specie.

Datorită cercetărilor noastre s-au mai găsit încă 1 gen, 18 specii și 1 formă de Nematini noi pentru fauna Republicii Populare Române, numărul celor cunoscute ridicându-se astfel la 18 genuri (totalul celor din fauna europeană), 79 de specii și 4 forme.

Un gen, care nu fusese încă identificat în țara noastră, este *Platycampus* Schiödte 1839, cu răspândire în partea nordică a Eurasiei, care are cîteva specii, rar întâlnite. Noi am găsit două dintre aceste specii.

1. *Platycampus duplex* Lepeletier 1823
(*Pristiphora*), Monogr. Tenthred., p. 61, nr. 177, ♀.

În colecția muzeului din Sibiu am găsit 1 ♀ (leg. Müller) din această specie, care trăiește în Europa centrală și nordul Asiei. Exemplarul fusese determinat ca *Pteronidea capito* Konow.

Această femelă, colectată la Păltiniș la 21. VI. 1931, are 5,5 mm lungime. Corpul este negru, dar labrul și clipeul sunt cafenii, iar marginea posterioară a pronotului, tegulele, ultimul segment abdominal și picioarele sunt galbene, în afară de baza tuturor coxelor, iar la primele două perechi de picioare și baza femurilor, care sunt cafenii. Ghiarele sunt simple. Clipeul lat are marginea adânc scobită. Aria frontală, distinct delimitată, comunică cu gropița supra-antenală. Antenele sunt lungi, subțiri. Pe cap și torace, tegumentul este des și mărunt punctiform sculptat. Aripile hialine au nervurile brune, iar costa și stigma de culoare galbenă deschis. Teaca fierăstrăului, văzută dorsal, este lățită apical, asemănindu-se cu cea de la *Nematinus*.

După observațiile altor autori, larvele deplin crescute, au lungimea de 18 mm, capul cafeniu deschis, cu puncte negre; corpul cenușiu-verzui, are pe laturi și medianungi de pete negre confluente, lăsând între ele puncte deschise, rotunjite. Ele se hrănesc cu frunze de zadă: *Larix europaea* (după Carpenter) și *Larix decidua* (după Hsin). Este destul de frecvent în pădurile de *Larix* din Finlanda (după Kangas).

2. *Platycampus luridiventris* Fallén 1808
(*Tenthredo*), Svensk. Vet. Akad. Handl., vol. 29, p. 115, nr. 55, ♀.

A fost semnalată în Insulele Britanice, în Europa centrală și septentrională. Noi am găsit 1 ♀ (leg. Iuga) la Sinaia, la 25.V.1946.

Femela găsită de noi are 5 mm lungime. Capul, antenele, toracele și abdomenul sunt negre; dar colțurile postero-laterale ale pronotului și tegulele sunt galbene. Picioarele galbene au vîrfurile tibiilor și tarsele posterioare negre. Ghiarele au un mic dintă subapical. Capul are o sculptură punctiformă măruntă; labrul este cafeniu, iar clipeul are marginea

adînc scobită. Aripa, aproape transparentă, cu reflexe cenușii, are costa și stigma de culoare cafenie închis; celula cubitală 3 este aproape tot atât de lungă ca a 2-a.

Are două generații anuale, larvele hrănindu-se în iulie și septembrie pe arini (*Alnus*). De culoare verde, cu corpul lătit și turtit, prevăzut cu expansiuni laterale, aceste larve stau lipite pe fața inferioară a frunzelor, rezinându-le parenchimul. Sunt parazitate de *Mesoleius transfuga* Hlm. și *M. leptogaster* Hlm. (după Cameron) și *Polyblastus alternans* Sch. (după Berland).

3. *Hemichroa alni* Linné 1758
(*Tenthredo*), Syst. nat., ed. 10, p. 559, nr. 37.

Această specie rară este cunoscută în Insulele Britanice și Europa centrală și meridională. Pe teritoriul țării noastre au fost găsite 1 ♀ în Munții Făgăraș – Negoiu, în luna iulie 1933 (leg. Brandst.) și 2 ♀ (leg. și det. Worel) la Sibiu, la 8.VII și 9.VIII.1945.

ACESTE EXEMPLARE AU O LUNGIME DE 7–8 MM. TEGUMENTUL LOR LUCIOS ESTE APROAPE IMPERCEPTIBIL PUNCTIFORM SCULPAT. ANTENELE SINT LUNGI, IAR CLIPEUL ARE MARGINEA ADÎNC SCOBITĂ. VERTEXUL SI FRUNTEA SINT NET DELIMITATE PE LATURI DE DOUĂ SANȚURI PUȚIN ARCUITE. CAPUL CU ANTENELE, PRONOTUL, MESONOTUL (UNEORI PĂTAT CU NEGRU) SI TEGULELE SINT ROSII. MESOPLEURELE, MESOSTERNUL, METATORACELE SI ABDOMENUL SINT NEGRE. PICOARELE SINT NEGRE, ÎN AFARĂ DE CELE ANTERIOARE, PRECUM SI DE TIBILE CU TARSELE CELOR MIJLOCII, CARE SINT ROSCATE. ARIPILE HALINE AU NERVURILE CAFENII ÎNCHIS, COSTA GALBENĂ SI STIGMA (FOARTE MARE) CASTANIE. UNUL DINTRE EXEMPLARELE, COLECTATE LA SIBIU, ARE CELULA RADIALĂ NEDIVIZATĂ, DESI EXISTĂ UN Început DE NERVURĂ TRANSVERSALĂ.

MASCULII SINT RARI, ÎNMULȚIREA FIIND ÎNDEOBȘTE PARTENOGENETICĂ, CU UNA SAU DOUĂ GENERAȚII ANUALE.

DIN LITERATURĂ REIESE CĂ LARVELE, CARE DEPLIN CRESCUTE AU O LUNGIME DE 17–18 MM, SE HRĂnesc PE ARINI (*Alnus*), MESTEACĂNI (*Betula*) și SĂLCII (*Salix*). ELE SINT DE CULOARE VERDE, MAI ÎNCHISĂ DORSAL DECIT VENTRAL. LARVELE ROD MARGINEA FRUNZELOR, UNDE STAU CU EXTREMITATEA ABDOMENULUI RĂSUCITĂ. DEPLIN CRESCUTE LARVELE SE AFUNDĂ ÎN SOL, UNDE SE ÎMPUPEAZĂ ÎNTR-UN COCON NEGRICIOS.

PARAZITII ACESTEI SPECII SINT, DUPĂ CAMERON, *Monoblastus erythropygus* Holm. și *Cteniscus sexcinctus* Grav.

4. *Trichocampus ulmi* Linné 1758
(*Tenthredo*), Syst. nat., ed. 10, p. 559, nr. 36.

A fost găsită în Anglia, Belgia, Olanda, Franța, Suedia, Spania, Asia Mică, ținuturile transcaucaziene. Noi am găsit 1 ♂ și 1 ♀ la Lunca-viță-Cetățuie (r. Măcin), la 27.VI.1956 (leg. Scobiola).

ACESTE EXEMPLARE AU O LUNGIME DE 6–7 MM. ÎNTREG CORPUL ESTE DE CULOARE NEAGRĂ LUCIOASĂ. FRUNTEA SI CREȘTELE NET DELIMITATE. CAPUL, MESONOTUL, MESOPLEURELE SINT NETEDE. PICOARELE GALBENE, AU TOATE COXELE SI TROHANTERELE, PRECUM SI BAZA FEMURELOR ANTERIOARE, NEGRE. ARIPILE HALINE AU NERVURILE SI STIGMA NEGRICIOASE; LA ARIPA ANTERIORĂ LIPSEȘTE PRIMA NERVURĂ CUBITALĂ TRANSVERSĂ.

FEMELA ARE ANTENE NEGRE, SUBȚIATE APICAL, PUȚIN PĂROASE. ABDOMENUL ESTE LAT.

LA MASCUL ANTENELE, DE CULOARE NEAGRĂ, CU PERI LUNGI SI DESI, AU LA BAZA ARTICOLULUI 3 O PROEMINENȚĂ ANTERIORĂ.

LARVELE SE HRĂnesc CU FRUNZELE DIFERITELOR SOIURI DE ULM. POT FI GĂSITE DIN IUNIE PÂNĂ ÎN OCTOMBRIE PE FAȚA INFERIORĂ A ACESTOR FRUNZE. DEPLIN CRESUTĂ, LARVA ARE O LUNGIME DE 12–13 MM. CULOAREA SA ESTE VERDE, CU O DUNGĂ DORSALĂ MAI ÎNCHISĂ; PE CORP ARE SIRURI TRANSVERSALE DE TUBERCULI, PREVĂZUȚI CU PERI LUNGI, ALBI.

5. *Amauronematus puniceus* Christ 1791
(*Tenthredo*), Naturg. d. Insect., p. 440, ♀.

LARG RĂSPÎNDITĂ, TRĂIEȘTE ÎN NORDUL ASIEI SI EUROPEI, ÎN AFARĂ DE SPANIA SI PENINSULA BALCANICĂ. DIN MATERIALUL COLECTAT DE WOREL, NOI AM GĂSIT CĂ 2 ♀: UNA DE LA GUŞTERIȚA, 9.IV.1947 SI ALTA DIN ÎMPREJURIMILE SIBIULUI, 12.IV.1945, APARTIN ACESTEI SPECII; DE ASEMEENA SI EXEMPLARUL DE LA CISNÄDIOARA, APARTINÎND MUZEULUI DIN SIBIU. ELE FUSESERĂ DETERMINATE CA *Pteronidea tibialis* Newman.

ACESTE FEMELE, CU O LUNGIME DE 8 MM, AU O CULOARE GENERALĂ ROSIE. ANTENELE, REGIUNEA OCELILOR SI PARTE DIN CEAFĂ SINT NEGRE. DE ASEMEENA EXISTĂ PE MESONOT 3 PETE NEGRE, CA SI DUNGA TRANSVERSALĂ DE PE SCUTEL. MESOSTERNUL, SUBSCUTELUL, METATORACELE APROAPE ÎN ÎNTREGIME SI PARTE DIN PRIMUL SEGMENT ABDOMINAL SINT NEGRE. UNUL DIN EXEMPLARE ARE PETE NEGRE SI PE TERGITELE 5–7. PICOARELE ANTERIOARE SI MIJLOCII SINT ROSII, CELE POSTERIOARE NEGRICIOASE, CU COXELE SI TROHANTERELE ROSII. ARIPILE HALINE AU NERVURILE NEGRICIOASE, DAR COSTA SI STIGMA GALBENE. TEACA FIERĂSTRĂULUI ARE VÎRFUL NEGRU. ÎN FIGURA 1 AM REPREZENTAT ULTIMELE DOUĂ TERGITE SI OVIPORIZATORUL DE LA ACEASTĂ SPECIE. CERCII SINT LUNGI SI SUBȚIRI. GONOSTILII SINT SCURȚI SI LATI, OVALI. ENDITUL 8 SE ARTICULEAZĂ PRINTR-O RAMURĂ LUNGĂ SI ÎNGUSTĂ (r) LA COXITUL RESPECTIV, IAR ENDITUL 9 SE ARTICULEAZĂ DIRECT LA COXITUL 9.

LARVA SE HRĂNEȘTE PE DIFERITE SPECII DE SĂLCII. DUPĂ ENSLIN (3) EA TRĂIEȘTE SI PE PLOPUL DE MUNTE (*Populus tremula*). DEPLIN CRESUTĂ, LARVA ARE O LUNGIME DE 20 MM. CAPUL SAU ESTE NEGRU, CA SI BAZA SI VÎRFUL PICOARELOR TORACICE. DORSAL, CORPUL ESTE CAFENIU LUCIOS, CU PETE TRANSVERSALE VERZI-ALBĂSTRUJI, TAIATE PE FIECARE SEGMENT DE LINII CAFENII; ULTIMELE 3 SEGMENTE SINT PORTOCALII. FAȚA VENTRALĂ A CORPULUI SI PICOARELE SINT VERZI-ALBĂSTRUJI. CIND SINT SURPRINSE, LARVELE SE RĂSUCESC ÎN FORMĂ DE S. CRISALIDAREA SE FACE ÎN INTERIORUL UNUI COCON, PRINTRE FRUNZELE UScate, CAZUTE PE SOL.

6. *Amauronematus miltonotus* Zaddach et Brischke 1882
(*Nematus*), Schrift., phys. ökon. Ges. Königsberg, vol. 23, p. 143, nr. 44, ♀.

A fost semnalată din Siberia, pînă în peninsula Kamciatka și în nordul Europei. Enslin (3) a găsit-o și în centrul Europei. Noi am

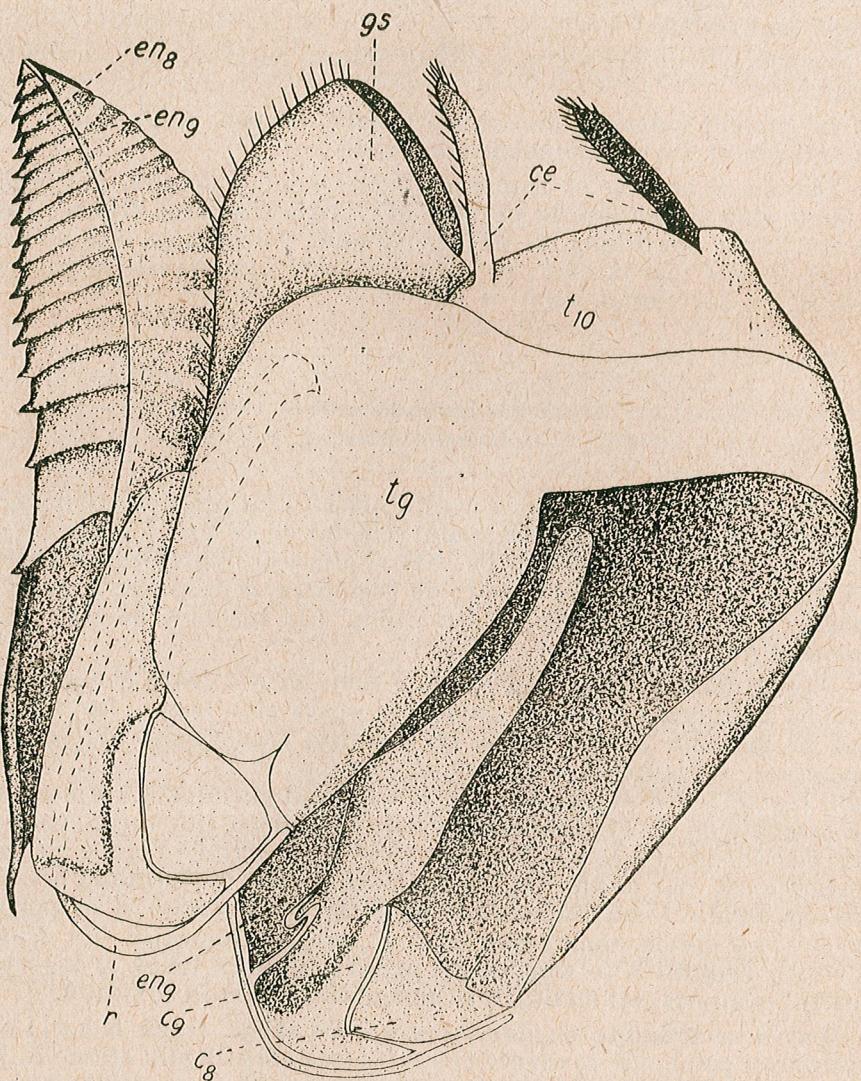

Fig. 1. — *Amauronematus puniceus* ♀, scleritele din apexul abdomenului.
c₈ și c₉, gonocoxite; ce, cerci; en₈, lama fierăstrăului; en₉, șina fierăstrăului; gs, gonostil; r, ramura editului 8;
t₉ și t₁₀, tergite

determinat 1 ♀, prinsă de Worell la Măgura Sibiului, la 21.IV.1948, ca apartinind acestei specii.

Exemplarul are o lungime de 8 mm. Culoarea generală galbenă, dar cu mesopleurele și metapleurele roșcate. Capul și mesonotul des și mărunt punctiform sculptate; mesopleurele lucioase au o sculptură punctiformă mai fină. Antenele galbene au articolul 3 mai scurt decît al 4-lea. Marginea clipeului este rotunjit-scobită; malarele sunt late, iar fruntea net delimitată. Picioarele galbene. Aripile hialine au nervurile cafenii, însă costa, subcosta și stigma galbene.

7. *Amauronematus alpicola* Konow 1895
Termés. Füz., vol. 18, p. 183.

S-a găsit în regiunile muntoase din centrul Europei. La muzeul din Sibiu există 1 ♂ (leg. Müller) provenit de la Reghin (400—500 m altitudine), pris la 18.IV.1922.

Exemplarul, examinat de noi, are o lungime de 7 mm și corpul de culoare neagră. Antenele negre sunt aproape tot atît de lungi cît corpul. Capul, mai îngust decît toracele, este des și foarte mărunt punctiform sculptat. Marginea clipeului este adînc rotunjit scobită. Apendicele bucale și ariile genale sunt cafenii. Toracele, cu sculptură punctiformă deasă și fină, sunt peri scurți, albi. Placa genitală, neagră, ca și restul abdomenului, sunt muchia terminală dreaptă, ca retezată. Picioarele negre, au capătul distal al femurilor și cel proximal al tibiilor galbene. Aripile hialine au nervurile și stigma negricioase.

8. *Amauronematus fahraei* Thomson 1862
(*Nematus*), Ofvers. Svensk. Vet.-Akad. Förh., vol. 19, p. 637, nr. 49, ♂♀.

Trăiește în Siberia, precum și în Europa nordică și centrală. Pe teritoriul țării noastre a fost găsită 1 ♀ la Sibiu, în mai 1916.

Acest exemplar are o lungime de 6 mm. Capul este galben, cu pete negre în regiunea cefei și în jurul oculului anterior; vîrful mandibulelor este cafeniu. Malarele sunt late; clipeul are marginea adînc scobită; gropița supra-antenală este mare, iar fruntea net delimitată. Antenele, de lungime obișnuită, sunt dorsal negre, iar ventral și către vîrf cafenii. Toracele cafeniu, dar mesonotul lucios este galben, iar metanotul negru. Pe cap și torace, tegumentul are o sculptură punctiformă, deasă și măruntă. Abdomenul este galben, însă tergitele 1—3 sunt în partea de mijloc negre. Picioarele sunt galbene, cele posterioare cu vîrful tibiilor și tarsele negre. Aripile hialine au nervurile cafenii, însă stigma și costa galbene. Larvele trăiesc pe *Ranunculus acer*.

9. *Nematinus luteus* Panzer 1805
(*Nematus*), Fauna Insect. Germ., vol. 8, p. 90, pl. 10, ♀.

Este cunoscută în întreaga Europă, unde este destul de frecventă. În Colecția Worell am găsit 4 ♀, prinse în luna mai între anii 1941 și 1945,

în imprejurimile Sibiului, împreună cu alte exemplare din specia *N. bilineatus* Klug.

Acstea femele au o lungime de 7,5—8 mm. Corpul este de culoare

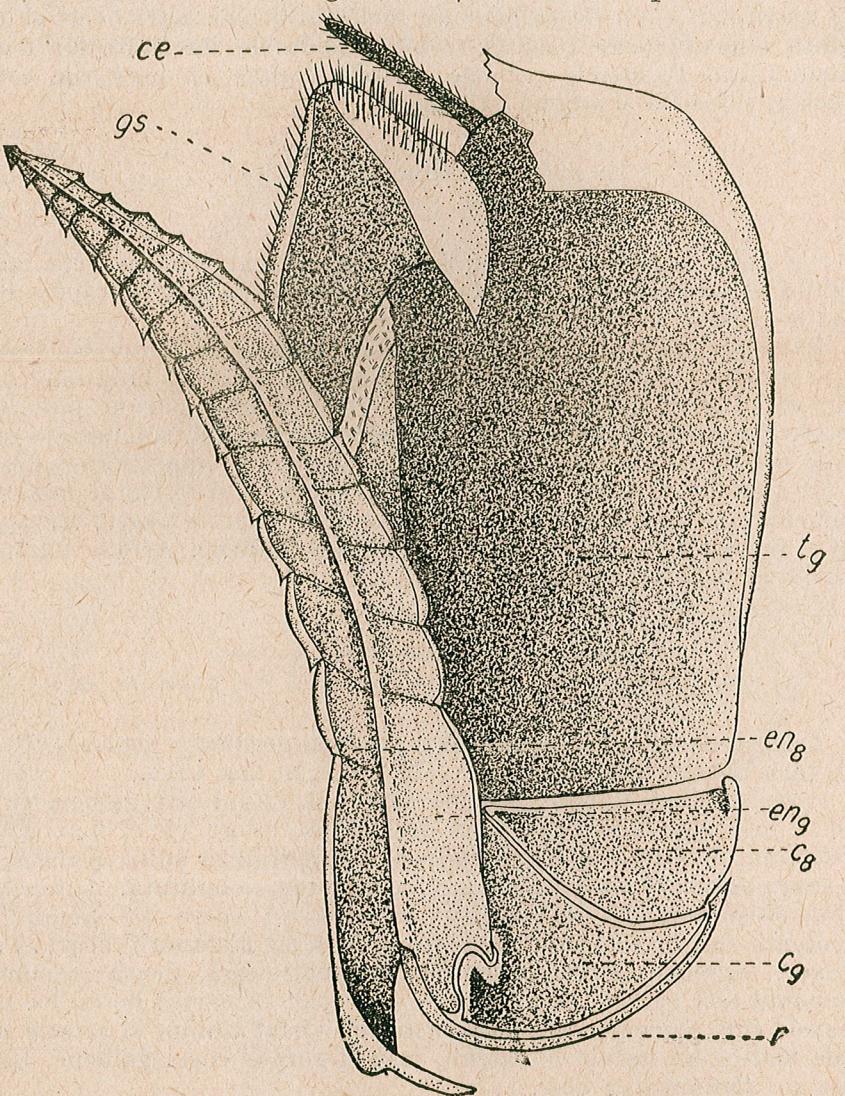

Fig. 2. — *Nematinus luteus*, scleritele ovipozitorului.

c₈ și *c₉*, gonocoxite; *ce*, cerci; *en₈*, lama fierăstrăului; *en₉*, sina fierăstrăului; *gs*, gonostil; *r*, ramura enditului 8;

t₉, tergit.

portocalie, în afară de mesostern și partea ventrală a mesopleurelor, care sunt negre. Toracele, cu o sculptură punctiformă nu prea deasă, este lucios. Aripile hialine au nervurile și baza stigmei cafenii, iar costa și vîrful stigmei galbene.

Teaca fierăstrăului, privită dorsal, este mult lățită apical, iar medial fiecare gonostil se prelungeste cu cîte un scurt colț rotunjît. Din figura 2 se constată că řina fierăstrăului se articulează direct la coxitul 9, iar lama fierăstrăului la coxitul 8 prin intermediul unei ramuri lungi și subțiri.

Larvele, cu corpul turtit, colorat în verde-albăstrui, au o lungime de 11—13 mm. Împuparea are loc în pămînt, înăuntrul unui cocon. Există două generații anuale. Larvele primei generații se hrănesc în iunie pe stejari (după Strobl), iar cele din generația a doua pe arin negru, *Alnus glutinosa*, pe la sfîrșitul lunii septembrie (după Hin) și începutul lunii octombrie (după Loeffle).

10. *Nematinus bilineatus* Klug 1819
(*Tenthredo*), Zool. Mag., vol. 2, p. 86.

Specie mult mai rară decât precedenta, trăiește în Europa centrală și septentrională. Worell a colectat din imprejurimile Sibiului în mai, anii 1941, 1945, 1946, 8 ♂ și 10 ♀ aparținând acestei specii.

Exemplarele determinate de noi, au o lungime de 6—8 mm. La ambele sexe culoarea generală a corpului este portocalie. Capul are fruntea net delimitată. Antenele portocalii au primele două articole și fața dorsală a următoarelor trei (cel puțin) de culoare cafenie. Picioarele sunt galbene. Aripile hialine au nervuri cafenii, dar costa și stigma sunt complet galbene.

Masculul este pătat cu negru: o pată în jurul ocelilor, două dungi pe lobii laterali ai mesonotului, două pe sănțurile metanotului.

La femelă lobii laterali ai mesonotului, 2 pete pe mesopleure și 2 pete pe mesostern sunt cafenii-negricioase. Abdomenul lat, terminal este ca retezat drept. Teaca fierăstrăului, privită dorsal, este apical foarte lată.

Larvele se hrănesc pe arini. Deplin crescută, larva are o lungime de 20 mm. Capul său galben are ochii negri. Corpul este de culoare verde deschis, cu 4 șiruri de tuberculi albi. Femela își depune ouăle pe fața inferioară a frunzelor, în nervura mediană.

Am mai găsit și 2 ♀ (leg. Worell) din forma *virilis* Enslin (3) aparținând speciei *Nematinus bilineatus*, colectate tot din imprejurimile Sibiului, la 20.V.1943.

Acstea femele au o lungime de 7—8 mm. Corpul lor galben este de culoare închisă pe o mai mare întindere: regiunea ocelilor și vîrfurile mandibulelor sunt de culoare cafenie; mai au o dungă neagră și pe lobul median al mesonotului; mesosternul este negru.

11. *Pteronidea bipartita* Lepeletier 1823
(*Nematus*), Monogr. Tenthred., p. 69, nr. 206, ♂♀.

Această specie trăiește în Europa centrală și septentrională. În materialul colectat din imprejurimile Sibiului la 11.V.1946 de Worell, am găsit 5 ♂ aparținând acestei specii rare.

Lungimea acestor exemplare este de 6—7 mm. Capul neted, lucios și negru, are malarele și ariile genale portocalii, iar apendicele bucale și

clipeul galbene-albicioase. Marginea clipeului este adinc scobită. Antenele galbene au partea dorsală a primelor articole neagră. Fruntea și vertexul sunt net delimitate. Toracele negru are pronotul, tegulele, mesopleurele și metapleurele galbene. Abdomenul galben are primul tergit negru. Placa genitală este terminal scobită. Organul copulator (fig. 3, A și B) are:

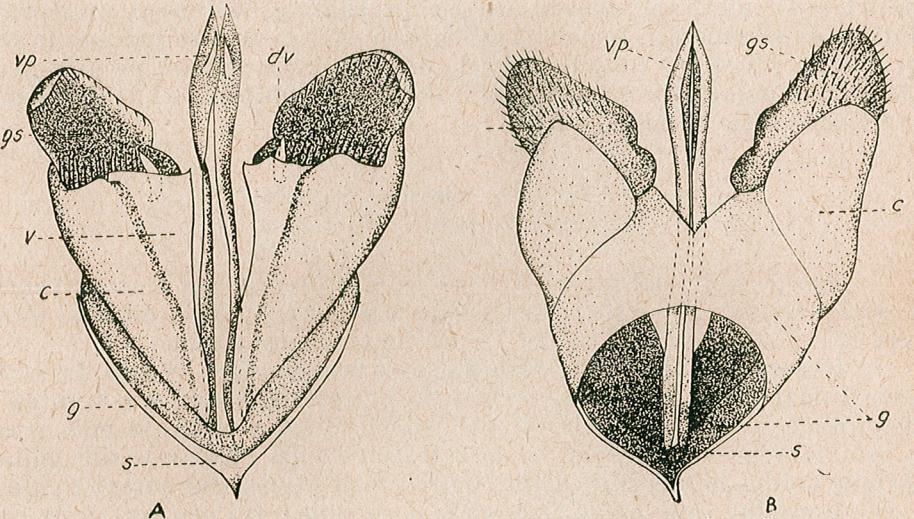

Fig. 3. — *Pteronidea bipartita*, A și B scleritele organului copulator, văzute ventral și dorsal.

c, gonocoxit; dv, degetul volselei; g, gonobază; gs, gonostil; s, sternit; v, volsele; vp, valvă penială.

gonobaza cu lobii peniali bine dezvoltăți; valvele peniale cu un spin ventral; volsele, neseparată de gonocoxit în toată lungimea sa, prevăzută cu o scurtă prelungire subapicală.

În general, specia are anual două generații.

Larvele se hrănesc pe *Betula alba* după André (1), pe *Salix caprea* și *Populus*, după Eslin (3). Ele au capul verzui-albicios, cu trei dungi longitudinale cafenii, cea mijlocie fiind mai mare și cu cîte o dungă, tot cafenie dar mai puțin evidentă, înapoia fiecarui ochi. Corpul lor, verde ca frunza, are o dungă mai închisă mediană, mărginită pe laturi de cîte una deschisă. La baza fiecarui apendice există cîte 10–12 mici proeminențe cafenii. Crisalidează în pămînt.

12. *Pachynematus kubesi* Konow 1903 (?)

Specia a fost descrisă după exemplare colectate în Boemia. Exemplarul ♀, determinat de noi, provine de la Sibiu, colectat de Worell la 1.IV.1951.

Această femelă are o lungime de 8,5 mm și corpul de culoare generală neagră. Apendicele bucale sunt de culoare cafenie deschis, ariile genale

roșcate, antenele negre; marginea clipeului este ușor scobită. Toracele lucios prezintă o sculptură măruntă punctiformă; scutelul este neted, lucios. Abdomenul negru are ultimul segment galben, atât dorsal cît și ventral. Picioarele negre au extremitatea distală a femurelor, tibiile și tarzele galbene, dar la picioarele posterioare vîrful tibiilor și tarzele sunt negre. Aripile hialine au nervurile cafenii, iar costa și stigma galbene.

13. *Lygaeonematus compressicornis* Fabricius 1804 (*Tenthredo*), Syst. Piez., p. 38, nr. 46.

Trăiește în toată Europa. În țara noastră au fost colectate 2♀: una la Budești (r. Oltenița), 3.V.1953, cealaltă la Luncavița-Cetățuie (r. Măcin), 27.VI.1956 (leg. Scobiola).

Lungimea acestor exemplare este de 6 mm. Culoarea generală a corpului neagră. Capul, neted și lucios, are labrul mult dezvoltat, marginea clipeului dreaptă (ca retezată), fruntea net delimitată, iar vertexul cu limitele confuze. Antenele scurte, negre, au unghiuile ventro-apicale ale articolelor 3–5 proeminente sub formă de colți. Toracele negru, lucios, cu o sculptură punctiformă de abia perceptibilă, are tegulele galbene. Picioarele galbene au baza tuturor coxelor, ca și vîrful tibiilor și tarzele celor posterioare, negre. Aripile hialine, fără prima nervură cubitală transversă, au nervurile și stigma negre.

În general, această specie are anual două generații, adulții primei zburînd în mai-iunie, cei din a doua generație în august. Ouăle sunt depuse în frunzele de *Populus* (de obicei, *P. tremula*), chiar în nervura principală, în două șiruri. Larvele, de culoare verde deschis, au spatele mai deschis și mici pete cafenii la baza picioarelor abdominale. Ele rod găuri în parenchimul frunzelor, pe care le înconjoară cu o secreție în formă de scurte bastonașe, așezate pe două rînduri. Crisalidarea se face în coconi, fie în pămînt, fie printre frunze.

14. *Lygaeonematus bisalis* Förster 1854 (*Nematus*), Ver. naturh. Ver. preuss. Rheinl., vol. 11, p. 326, pl. 6, fig. 37, ♀.

Această specie a fost găsită în Anglia, Germania, Austria, Elveția, Franța. Noi am găsit 2♂: unul la Măgura-Sibiu, 4.V.1946 (leg. Worell), celălalt la Mogoșoaia lîngă București, 24.IV. 1956 (leg. Scobiola).

Acești masculi au o lungime de 4–5 mm. Corpul are culoarea generală neagră. Antenele sunt scurte. Labrul, marginea clipeului, unghiuile postero-laterale ale pronotului, tegulele și placa genitală sunt galbene. Picioarele galbene, de culoare neagră sunt: baza tuturor coxelor și femurilor; la cele posterioare femurele aproape total, vîrful tibiilor și tarzele. Aripile hialine au nervurile și stigma de culoare cafenie închis, iar costa galbenă.

Larvele, uniform colorate în verde lucios, trăiesc după Brischke (1885) pe porumbar (*Prunus spinosa*).

15. *Lygaeonematus leucopodus* Hartig 1837
(*Nematus*), Fam. Blatt. Holzw., p. 200, nr. 29, ♀.

Este răspândită în Europa centrală și septentrională. La muzeul din Sibiu există 1 ♀, colectată în Munții Bucegi, în luna iunie 1918.

Exemplarul examinat de noi are o lungime de 7 mm. Capul, des punctiform sculptat, negru, are apendicele bucale galbene, însă mandibulele cafenii. Clipeul are marginea dreaptă. Fruntea net delimitată. Antenele negre sunt lungi și apical subțiate. Toracele negru are unghiuile postero-laterale și tegulele galbene. Abdomenul negru are tergitul 9 galben, însă teaca fierăstrăului, puțin lățită apical, este neagră. Picioarele galbene au baza tuturor coxelor neagră; la cele posterioare vîrful tibiilor și tarzele sunt cafenii. Aripile hialine, cu nervurile cafenii, iar stigma și costa galbene, n-au prima nervură cubitală.

După Strobil (26) larvele se hrănesc pe diferite specii de *Quercus*.

16. *Lygaeonematus mollis* Hartig 1837
(*Nematus*), Fam. Blatt. Holzw., p. 201, nr. 30, ♂♀.

Este răspândită în toată Europa. În materialul colectat de Worelli din împrejurimile Sibiului, noi am determinat din această specie 7 ♀ și 1 ♂, dintre care 4 ♀ și 1 ♂ au fost prinse la 4.V.1946, iar celelalte 3 ♀ la 31.III.1948; 19.IV.1947; 21.IV.1948.

Lungimea acestor exemplare este de 6—7 mm. Capul, des punctiform sculptat, putin lucios, are fruntea net delimitată și gropița supra-antenală evidentă. La ♂ întreg corpul este negru. La ♀ corpul, de culoare generală neagră, are labrul cafeniu, iar unghiuile postero-laterale ale pronotului și tegulele galbene. Mesopleurele au o sculptură deasă și foarte măruntă. Picioarele galbene au coxele, trohanterele și o bună parte a femurelor negre, de asemenea vîrful tibiilor și extremitatea apicală a tarzului la cele posterioare. Aripile hialine au nervurile cafenii și costa cu stigma galbene. În figura 4 A și B este reprezentat ovipozitorul, care are lama fierăstrăului dublu articulată: la coxitul 8 printre ramură subțire dorsale; la tergitul 9 prin două articole, reunite printre portiunea membranoasă. řina fierăstrăului se articulează direct la coxitul 9.

Larvele de culoare verde, cu laturile mai deschise, au o dungă dorsală albă. Ele se hrănesc după Brischke pe *Vaccinium myrtillus* și *Poa serotina*. Deși André (1) și Jacobs (11) afirmă că au găsit-o pe pin, Berland (2) crede că este o eroare de observație. Crisalidarea, în coconi, se face în pămînt.

17. *Pristiphora thalictri* Kriechbaumer 1884
(*Nematus*), Correspbl. zool. min. Ver. Regensburg, p. 105, nr. 1, ♂♀.

A fost găsită în Germania, Austria, regiunea subcarpatică a U.R.S.S. (8). În țara noastră am găsit 1 ♀, în pădurea Căldărușani (r. Snagov), la 23.III.1957 (leg. Scobiola).

Această femelă are o lungime de 5 mm. Corpul în întregime negru. Capul, des și mărunt punctiform sculptat, are fruntea confuză delimitată.

Antenele sunt scurte. Mesonotul lucios, are o sculptură punctiformă foarte fină. Mesopleurele sunt netede lucioase. Picioarele sunt negre, în afară de extremitatea distală a femurelor, tibiile și tarzele primelor două perechi de picioare, care sunt galbene; ghiarele au un foarte mic dintă subapical.

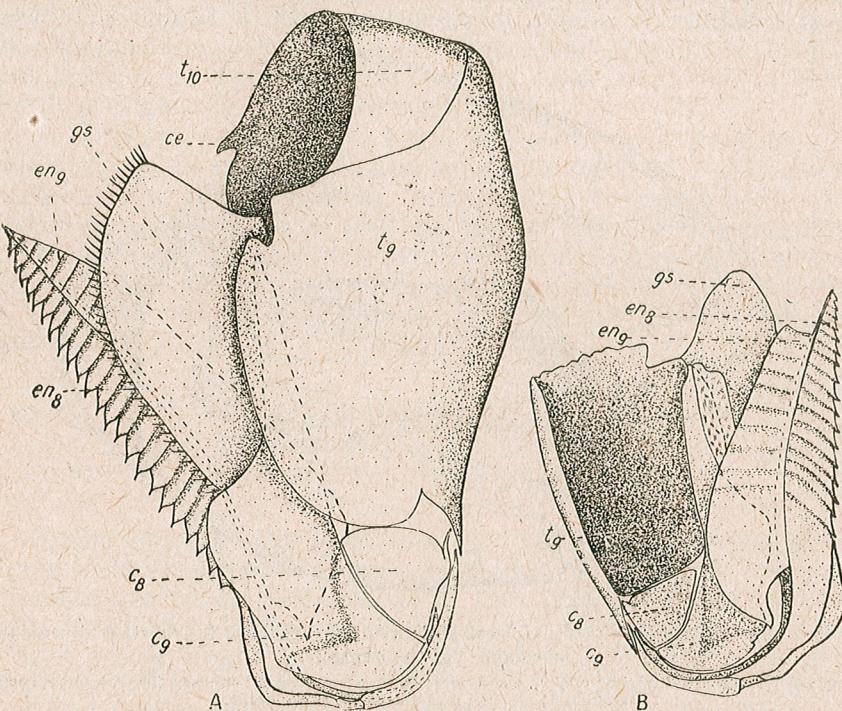

Fig. 4. — *Lygaeonematus mollis*, scleritele ovipozitorului. A, văzute de la exterior; B, văzute din interior.
c₈ și c₉, gonocoxite; ce, cerci; en₈ și en₉, endite; gs, gonostil; t₉ și t₁₀, tergite.

Aripile, unde lipsește prima nervură cubitală, sunt ușor fumurii, cu nervurile și stigma de culoare cafenie închis.

După Kriechbaumer, specia are anual două generații. Larvele trăiesc pe rutișor (*Thalictrum aquilegifolium*), unde stau izolate pe marginea frunzelor, cu abdomenul răsucit. Ele au capul castaniu, împrejurul ochilor de culoare neagră. Corpul, verde deschis, are spatele de culoare verde mai închis. Pentru împupare se afundă în pămînt, unde își secreta un cocon.

18. *Pristiphora fulvipes* Fallén 1808
Svensk. Vet. Akad. Handl., p. 113, nr. 51, fig. 35.

Este răspândită în Europa, Asia nordică și în regiunea transcaucasiană. Noi am găsit 2 ♀ în pădurea Cernica (r. Brănești) la 29.V.1956 și 8.VI.1956 (leg. Scobiola).

Aceste exemplare au o lungime de 5 mm. Corpul este de culoare neagră. Capul are fruntea nedelimitată și gropița supra-antenală de abia adâncită; vertexul foarte scurt, ceva mai lung decât diametrul unui ocel. Antenele negre sunt lungi. Tegulele sunt negre. Picioarele galbene au toate coxele și trohanterele cafenii, de asemenea vîrfurile tibiilor și tarselor la

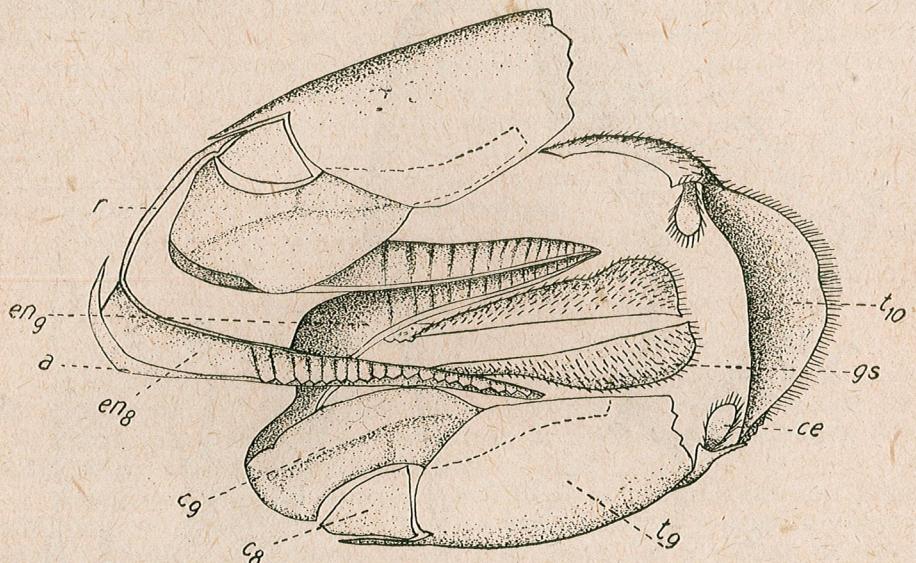

Fig. 5. — *Pristiphora fulvipes* ♀, apexul abdomenului (scleritele îndepărtate din poziția normală, văzute ventral).

a, apodema ventrală a enditului 8; cs și ce, gonocoxite; ce, cerci; gs, gonostil; en₈, lama fierăstrăului; t₉ și t₁₀, tergite.

cele posterioare; ghiarele au un mic dintă subapical. Aripile hialine, lipite de prima nervură cubitală, au nervurile, costa și stigma cafenii. În figura 5 este reprezentat ovipozitorul, care are gonostili rotunjiți apical, iar lama fierăstrăului prevăzută cu o apodemă ventrală dezvoltată.

Are anual două generații. Larvele, de culoare verde, se hrănesc cu frunze de *Salix aurita* (după Zadach și Bischke).

Împuparea se face în sol, în interiorul unui cocon.

Alte 3 specii, citate de diferiți autori pe liste faunistice, referitoare la teritoriul din NV arcului carpatic, noi le-am găsit și la SE de acești munți. Dăm în cele ce urmează descrierea lor.

1. *Trichocampus viminalis* Fallén 1808
(*Tenthredo*), Svensk. Vet.-Akad. Handl., vol. 29, p. 117, nr. 59.

Trăiește în Europa, cu excepția părții meridionale. Pe teritoriul țării noastre a fost citată de Mocsáry în 1877 în viile de lîngă Arad sub sinonimia *T. eucerus* Hartig, iar în 1897 pentru Oradea Mare, sub

numele actual. Noi am găsit la București, 8.X.1935, o pupă (leg. Iuga), din care la 20.II.1936, în condiții de laborator, a ieșit 1 ♀.

Această femelă are capul negru, cu marginea clipeului adânc scobită. Antenele galbene au primele două articole negre; al 3-lea este puțin arcuit. Toracele portocaliu are mesonotul, scutelul, post-scutelul, partea ventrală a mesopleurelor și mesosternul negre. Abdomenul și picioarele sunt galbene. Aripile hialine; cea anteroioară are baza (cu costa și subcosta) galbui, iar nervurile și stigma de culoare cafenie închis.

După Dietrich (1924) ouăle, depuse în două siruri de-a lungul petiolului frunzelor, produc mici gale la diferite specii de *Populus* și uneori pe *Salix caprea*. Deplin crescute, larvele ating lungimea de 14–15 mm. Au capul cafeniu și corpul verde deschis, cu patru linii longitudinale de pete (cele mediale mai mari, cele laterale mai mici) și unul sau două siruri de tuberculi, prevăzuți cu peri lungi, albi, către vîrf negricioși. Aceste larve stau, alăturate una de alta, cîte 3–5 la un loc, pe fața inferioară a frunzelor.

2. *Pteronidea myositidis* Fabricius 1804
(*Tenthredo*), Syst. Piez., p. 41, nr. 60.

Specie comună este răspîndită în toată Europa și Siberia. A fost găsită în toată Transilvania. Mocsáry în 1874 (20) și 1877 (21) o citează sub numele generic de *Nematus*, iar în 1897 (22), ca și Zilahy-Kiss în 1904 (29) și Szilády în 1914 (28), sub acela de *Pteronus*. Noi am colectat: 2 ♂, la Moara Domnească (r. Brănești), 1.IX.1951 și Săbăreni (r. Răcari), 3.V.1955; 2 ♀, la Balta Verde (r. Craiova), 7.VIII.1951 (leg. Cobolia) și în parcul de la Tîrgu-Jiu, 26.VI.1954 (leg. Iuga).

Aceste exemplare au o lungime de 6–7 mm. Ambele sexe au capul negru, cu apendicele bucale și marginea, adânc scobită a clipeului, galbene. Gropița supra-antenală este adâncă, iar fruntea net delimitată. Antenele sunt lungi, negre. Toracele negru are unghiurile postero-laterale ale pronotului și tegulele galbene; mesonotul și mesopleurele sunt des și mărunt punctiform sculptate. Abdomenul este portocaliu, cu dungile transversale negre. Picioarele galbene au baza coxelor și trohantere negre, iar tarsele posterioare negricioase. Aripile hialine au nervurile cafenii, iar costa și stigma galbene.

La femelă, abdomenul este mai lat, iar dungile transversale negre de pe tergite nu se întind pe laturi și marginal.

La mascul abdomenul este mai îngust și dungile negre de pe tergite mai întinse. Tergitul abdominal 8 are prelungirea sa apicală în formă de triunghi, cu vîrful rotunjît.

Are anual două generații. Larvele se hrănesc pe sparcată (*Onobrychis viciaefolia*) și trifoi-roșu (*Trifolium pratense*). La sfîrșitul perioadei de creștere, ele au 18 mm lungime. Sunt de culoare verde, cu două linii dorsale albicioase. Împuparea, în cocon, se face în pămînt.

3. *Pristiphora ruficornis* Olivier 1811
(*Nematus*), Encycl. méthod. Insect., vol. 8, p. 167, nr. 9.

Trăiește în Europa centrală și septentrională, Asia transcaucasică. A fost citată de M o c s á r y (22) în Banat și de Müller (24) în Transilvania. Noi am găsit în raionul Grivița Roșie 2 ♂ la Chitila, 9.V.1956 și 1 ♀ la Mogoșoaia, 19.VI.1954 (leg. S c o b i o l a).

Aceste exemplare au o lungime de 4–6 mm. Corpul este în întregime negru, numai tegulele și extremitatea unghiurilor postero-laterale ale pronotului sănt galbene. Clipeul are marginea trunchiată drept; fruntea este net delimitată. Capul și toracele au o sculptură punctiformă măruntă și rară. Aripile hialine au toate nervurile și stigma cafenii; la cele anterioare lipsește prima nervură cubitală transversală.

La femelă, antenele sănt dorsal negricioase, iar ventral castanii. Picioarele galbene, de culoare neagră sănt: baza tuturor coxelor și femurele parțial, de asemenea vîrful tibiilor și tarselor total la cele posterioare.

La mascul picioarele au aceeași colorație ca la femelă, dar tarselor posterioare sănt numai distal negre. Antenele sănt total roșiatice.

Larvele se hrănesc pe tei și pe diferite specii de *Crataegus*. Ele rod marginea frunzelor. Sint de culoare verde. Împuparea se face în pămînt, în interiorul unui cocon.

Pe liste faunistice referitoare la teritoriul țării noastre, unii *Nematini* au fost citati sub sinonimii. Astfel pentru genul *Pteronidea* Rohwer a fost folosită denumirea de *Nematus* Panzer de către M o c s á r y în 1874 și 1877, iar în 1897 — ca și S t r o b l (1901), S z i l á d y (1914) — întrebuintează pe cea de *Pteronus* Konow. S t r o b l (1901) folosește pentru genul *Nematinus* Rohwer denumirea de *Nematus* Panzer. Z i l a h i-K i s s (1915) citează genul *Euura* Newman sub numele de *Cryptocampus* Hartig.

Speciile citate sub sinonimii, sănt următoarele: *Pontania leucaspis* Tischbein 1846 sub denumirea *P. ischinocerus* Thomson de către M o c s á r y (1897) și Z i l a h i-K i s s (1904), care în 1915 mai folosește și pe aceea de *P. viminalis* Hartig; *Priophorus tener* Zaddach 1859 sub denumirea *P. tristis* Zaddach de către S t r o b l (1901); *Pachynematus elitelatus* Lepeletier 1823 denumită *P. capreae* Panzer de către M o c s á r y (1897) și Z i l a h i-K i s s (1904); *Pristiphora testacea* Jurine 1807 ca *P. betulae* Retzius pentru Z i l a h i-K i s s (1915); *Hoplocampa flava* Linné 1761 sub denumirea *H. ferruginea* Fabricius de către M o c s á r y (1897); *Hoplocampa minuta* Christ 1791 sub denumirea de *H. fulvicornis* Fabricius de către S z i l á d y (1914), *H. fulvicornis* Panzer de către F i n t e s c u (1928) și *H. fulvicornis* Klug de către M a n o l a c h e și colaboratori (1949–1957); *Micronematus monogyniae* Hartig 1840, denumită *M. pullus* Förster de către M o c s á r y (1897); *Trichiocampus eradiatus* Hartig 1837 sub denumirea *T. drewseni* Thomson de către M o c s á r y (1897).

Alți autori au menționat următorii *Nematini* sub sinonimii generice și specifice: F r i w a l d s z k y (1876) citează pe *Pteronidea miliaris* Panzer sub denumirea *Nematus fulvus* Hartig; M o c s á r y (1897) pe

Euura atra Jurine 1807 sub acea de *Cryptocampus angustus* Hartig. Tot M o c s á r y (1897) folosește pentru *Pteronidea oligospila* Förster 1854 denumirea *Pteronus microcercus* Thomson; pentru *Pteronidea tibialis* Newman 1837 pe acea de *Pteronus hortensis* Hartig; pentru *Pteronidea leucotrocha* Hartig 1837 pe acea de *Pristiphora approximata* Förster; iar pe *Nematinus fuscipennis* Lepeletier 1823 îl denumește *Nematus abdominalis* Panzer.

În concluzie, în cercetările noastre asupra Nematinilor din fauna Republicii Populare Române am găsit — pe lîngă cele 17 genuri, 61 de specii și 3 forme, menționate în publicațiile altor autori — 1 gen, 18 specii și 1 formă, toate noi:

Genul *Platycampus* Schiödte 1839

Speciile: *Platycampus duplex* Lepeletier 1823, *P. luridiventris* Fallén 1808, *Hemicroa alni* Linné 1758, *Trichiocampus ulmi* Linné 1758, *Amauronematus puniceus* Christ 1791, *A. miltonotus* Zaddach et Brischke 1882, *A. alpicola* Konow 1895, *A. fahraei* Thomson 1862, *Nematinus luteus* Panzer 1805, *N. bilineatus* Klug 1819, *Pteronidea bipartita* Lepeletier 1823, *Pachynematus kubesi* Konow 1903 (?), *Lygaeonematus compressicornis* Fabricius 1804, *L. biscalis* Förster 1854, *L. leucopodus* Hartig 1837, *L. mollis* Hartig 1837, *Pristiphora thalictri* Kriechbaumer 1884, *P. fulvipes* Fallén 1808.

Forma: *Nematinus bilineatus* Klug 1819 (*virilis* Enslin 1915). Numărul Nematinilor identificați pe teritoriul țării noastre se ridică astfel la 18 genuri, 79 de specii și 4 forme.

Alte 3 specii cunoscute la NV de Carpați, au fost găsite de noi și la SE de acest arc muntos: *Trichiocampus viminalis* Fallén 1808, *Pteronidea myositidis* Fabricius 1804, *Pristiphora ruficornis* Olivier 1811.

Am mai dat și sinonimiile sub care figurează, pe diversele liste referitoare la teritoriul R.P.R., unii Nematini, identificați de cercetătorii anteriori.

К ВОПРОСУ О TENTHREDINIDAE В РУМЫНИИ

Сообщение III. NEMATINI THOM.

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Румынские представители *Nematini* исследовались на основании собранного авторами материала и коллекций музеев естественной истории в Бухаресте и Сибиу. Было изучено 246 экземпляров, относящихся к 55 видам.

В литературе, посвященной трибе *Nematini*, для территории РПР указано 17 родов, 61 вид и 3 формы. В результате данных исследований к этим числам добавляется 1 род, 18 видов и 1 форма:

Род *Platycampus* Schiödte 1839.

Виды: *Platycampus duplex* Lepeletier 1823, *P. luridiventris* Fallén 1808, *Hemichroa alni* Linné 1758, *Trichiocampus ulmi* Linné 1758, *Amauronematus puniceus* Christ 1791, *A. miltonotus* Zaddach et Brischke 1882, *A. alpicola* Konow 1895, *A. fahraei* Thomson 1862, *Nematinus lutens* Panzer 1805, *N. bilineatus* Klug 1819, *Pteronidea bipartita* Lepeletier 1823, *Pachynematus kubesi* Konow 1903 (?), *Lygaeonematus compressicornis* Fabricius 1804, *L. biscalis* Förster 1854, *L. leucopodius* Hartig 1837, *L. mollis* Hartig 1837, *Pristiphora thalictri* Kriechbaumer 1884, *P. fulvipes* Fallén 1808.

Форма *Nematinus bilineatus* Klug (virilis Enslin 1915).

Таким образом в Румынии были найдены относящиеся к трибе *Nematini*: 18 родов, 79 видов и 4 формы.

Другие 3 вида, известные к северо-западу от Карпатского хребта, были найдены к юго-востоку от этих гор. Это виды *Trichiocampus viminalis* Fallén 1808, *Pteronidea myositidis* Fabricius 1804, *Pristiphora ruficornis* Olivier 1811.

Приводятся также синонимы, под которыми другие исследователи указывали различные *Nematini*, найденные ими в фауне Румынии.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

Рис. 1. — *Amauronematus puniceus* ♀; склериты вершины брюшка; c_8 и c_9 — гонококситы; ce — хвостовые придатки; en_8 — пластинка грызущего органа; en_9 — ободок грызущего органа; gs — гоностилус; r — ветвь эндита 8; t_9 и t_{10} — тергиты.

Рис. 2. — *Nematinus luteus*: склериты яйцеклада; c_8 и c_9 — гонококситы; ce — хвостовые придатки; en_8 — пластинка грызущего органа; en_9 — ободок грызущего органа; gs — гоностилус; r — ветвь эндита 8; t_9 — тергит.

Рис. 3. — *Pteronidea bipartita*: A — B — склериты копулятивного органа; вентральный и дорзальный вид; c — гонококсит; dv — палец волселя; g — гонобаза; gs — гоностилус; s — стернит; v — волселя; vp — пениальные створки.

Рис. 4. — *Lygaeonematus mollis*: склериты яйцеклада; A — наружный вид; B — внутренний вид; c_8 и c_9 — гонококситы; ce — хвостовые придатки; en_8 и en_9 — эндит; gs — гоностилус; t_9 и t_{10} — тергиты.

Рис. 5. — *Pristiphora fulvipes* ♀: вершина брюшка (вентральный вид склерита, отдаленных от своего нормального положения). a — вентральный аподем эндита 8; c_8 и c_9 — гонококситы; ce — хвостовые придатки; gs — гоностилус; en_8 — пластинка грызущего органа; r — ветвь эндита 8; en_9 — ободок грызущего органа; t_9 и t_{10} — тергиты.

CONTRIBUTION À LA CONNAISSANCE DES HYMÉNOPTÈRES TENTHREDINIDÉS DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE ROUMAINE

NOTE III. LA TRIBU *NEMATINI* THOM.

RÉSUMÉ

En vue de recherches sur les représentants de cette tribu dans la R.P. Roumaine, les auteurs ont utilisé un matériel qu'ils ont colligé sur le territoire de ce pays, ainsi que les collections des Musées d'Histoire Naturelle de Bucarest et de Sibiu. Ils ont examiné de cette façon 246 exemplaires, appartenant à 55 espèces.

Dans la littérature ayant trait aux *Nematini* du territoire de ce pays figuraient 17 genres, 61 espèces et 3 formes. Ces recherches viennent y ajouter 1 genre, 18 espèces et 1 forme nouvelles :

le genre *Platycampus* Schiödte 1839;

les espèces *Platycampus duplex* Lepeletier 1823, *P. luridiventris* Fallén 1808, *Hemichroa alni* Linné 1758, *Trichiocampus ulmi* Linné 1758, *Amauronematus puniceus* Christ 1791, *A. miltonotus* Zaddach et Brischke 1882, *A. alpicola* Konow 1895, *A. fahraei* Thomson 1862, *Nematinus luteus* Panzer 1805, *N. bilineatus* Klug 1819, *Pteronidea bipartita* Lepeletier 1823, *Pachynematus kubesi* Konow 1903 (?), *Lygaeonematus compressicornis* Fabricius 1804, *L. biscalis* Förster 1854, *L. leucopodius* Hartig 1837, *L. mollis* Hartig 1837, *Pristiphora thalictri* Kriechbaumer 1884, *P. fulvipes* Fallén 1808; la forme *Nematinus bilineatus* Klug (virilis Enslin 1915).

Le nombre des *Nematini* identifiés en Roumanie s'élève ainsi à 18 genres, 79 espèces et 4 formes.

Trois autres espèces, connues au NO des Carpates, ont également été trouvées par les auteurs au SE de cet arc montagneux, à savoir : *Trichiocampus viminalis* Fallén 1808, *Pteronidea myositidis* Fabricius 1804, *Pristiphora ruficornis* Olivier 1811.

Les auteurs mentionnent aussi les synonymies par lesquelles certains auteurs ont désigné les divers *Nematini*, identifiés par eux dans la faune roumaine.

EXPLICATION DES FIGURES

Fig. 1. — *Amauronematus puniceus* ♀, sclérites de l'apex de l'abdomen. c_8 et c_9 = gono-coxites; ce = cerques; en_8 = lame de la scie; en_9 = rainure de la scie; gs = gonostyle; r = rameau de l'endite 8; t_9 et t_{10} = tergites.

Fig. 2. — *Nematinus luteus*, sclérites de l'ovipositeur. c_8 et c_9 = gonocoxites; ce = cerques; en_8 = lame de la scie; en_9 = rainure de la scie; gs = gonostyle; r = rameau de l'endite 8; t_9 = tergit.

Fig. 3. — *Pteronidea bipartita*. A et B, sclérites de l'organe copulateur, vues ventrale et dorsale; c = gonocoxite; dv = doigt de la volsella; g = gonobase; gs = gonostyle; s = sternite; v = volsella; vp = valve du pénis.

Fig. 4. — *Lygaeonematus mollis*, sclérites de l'ovipositeur. A, vue de l'extérieur; B, vue de l'intérieur. c_8 et c_9 = gonocoxites; ce = cerques; en_8 et en_9 = endites; gs = gonostyle; t_9 et t_{10} = tergites.

Fig. 5. — *Pristiphora fulvipes* ♀, apex de l'abdomen (vue ventrale des sclérites écartées de la position normale). a = apodème ventral de l'endite 8; c_8 et c_9 = gonocoxites; ce = cerques; gs = gonostyle; en_8 = lame de la scie; r = rameau de l'endite 8; en_9 = rainure de la scie; t_9 et t_{10} = tergites.

BIBLIOGRAPHIE

- André E d., *Spécies des Hyménoptères d'Europe, d'Algérie*. Beaune, 1879, vol. 1, p. 74—225.
- Berland L., *Faune de France-Hyménoptères Tenthredinoïdes*. Paris, 1947.
- Enslin E., *Die Tenthredinoidea Mitteleuropas*. Deutsch. Ent. Ztschr., anexa IV, 1915, p. 311—412; anexa V, 1916, p. 414—538; anexa VII, 1917, p. 663—790.
- *Die Blatt- und Holzwespen (Tenthrediniden) Mitteleuropas, insbesondere Deutschlands*, in Schröder Chr., *Die Insekten Mitteleuropas insb. Deutschland*. Stuttgart, 1914, vol. 3, p. 169—176.

5. Escherich K., *Die Forstinsekten Mitteleuropas, Symphyta*. Berlin, 1940, vol. 5, p. 9–270.
6. Fintescu G. N., *Musea fierăstrău a prunilor Hoplocampa fulvicornis Fabricius Hym. Tenthredinidae*. Bul. agric., 1928, vol. 3, p. 3–29.
7. Friwaldszky J., *Adatok Temes és Krassomegyék Faunájához*. Math. és Természet. Közlem., 1876, vol. 13, p. 285–378.
8. Gregor Fr., *Příspěvek pro poznání pilatek podk. Russi. Cás. Cs. spol. ent.*, 1927, vol. 24, p. 29–38.
9. Gussakovski V. V., *Hymenoptera-Tenthredinidae*, in Tarbinski P. i Plavil'scikov N. N., *Opredelitel nasekomth evropeiskoi ceasti SSSR*. Moscova-Leningrad, 1948, p. 631–641.
10. Hsin C. S., *Beiträge zur Naturgeschichte der Blattwespen*. Zeitschr. f. angew. Entom., 1935, vol. 22, p. 253–294.
11. Jacobs, *Tenthredines, Céphides et Siricides des environs de Bruxelles, avec revue et description de quelques espèces des genres Blennocampta (Hartig), Nematus (Jurine), Cephus (Latr.), Phyloecus (Newman)*. Ann. Soc. Entom. Belgique, 1884, vol. 28, p. 16–34.
12. Iuga V. G. și Scobiola X., *Contribuții la cunoașterea viespilor cu fierăstrău (Hymenoptera, Tenthredoidea) din R.P.R.* Bul. Științ., Acad. R.P.R., Secțiunea de științe biologice, agronomice, geologice și geografice, t. VII, nr. 2, 1955, p. 479–493.
13. Iuga V. G., Scobiola X. et Roșca A., *Contributions à la connaissance des Hyménoptères Tenthredinides de R.P.R.* Tr. Mus. d'Hist. Nat., „Gr. Antipa”, 1958, vol. 1, p. 183–199.
14. Kangas E., *Platycampus duplex Lep. new for Finland (Hym. Tenth.)*. Ann. Entom. Fen., 1935, vol. 1, p. 66.
15. Konow Fr. W., *Tenthredinidae Europae*. Deutsch. Entom. Ztschr., 1890, vol. 34, p. 225–240.
16. — *Catalogus Tenthredinidarum Europae*. Deutsch. Entom. Ztschr., 1890, vol. 34, p. 241–255.
17. — *Bemerkungen und Nachträge zum Catalogus Tenthredinidarum Europae*. Deutsch. Entom. Ztschr., 1891, vol. 35, p. 209–220.
18. Loiselie A., *Notes sur la biologie de quelques Chalastogastra*. Feuilles des jeunes naturalistes, 1907, vol. 38, p. 6–11 și 30–34.
19. Manolache C. și colaboratori, *Situația sănătăților animali ai plantelor cultivate între anii 1949–1957*. Metode, rapoarte, memorii I.C.A.R., 1949, nr. 3; 1950, nr. 7; 1953, nr. 9; 1954, nr. 13; 1954, nr. 15; 1956, nr. 19; 1957, nr. 21.
20. Mocsáry A., *Zur Hymenopteren-Fauna Siebenbürgens*. Verh. Mitt. Siebenb. Ver. Nat. Hermannstadt, 1874, vol. 24, p. 117–122.
21. — *Bihar és Hajdámegye hártyó-, két-, reczés- és félröpin*. Magy. Tud. Akad. Math. Természet. Közlem., 1877, vol. 14, p. 37–80.
22. — *Fauna regni Hungariae, Hymenoptera*. Budapest, 1897, p. 520–532.
23. Móczár L., *Beiträge zur Kenntnis der Hymenopterenfauna Siebenbürgens*. Frag. Fauna Hung., 1947, vol. 10, p. 85–92.
24. Müller A., *Zur Kenntnis der Siebenbürgischen Blattwespen (Tenthredoidea)*. Verh. Mitt. Siebenb. Ver. Nat. Hermannstadt, 1922, vol. 70, p. 1–21.
25. Pavlovski E. N. i sotrudniki, *Vrediteli lesopravocinik*. Moscova-Leningrad, 1955, vol. 1, p. 300–322.
26. Strobl G., *Beiträge zur geographischen Verbreitung der Tenthrediniden*. Wien. Entom. Zeitung, 1896, p. 8–12; 60–63 și 117–120.
27. — *Hymenopteren aus Ungarn und Siebenbürgen. Gesammelt von Prof. Gabriel Strobl und von Prof. Johann Thalhammer bestimmt und zusammengestellt*. Verh. Mitt. Siebenb. Ver. Nat. Hermannstadt, 1901, vol. 50, p. 43–79.
28. Szilády Z., *Magyarországi rovargyűjtésem jegyzéke III. Hymenoptera*. Rovartani Lapok, 1914, vol. 21, p. 78–95.
29. Zilahi-Kiss E., *Adatok Szilágymegye Hymenopterafaunájához*. Rovartani Lapok, 1904, vol. 11, p. 47–50.
30. — *Ujabb adatok Magyarország Hymenopterafaunájához*. Rovartani Lapok, 1915, vol. 22, p. 19–33.

MALOFAGE NOI PENTRU FAUNA R.P.R.

(MALLOPHAGA NITZSCH)

DE

ȘT. NEGRU

Comunicare prezentată de academician W. KNECHTEL în ședința din 24 aprilie 1958

Lucările apărute pînă acum, în care se află prelucrat material privind Malofagile de pe teritoriul țării noastre, sănt următoarele: Knechtel și Cătuneanu (22), Iordan-Gheorgescu (21), Vasiliu (35), Constantineanu și Borcea (16), Bechet (7), Negru și Elekes (25). De toate, s-a ținut seama cu ocazia întocmirii acestei lucrări.

În contribuția de față, se semnalează 36 de specii noi pentru teritoriul țării noastre, dîndu-se la fiecare specie, după caz, date cu privire la: sinonimie, condițiile în care a fost găsit materialul (gazde, găsiri împreună cu alte specii la aceiași indivizi-gazdă, localizări) și lungimea corpului indivizilor adulți (după materialul preparat în balsam de Canada).

Întreg materialul care a stat la baza întocmirii acestei lucrări se găsește în colecția personală a autorului.

1. *Actornithophilus uniseriatus* (Piaget), 1880
(Colpocephalum). Les Pédiculines : 562, pl. 47, fig. 2.

Material. — La 1 ♂ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcat de noi pe malul lacului Techirghiol, la Vasile Roită (r. Negru-Vodă, reg. Constanța) la 7.VIII. 1956, am găsit 1 ♀, pe piept.

— La 1 ♀ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcată de noi în același loc, dăr la 10.VIII.1956, am găsit 7 ♂♂; 12 ♀♀ și 3 juv., pe gît și piept.

Împreună cu această specie, la aceeași păsări-gazdă am mai găsit: *Cirrophthirius recurvirostrae* (L.), *Cistellatrix decipiens* (Denny) și *Quadriceps signatus* (Piaget).

Această specie mai este citată la *Recurvirostra avosetta avosetta* L. (avozetă, culic cu spadă) și de către: Balát (2), Blagoveșenski (8), (9), (10), (13), Hopkins și Clay (19), Seguy (26), Thompson 1948 (28) și Timmermann (31).

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Balát (2)	1,870	2,420
— Seguy (26)	1,9	2,3
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
<i>Material:</i>		
— 1 ♀, 7.VIII.1956	—	2,25
— 2 ♂♂ și 11 ♀♀, 10.VIII.1956	1,95 — 1,96	2,225 — 2,525

2. Ardeicola raphidius (Nitzsch), 1866

(*Lipeurus*). În Giebel, Z. ges. Natwiss., 28: 384.

syn. — *argentinus* (Kellogg), 1906 (*Lipeurus*). J.N.Y. ent. Soc., 14:46, pl. 2, fig. 2. Gazdă: *Plegadis falcinellus* (*L.*). — *guarauna* Eichler, 1943, Mem. Estud. Mus. Zool. Coimbra, nr. 140: 1, fig. Gazdă: *Plegadis falcinellus guarauna* (*L.*).

Material. — La 1 ♂ *Plegadis falcinellus falcinellus* (*L.*), împușcat de I. Voinescu, în Delta Dunării, la 24.VI.1956, pe canalul Liteov, am găsit 19 ♂♂ și 15 ♀♀, pe aripi.

Împreună cu această specie, la aceeași pasare-gazdă, am mai găsit *Ibidoeus bisignatus* (Nitzsch).

Această specie mai este citată la *Plegadis falcinellus falcinellus* (*L.*) (tigănuș) și de către: Blagoveșenski (11), (13), Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Thompson 1940 (28)¹⁾.

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Blagoveșenski (12)	—	3,42 — 3,49
— Seguy (26)	1,8 — 1,9	2,1
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
<i>Material:</i>		
— 4 ♂♂ și 5 ♀♀, 24.VI.1956	2,525 — 2,610	3,175 — 3,225

¹⁾ p. 306.

3. Brüelia apiaster (Denny), 1842

(*Nirmus*). Mon. Anopl. Brit.: 52, 133, pl. 10, fig. 4.

Material. — 2 ♂♂ și 2 ♀♀ de pe un exemplar de *Merops apiaster* L., împușcat de I. Cătuneanu, la Constanța, la 21.VIII.1935, găsiți împreună cu *Meromenopon meropis* Clay and Meinertzhagen și cu *Meropoecus meropis* (Denny).

— La 1 ♀ *Merops apiaster* L. (din 2 ♂♀), împușcată de studentul L. Gruia la Islaz (r. Tn. Măgurele, reg. București) la 28.VII.1957, am găsit 2 ♂♂ și 1 ♀, pe cap și gît, împreună cu *Meropoecus meropis* (Denny).

Această specie mai este citată la *Merops apiaster* L. (albinarel, pri-gorie) și de către: Balát (3), (6), Blagoveșenski (11), (13), Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Thompson 1950 (28).

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	—	1,5 — 1,6
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
<i>Material:</i>		
— 2 ♂♂ și 2 ♀♀, 21.VIII.1935	1,325 — 1,375	1,85 — 1,90
— 2 ♂♂ și 1 ♀, 28.VII.1957	1,3 — 1,31	1,675

4. Brüelia delicata (Nitzsch), 1866

(*Nirmus*). În Giebel, Z. ges. Natwiss., 28: 368.

Material. — La 1 ♀ *Emberiza citrinella citrinella* L., împușcată de noi la Pipera-București, la 28.XII.1957, am găsit 5 ♂♂, 11 ♀♀ și 1 juv., pe gît.

Această specie mai este citată la *Emberiza citrinella citrinella* L. (presură aurie) și de către Balát (5), (6), precum și de către Hopkins și Clay (19) și Seguy (26). Blagoveșenski (8) o citează la *Cynchramus (Emb.) schoeniclus ukrainae* (Zar.).

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Balát (5)	1,288 — 1,303	1,65 — 1,772
— Seguy (26)	1,10 — 1,40	
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
<i>Material:</i>		
— 5 ♂♂ și 11 ♀♀, 28.XII.1957	1,375 — 1,43	1,69 — 1,75

5. **Brüelia juno** (Giebel), 1874
(*Nirmus*). Insecta epizoa : 137.

Material. — La 1 ♂ *Coccothraustes coccothraustes coccothraustes* (L.), împușcat de I. Dăianu la Lempeș-Hărman (r. Codlea, reg. Stalin), la 14.IV.1956, am găsit 1 ♂ și 1 ♀, pe una din aripi și pe cap.

— La 1 ♀ *Coccothraustes coccothraustes coccothraustes* (L.), împușcată de noi în lunca Prahovei, Cumpătu-Sinaia (r. Cîmpina, reg. Ploiești), la 19.I.1958, am găsit 3 ♂♂, 11 ♀♀ și 3 juv. pe gît, partea dorsală și pe laturile corpului.

Această specie mai este citată la *Coccothraustes coccothraustes coccothraustes* (L.) (botgros) și de către: Balát (5), (6), Hopkins și Clay (19) și Seguy (26). Blagovescenski (11), (13), o citează la *Coccothraustes coccothraustes humei* Sharpe.

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Preparate (definitive balsam) Colecția St. Negru		
<i>Material</i> :		
— 1 ♂ și 1 ♀, 14.IV.1956	1,280	1,730
— 3 ♂♂ și 11 ♀♀, 19.I.1958	1,48—1,55	1,725—1,950

6. **Brüelia munda** (Nitzsch), 1866
(*Nirmus*). Z. ges. Natwiss., 28 : 366.

Material. — 1 ♀ de pe un exemplar de *Oriolus oriolus oriolus* (L.), împușcat de I. Cătuneanu la Cealac-Seceleanu (Ialomița) la 25.VIII. 1937, găsită împreună cu *Philopterus ornatus* (Nitzsch).

Această specie mai este citată la *Oriolus oriolus oriolus* (L.) (grangure) și de către: Balát (3), (5), (6), Hopkins și Clay (19) și Seguy (26).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Balát (5)	1,47—1,59	1,636—1,833
— Seguy (26)		1,10
— Preparate (definitive balsam) Colecția St. Negru		
<i>Material</i> :		
— 1 ♀, 25.VIII.1937	—	1,55

7. **Brüelia nebulosa** (Burmeister), 1838
(*Nirmus*). Handb. Ent., 2 : 429.

syn. — *ochroleuca* (Nitzsch), 1874 (*Docophorus*). În Giebel, Insecta epizoa : 9. Gazdă : *Sturnus vulgaris vulgaris* L.

Material. — 4 ♀♀ de pe un exemplar de *Sturnus vulgaris* L., împușcat de I. Cătuneanu la Seceleanu (Ialomița), la 27.XI.1938, găsite împreună cu *Sturnidoecus sturni* (Schrank).

— La 1 ♀ *Sturnus vulgaris* L., împușcată de noi la Hărman, la 29.V.1954, am găsit 1 ♀, pe gît.

— 2 ♂♂, 9 ♀♀ și 1 juv. de pe un exemplar de *Sturnus vulgaris* L., împușcat de M. Chiriac la Medgidia (reg. Constanța), la 30.III.1956.

— La 1 ♀ (din 2 ♀♀) *Sturnus vulgaris* L., împușcată de noi pe malul lacului Techirghiol, la Vasile Roață, la 7.VIII.1956, am găsit 3 ♀♀, pe gît, împreună cu *Sturnidoecus sturni* (Schrank). Pasarea avea și căpuși la urechi.

Această specie mai este citată la *Sturnus vulgaris* L. (graur) și de către: Balát (5), (6), Blagovescenski (8), (9), (10), (11), (13), Hopkins și Clay (19), Merisuo (24) și Seguy (26).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Balát (5)	1,106—1,288	1,530—1,803
— Seguy (26)	1,40	
— Preparate (definitive balsam) Colecția St. Negru		
<i>Material</i> :		
— 4 ♀♀, 27.XI.1938	—	1,525—1,580
— 1 ♀, 29.V.1954	—	1,480
— 2 ♂♂ și 9 ♀♀, 30.III.1956	1,025—1,11	1,40—1,685
— 3 ♀♀, 7.VIII.1956	—	1,56—1,73

8. **Brüelia pyrrhularum** Eichler, 1954
Nachr. Natur. Mus. Stadt. Aschaffenburg, 42 : 62, fig. 5.

Material. — La 1 ♂ și 1 ♀ *Pyrrhula pyrrhula* L., împușcate de noi la Sinaia, la 13.VI.1957, am găsit 1 ♂ și 2 ♀♀ (la ♂) și 2 ♂♂ și 9 ♀♀, precum și ouă (la ♀), pe cap, gît, piept, laturile corpului și pe aripi.

Această specie mai este citată la *Pyrrhula pyrrhula* L. (căldăraș) și de către: Balát (5), (6) și Hopkins și Clay (19).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Balát (5)	1,500—1,636	1,742—1,924
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material:		
— 1 ♂ și 2 ♀♀, 13.VI.1957	1,315	1,575—1,625
— 2 ♂♂ și 9 ♀♀, 13.VI.1957	1,32—1,405	1,625—1,765

9. *Capraeilla subcuspidata* (Burmeister), 1838
(*Nirmus*). Handb. Ent., 2 : 430.

Material. — La 1 ♂ *Coracias garrulus garrulus* L., împușcat de noi pe Tîmpa-Or. Stalin, la 29.V.1956, am găsit 2 ♂♂, 4 ♀♀ și 1 juv., pe cap, gît și aripi. Pe penele gîtelui, am găsit ouă.

Această specie mai este citată la *Coracias garrulus garrulus* L. (dumbrăveancă, cioară pucioasă) și de către: Balát (6), Hopkins și Clay (19), Mérissou (24), Séguy (26) și Thompson 1950 (28). Tandean (27) la aceasta mai adaugă ca gazdă și pe *Coracias benghalensis benghalensis* L., iar Blagovescenski (11), (13) citează pe *Capraeilla subcuspidata* (Burm.) la *Coracias garrulus semenovi* Loud. et Tsch.

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Séguy (26)	1,5—1,7	
— Tandean (27)	1,758—1,891	2,221—2,339
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material:		
— 2 ♂♂ și 4 ♀♀, 29.V.1956	1,8—1,825	1,850—2,285

10. *Cirrophthirius recurvirostrae* (L.), 1758
(*Pediculus*). Syst. Nat., ed. 10 : 339.

syn. — *pileus* (Nitzsch), 1866 (*Nirmus*). Z. ges. Natwiss., 28 : 373. Gazdă: *Recurvirostra avosetta* L.

Material. — La 1 ♂ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcat de noi pe malul lacului Techirghiol, la Vasile Roaită, la 7.VIII.1956, am găsit 1 ♂ și 2 ♀♀, pe aripi și pe piept.

— La 1 ♀ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcată de noi în același loc, dar la 10.VIII.1956, am găsit 16 ♂♂ și 8 ♀♀, pe gît și piept.

Împreună cu această specie, la aceleași păsări-gazdă, am mai găsit: *Actornithophilus uniseriatus* (Piaget), *Cistellatrix decipiens* (Denny) și *Quadraceps signatus* (Piaget).

Această specie mai este citată la *Recurvirostra avosetta avosetta* L. și de către: Balát (3), Clay și Hopkins 1950 (14), (19) și Timmermann (30).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Clay și Hopkins 1950 (14)	2,62	3,60
— Timmermann (30)	2,45—2,62	3,24—3,45
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material:		
— 1 ♂ și 2 ♀♀, 7.VIII.1956	2,225	2,775—2,875
— 14 ♂♂ și 7 ♀♀, 10.VIII.1956	2,375—2,70	2,75—3,53

11. *Cistellatrix decipiens* (Denny), 1842
(*Nirmus*). Mon. Anopl. Brit. : 50,125, pl. II, fig. 2.

syn. — *dilatator* (Harrison), 1916 (*Philopterus*). Parasitology, 9 : 93.

— *dilatatus* (Piaget), 1880 (*Docophorus*, nec *D. dilatatus* Rudow 1869). Les Péliculines : 102, pl. 9, fig. 3. Gazdă: *Recurvirostra avosetta* L.

Material. — La 1 ♂ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcat de noi, pe malul lacului Techirghiol, la Vasile Roaită, la 7.VIII.1956, am găsit 5 ♂♂ și 11 ♀♀, pe piept și aripi.

— La 1 ♀ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcată de noi în același loc, dar la 10.VIII.1956, am găsit 16 ♂♂ și 21 ♀♀ pe gît și piept.

Împreună cu această specie, la aceleași păsări-gazdă, am mai găsit: *Actornithophilus uniseriatus* (Piaget), *Cirrophthirius recurvirostrae* (L.) și *Quadraceps signatus* (Piaget).

Această specie mai este citată la *Recurvirostra avosetta avosetta* L. și de către: Blagoveșenski (8), (9), (10), Hopkins și Clay (19), Séguy (26), Thompson 1948 (28) și Timmermann (30).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Séguy (26)	1,3 — 1,5	1,6 — 1,8
— Timmermann (30)	1,19 — 1,29	1,50 — 1,62
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru Material: — 5 ♂♂ și 11 ♀♀, 7.VIII.1956		
— 4 ♂♂ și 7 ♀♀, 10.VIII.1956	1,21 — 1,255	1,39 — 1,655
	1,26 — 1,375	1,58 — 1,80

12. *Colpocephalum inaequale* Burmeister, 1838
Handb. Ent., 2:438.

Material. — La 1 ♀ *Dryocopus martius martius* (L.), împușcată de E. Elekes, la Lempeș-Hărman, la 21.XI.1955, am găsit 8 ♂♂, 2 ♀♀ și 8 juv., pe gît.

— La 1 ♀ *Dryocopus martius martius* (L.), împușcată de noi la Sinaia, în pădurea Cumpătu, la 3.VIII.1957, am găsit 14 ♂♂, 20 ♀♀ și 12 juv., pe penele aripilor și chiar în rahișul remigelor și pe laturile corpului.

— La 1 ♀ *Dryocopus martius martius* (L.), împușcată de noi la Sinaia, în pădurea Cumpătu, la „Poligon”, la 25.XI.1957, am găsit 16 ♂♂, 17 ♀♀ și 6 juv., pe lingă ochi și la baza ciocului, pe cap, gît, piept și părțile ventrală și dorsală.

În toate cazurile, împreună cu această specie, am mai găsit și *Penenirmus heteroscelis* (Nitzsch).

Specia aceasta mai este citată la *Dryocopus martius martius* (L.) și de către: Balát (3), (6), Blagoveșenski (13), Hopkins și Clay (19), Merisuo (24) și Séguy (26).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Séguy (26)		2,0
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru Material: — 4 ♂♂ și 2 ♀♀, 21.XI.1955	1,355 — 1,565	1,57 — 1,65
— 8 ♂♂ și 13 ♀♀, 3.VIII.1957	1,525 — 1,80	1,525 — 2,04
— 4 ♂♂ și 5 ♀♀, 25.XI.1957	1,71 — 1,81	1,775 — 1,975

13. *Cuculicola latirostris* (Burmeister), 1838
(*Nirmus*). Handb. Ent., 2:429.

syn. — *cuculi* (Denny), 1842 (*Nirmus*). Mon. Anopl. Brit.: 49, 120, pl. 10, fig. 11.
Gazdă: *Cuculus canorus canorus* L.
— *fenestratus* (Nitzsch), 1866 (*Nirmus*), Z. ges. Natwiss., 27:177. Gazdă: *Cuculus canorus canorus* L.

Material. — La 1 ♀ *Cuculus canorus canorus* L., împușcată de V. Bendeică la Hărman, la 24.VI.1956, am găsit 2 ♀♀ pe gît și sub aripi, împreună cu *Culicloecus latifrons* (Denny)¹.

Această specie mai este citată la *Cuculus canorus canorus* L. (cuc) și de către: Balát (3), Blagoveșenski (13), Hopkins și Clay (19), Merisuo (24), Séguy (26) și Thompson 1950 (28). Blagoveșenski (13) mai citează această specie și la *Cuculus canorus telephonus* Heine.

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Séguy (26)	1,40	1,5 — 1,7
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru Material: — 2 ♀♀, 24.VI.1956		1,675 — 1,685

14. *Damalinia asini* (Eichler), 1953
(*Werneckiella*). Mh. Vet. Med., 8: 445, fig.

Material. — La 1 ♂ *Equus asinus* L., adus în București de la G.A.S. Belitor-Troianu, Alexandria (reg. București), la 15. III.1957, am găsit foarte mulți indivizi ♀♀, pe cap, gît, partea dorsală și coadă, împreună cu *Haematopinus asini* (L.)².

Această specie mai este citată la *Equus asinus* L. (măgar) și de către Hopkins și Clay (20).

Din măsurarea a 10 ♀♀ (preparate definitiv în balsam), rezultă că lungimea corpului insectei este cuprinsă între 1,66 și 2,025 mm.

15. *Ibidoecus bisignatus* (Nitzsch), 1866
(*Docophorus*). În Giebel, Z. ges. Natwiss., 28: 362.

Material. — La 1 ♂ *Plegadis falcinellus falcinellus* (L.), împușcat de I. Voinescu în Delta Dunării pe canalul Litecov, la 24.VI.1956,

¹) Citat de Negru și Elekes (25) pentru prima dată pe teritoriul R.P.R., ca *Docophorus (Philopterus) latifrons* Nitzsch.

²) După Tuleškov (33), *H. asini* (L.) se găsește nu numai la *Equus asinus* L., ci și la *Equus* sp.

am găsit 2 ♂♂ și 11 ♀♀, pe gît. La același exemplar am mai găsit și *Ardeicola rhabdidius* (Nitzsch).

Această specie mai este citată la *Plegadis falcinellus falcinellus* (L.) și de către: Blagovescenski (11), (12), (13), Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Thompson 1940 (28)¹⁾.

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	2,6—2,7	
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
Material:		
— 2 ♂♂ și 11 ♀♀, 24.VI.1956	2,2—2,475	2,825—3,15

16. *Meromenopon meropis* Clay and Meinertzhagen, 1941

Ann. Mag. Nat. Hist. (II), 7: 336, fig. 3,4.

syn. — *rarum* (Conci), 1941 (*Tamaninia*). Boll. Soc. ent. Ital., 73:106, pl. 2, fig. 1—3.
Gazdă: *Merops apiaster* L.

Material. — 2 ♀♀ și 3 juv., de pe un exemplar de *Merops apiaster* L., împușcat de I. Cătuneanu la Constanța, la 21.VIII.1935, găsit împreună cu *Brüelia apiastri* (Denny) și *Meropoeus meropis* (Denny).

Această specie mai este citată la *Merops apiaster* L. și de către: Balát (3), (6), Blagovescenski (11), (13), Hopkins și Clay (19) și Thompson 1950 (28). Blagovescenski (11) mai adaugă ca gazdă: *Merops persicus persicus* Pall. și偶然的, *Falco cherrug koatsi* Dem.

Cele 2 ♀♀ (Colecția Șt. Negru, 21.VIII.1935) au lungimea corporii de 2,125—2,15 mm.

17. *Meropoeus meropis* (Denny), 1842
(*Docophorus*). Mon. Anopl. Brit.: 46, 101, pl. 4, fig. 4.

syn. — *bifrons* (Nitzsch), 1866 (*Docophorus*). Z. ges. Natwiss. 27:116. Gazdă: *Merops apiaster* L.

Material. — 3 ♂♂, 7 ♀♀ și 4 juv., de pe un exemplar de *Merops apiaster* L., împușcat de I. Cătuneanu, la Constanța, la 21.VIII.1935, găsiți împreună cu *Brüelia apiastri* (Denny) și *Meromenopon meropis* Clay and Meinertzhagen.

¹⁾ p. 306.

— 5 ♂♂, 7 ♀♀ și 6 juv., de pe un exemplar de *Merops apiaster* L., împușcat de M. Chiriac, la Basarabi (r. Medgidia, reg. Constanța), la 20.VII.1957.

— La 1 ♀ (din 2 ♂♀) *Merops apiaster* L., împușcată de studentul L. Gruia la Islaz, la 28.VII.1957, am găsit 2 ♂♂ și 8 juv., împreună cu *Brüelia apiastri* (Denny).

Această specie mai este citată la *Merops apiaster* L. și de către Balát (3), (6), Blagovescenski (11), (13), Hopkins și Clay (19), Knechtel și Cătuneanu (22), Seguy (26) și Thompson 1950 (28). Blagovescenski (11) mai adaugă și pe *Merops persicus persicus* Pall.

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Knechtel și Cătuneanu (22)	—	2,0
— Seguy (26)	1,50	1,9—2,10
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
Material:		
— 3 ♂♂ și 7 ♀♀, 21.VIII.1935	1,65—1,70	1,86—2,175
— 2 ♀♀, 20.VII.1957	—	1,75—1,86
— 2 ♂♂, 28.VII.1957	1,625—1,65	—

18. *Myrsidea franciscoloi* Conci, 1942

Ann. Mus. Civ. Stor. Nat. Genova, 61:287, fig. 1—3.

Material. — La 1 ♂ *Cinclus cinclus aquaticus* (Bechst.), împușcat de noi pe pîrăul Șipa-Cumpătu (Sinaia), la 17.III.1958, am găsit 1 ♀ și 1 juv., pe gît, împreună cu *Philopterus cincli* (Denny).

Această specie mai este citată la *Cinclus cinclus aquaticus* (Bechst.) (mierlă de pîrău, comună), de către Balát (3), (6). Conci (15) menționează ca gazdă pe *Cinclus cinclus meridionalis* Brehm.

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Conci (15)	1,08—1,22	1,42—1,53
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
Material:		
— 1 ♀, 17.III.1958	—	1,55

19. *Myrsidea rustica* (Giebel), 1874
(*Menopon*). Insecta epizoa : 288.

syn. — *femuralis* (Kistiakowsky), 1936 (*Nitzschia*). Zool. Anz., 68:10, fig. 1. Gazdă : *Hirundo rustica gutturalis* Scop.

Material. — La 1 ♂ *Hirundo rustica rustica* (L.), găsit de noi, mort, pe malul lacului Floreasca-București, la 19.V.1957, am găsit 2 ♀♀, pe penele gâtului.

Această specie mai este citată la *Hirundo rustica rustica* (L.) (rîndunică) și de către : Balát (3), Blagoveșcenski (11), Hopkins și Clay (19) și Seguy (26). Blagoveșcenski (11) mai adaugă ca gazde pe *Hirundo smithi bobrinskoi* Stach. și *Hirundo rufula scullii* Seeb., iar Merisuo (24) adaugă și *Riparia riparia* (L.) și alte specii.

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	—	1,6
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
<i>Material</i> :		
— 2 ♀♀, 19.V.1957	—	1,725—1,775

20. *Pectinopygus torquatus* (Nitzsch), 1866
(*Lipeurus*). În Giebel, Z. ges. Natwiss., 28 : 386.

Material. — La 1 ♀ matură *Pelecanus onocrotalus* L., G. Marcoci a găsit 4 ♂♂, la București, la 1.VII.1957. Tot la aceeași pasare-gazdă, el a mai găsit și *Piagetiella titan* (Piaget).

Această specie mai este citată la *Pelecanus onocrotalus* L. (pelican comun) și de către : Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Thompson 1940 (28¹).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	3,07	3,26
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
<i>Material</i> :		
— 2 ♂♂, 1.VII.1957	3,225—3,25	—

¹) p. 49.

21. *Penenirmus albiventris* (Scopoli), 1763
(*Pediculus*). Ent. Carniolica : 385.

syn. — *motaillae* (J. C. Fabricius), 1776 (*Pediculus*). Gen. Ins. : 310.

— *troglohytes* (Waterston), 1915 (*Docophorus*). Zool. Jb. Abt. Syst., 39 : 27, fig. F. Gazdă : *Troglodytes troglodytes zetlandicus* Hartert.

Material. — La 1 ♂ *Troglodytes troglodytes troglodytes* (L.), împușcat de noi în pădurea Cumpătu-Zamora (Sinaia), la 7.XII.1957, am găsit 1 ♂, 1 ♀ și 3 juv., pe cap și gât.

— La *Troglodytes troglodytes troglodytes* (L.), împușcată de noi la Pipera-București, la 28.XII.1957, am găsit 4 ♂♂, 8 ♀♀ și 2 juv., pe gât.

Această specie mai este citată la *Troglodytes troglodytes troglodytes* (L.) (pântăruș, pitulice) și de către : Balát (3), (4), (6), Blagoveșcenski (11), (13), Clay și Hopkins 1951 (14), (19) și Eichler (18). Blagoveșcenski (11), (13) mai adaugă și *Cettia cetti* (Marm.).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Clay și Hopkins 1951 (14)	1,33	1,85
— Eichler (18)	1,29	1,68—1,705
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
<i>Material</i> :		
— 1 ♂ și 1 ♀, 7.XII.1957	1,28	1,685
— 4 ♂♂ și 8 ♀♀, 28.XII.1957	1,20—1,36	1,60—1,72

22. *Penenirmus gulosus* (Nitzsch), 1866
(*Nirmus*). Z. ges. Natwiss., 27 : 117.

Material. — La 1 ♂ *Certhia familiaris* L., împușcat de noi în pădurea Cumpătu-Zamora (Sinaia), la 8.XII.1957, am găsit 1 ♂, 1 ♀ și 3 juv., pe spate, gât și partea ventrală.

— La 1 ♀ *Certhia familiaris* L., împușcată de noi în același loc, dar la 15.I.1958, am găsit 2 ♀♀, 1 ♂ și 5 juv., pe gât și partea dorsală.

Această specie mai este citată la *Certhia familiaris* L. (cojoaică, scortărel) și de către : Balát (6), Blagoveșcenski (8), (13), Eichler (18), Hopkins și Clay (19) și Seguy (26).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Séguy (26)		1,6
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material :		
— 1 ♂ și 1 ♀, 8.XII.1957	1,45	1,775
— 1 ♂ și 2 ♀♀, 15.I.1958	1,41	1,9—2,01

23. *Penenirmus heterosecelis* (Nitzsch), 1866

(Nirmus). Z. ges. Natwiss., 27: 118.

syn. — *humagera* (Uchida), 1949 (*Philopterus*). Jap. Med. J., 1: 544, fig. 12. Gazdă : *Dryocopus martius martius* (L.).

— *pici* (Schrank), 1803 (*Pediculus*, nec Fabricius 1798). Fauna boica : 188. Gazdă : *Dryocopus martius* (L.).

Material. — La 1 ♀ *Dryocopus martius martius* (L.), împușcată de E. Elekes la Lempes-Hărman, la 21.XI.1955, am găsit 9 ♂♂, 5 ♀♀ și 4 juv., pe gît.

— La 1 ♀ *Dryocopus martius martius* (L.), împușcată de noi în pădurea Cumpătu-Sinaia, la 3.VIII.1957, am găsit 9 ♂♂ și 16 ♀♀, pe ceafă, gît și laturile corpului.

— La 1 ♀ *Dryocopus martius martius* (L.), împușcată de noi la „Poligon”, în pădurea Cumpătu-Sinaia, la 25.XI.1957, am găsit 13 ♂♂, 34 ♀♀ și 37 juv., pe cap, gît, spate, piept și partea ventrală.

În toate cazurile, împreună cu această specie, am găsit *Colpocephalum inaequale* Burmeister.

Această specie mai este citată la *Dryocopus martius martius* (L.) (ciocănitoare neagră) și de către : Blagovescenski (13), Eichler (18), Hopkins și Clay (19) și Séguy (26).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Séguy (26)	—	1,65
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material :		
— 3 ♂♂ și 3 ♀♀, 21.XI.1955	1,715—1,775	1,875—2,00
— 3 ♂♂ și 2 ♀♀, 3.VIII.1957	1,67—1,75	1,93—1,975
— 1 ♂ și 1 ♀, 25.XI.1957	1,775	2,025

24. *Philopterus cinclis* (Denny), 1842*(Docophorus)*, Mon. Anopl. Brit. : 44, 85, pl. 5, fig. 8.

syn. — *laticeps* (Giebel), 1874 (*Docophorus*). Insecta epizoa, 88. Gazdă : *Cinclus cinclus* (L.).

Material. — La 1 ♀ *Cinclus cinclus aquaticus* (Bechst.), împușcată de noi în lunca Prajovei, Cumpătu-Sinaia, la vârsarea pîrăului Șipa, la 8.X.1957, am găsit 2 ♂♂ și 1 ♀, pe gît și partea dorsală.

— La 1 ♂ *Cinclus cinclus aquaticus* (Bechst.), împușcat de noi în același loc, la 9.X.1957, am găsit 3 ♀♀ și 1 juv., pe gît și partea dorsală.

— La 1 ♂ (din 2 ♂♀) *Cinclus cinclus aquaticus* (Bechst.), împușcat de noi pe pîrăul Șipa-Cumpătu (Sinaia), la 17.III.1958, am găsit 1 ♂ și 2 ♀♀, pe gît, împreună cu *Myrsidea franciscoi* Conci.

— La 2 ♀♀ *Cinclus cinclus aquaticus* (Bechst.), împușcate de noi în același loc, dar la 23.III.1958, am găsit, la una din ele, 2 ♂♂, 11 ♀♀ și 3 juv., pe gît, piept, părțile dorsale și ventrale, iar la cealaltă 7 ♂♂, 6 ♀♀ și 1 juv., pe cap, gît și părțile dorsale și ventrale.

Această specie mai este citată la *Cinclus cinclus aquaticus* (Bechst.) și de către Bala (3); apoi, la *C. cinclus* (L.) ssp., (4) și (6) Hopkins și Clay (19) și Séguy (26) o citează la *Cinclus cinclus gularis* (Latham). Blagovescenski (11) o citează la *Cinclus cinclus leuco-gaster* Bp. și *Cinclus pallasi tenuirostris* Bp.

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Séguy (26)	0,7	
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material :		
— 2 ♂♂ și 1 ♀, 8.X.1957	1,5	1,815
— 3 ♀♀, 9.X.1957	—	1,775—1,965
— 1 ♂ și 2 ♀♀, 17.III.1958	1,375	1,705—1,775
— 2 ♂♂ și 11 ♀♀, 23.III.1958 la prima ♀	1,43—1,435	1,70—1,80
— 7 ♂♂ și 6 ♀♀, 23.III.1958 la a doua ♀	1,33—1,465	1,65—1,775

25. *Philopterus excisus* Nitzsch, 1818

German's Mag. Ent., 3:290.

syn. — *hirundinis* (Schrank), 1803 (*Pediculus*, nec *P. hirundinis* L., 1761). Fauna Boica, 193. Gazdă : *Delichon urbica* (L.).

Material. — La 1 ♀ din 3 ♀♀ *Hirundo rustica rustica* (L.) împușcate de W. Filmer, la Vasile Roaită, pe malul lacului Techirghiol, la 10.VIII.1956, am găsit 1 ♂, 2 ♀♀ și 1 juv., pe gît.

Această specie mai este citată la *Hirundo rustica rustica* (L.) și de către: Balát (3), (6), care mai adaugă *Delichon urbica urbica* (L.) și *Riparia riparia riparia* L., Blagovescenski (9), (10), (13), care ca și Mérissuo (24) o citează la *Hirundo rustica rustica* L. și *Riparia rustica riparia* L. Tot Blagovescenski (11) o citează la *Hirundo rustica rustica* L. și *Hirundo rufula scullii* Seeb. În sfîrșit, Hopkins și Clay (19) și Seguy (26) o citează la *Delichon urbica urbica* (L.).

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	1,0	1,2
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția St. Negru		
Material:		
— 1♂ și 2 ♀♀, 10.VIII.1956	1,085—1,09	1,175

26. *Philopterus ornatus* (Nitzsch), 1866
(*Docophorus*). Z. ges. Natwiss., 27: 110

Material. — 2 ♀♀ și 1 juv., de la un exemplar de *Oriolus oriolus oriolus* (L.), împușcat de I. Cătuneanu la Seceleanu-Ialomița, la 25.VIII.1937, găsite împreună cu *Brüelia munda* (Nitzsch).

Această specie mai este citată la *Oriolus oriolus oriolus* (L.) și de către: Balát (3), (6), Hopkins și Clay (19) și Seguy (26). Blagovescenski (10), (11) a găsit această specie la *Oriolus oriolus kundoo* Sykes.

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	1,4—1,8	
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția St. Negru		
Material:		
— 2 ♀♀, 25.VIII.1937	—	1,725

27. *Philopterus reguli* (Denny), 1842
(*Docophorus*). Mon. Anopl. Brit.: 45, 91, pl. 6, fig. 4.

Material. — La 1 ♂, din 2 ♂♂, *Regulus ignicapillus ignicapillus* (Temm.) (aușel cu cap roșiatic), împușcați de noi în pădurea Zamora-Si-

naia, la 15.I.1958, am găsit 3 ♂♂, 2 ♀♀ și 1 juv., pe git și piept. La aceeași pasare-gazdă, am găsit și *Ricinus frenatus* (Burmeister).

Această specie este citată la *Regulus regulus* (L.) (aușel), de către Hopkins și Clay (19).

După materialul existent în Colecția St. Negru (2 ♀♀ și 3 ♂♂, preparate definitive balsam), lungimea corpului insectei este: la ♀♀ 1,875 mm, iar la ♂♂ 1,32 — 1,475 mm.

28. *Piagetiella titan* (Piaget), 1880
(*Menopon*). Les Pédiculines: 503, pl. 40, fig. 7.

Material. — La 1 ♀ matură *Pelecanus onocrotalus* L. G. Marcoci a găsit, pe față internă a gușii, 48 ♂♂, 46 ♀♀ și 14 juv., la București, la 1.VII.1957. La aceeași pasare-gazdă, am mai găsit și *Pectinopygus forficulatus* (Nitzsch).

Această specie mai este citată la *Pelecanus onocrotalus* L. și de către: Blagovescenski (13), Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Thompson (28)¹⁾.

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Seguy (26)*	5—5,5	4,5
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția St. Negru		
Material:		
— 3 ♂♂ și 6 ♀♀, 1.VII.1957	3,65—4,40	5,15—5,35

* Credem că dimensiunile sunt inversate.

29. *Quadraceps annulatus* (Denny), 1842
(*Nirmus*). Mon. Anopl. Brit.: 51, 132, p. 8, fig. 5

syn. — *oedicnemi* (Denny), 1842 (*Nirmus*). Mon. Anopl. Brit., 53, 138, pl. 7, fig. 8. Gazdă: *Burhinus oedicnemus oedicnemus* (L.).

Material. — 1 ♂ și 8 ♀♀ de la două exemplare de *Burhinus oedicnemus oedicnemus* (L.), împușcate de M. Chiriac, pe valea spre Siminoc-Basarabi, la 27.VII.1957.

¹⁾ p. 49.

Această specie mai este citată la *Burhinus oedicnemus oedicnemus* (L.) (pasarea ogorului) și de către: Balát (3), Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Thompson 1948 (28).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	1,65	1,90
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material :		
— 1♂ și 8 ♀♀, 27.VII. 1957	1,65	1,78—1,875

30. *Quadraceps junceus* (Scopoli), 1763
(*Pediculus*). Ent. Carniolica : 384

syn — *vanelli* (Schrank), 1803 (*Pediculus*). Fauna boica : 190. Gazdă: *Vanellus vanellus* (L.).

Material. — La 1 ♀ *Vanellus vanellus* (L.), împușcată de noi, pe malul lacului Techirghiol, la 8.VIII.1956, am găsit 1 ♀, la baza gâtului.

Această specie mai este citată la *Vanellus vanellus* (L.) (nagît) și de către: Balát (3), (6), Blagoveschi (10), (13), Hopkins și Clay 1951 (14), (19), Seguy (25), Timermann (29) și Thompson 1948 (28).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Clay și Hopkins 1951 (14)	1,64	1,82
— Seguy (26)		
— Timermann (29)	1,54—1,67	1,60
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material :		
— 1♀, 8.VIII.1956	—	1,75

31. *Quadraceps signatus* (Piaget), 1880
(*Nirmus*). Les Pédiculines : 186, pl. 15, fig. 8.

Material. — La 1 ♂ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcat de noi pe malul lacului Techirghiol, la Vasile Roaită, la 7.VIII.1956, am găsit 1 ♀, pe piept.

— La 1 ♀ *Recurvirostra avosetta avosetta* L., împușcată de noi în același loc, dar la 10.VIII.1956, am găsit 2 ♂♂ și 3 ♀♀, pe gît și piept.

În ambele cazuri am găsit această specie împreună cu: *Actornithophilus uniseriatus* (Piaget), *Cirrophthirius recurvirostrae* (L.) și *Cistellatrix decipiens* (Denny).

Această specie mai este citată la *Recurvirostra avosetta avosetta* L. și de către: Balát (3), Blagoveschi (8), (9), (10), Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Thompson 1948 (28).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	1,6—1,7	2,0—2,3
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material :		
— 1♀, 7.VIII. 1956	—	2,365
— 1♂ și 3 ♀♀, 10.VIII. 1956	1,89	2,4—2,56

32. *Ricinus elongatus* (Olfers), 1816
(*Nirmus*). De Veget. : 88.

Material. — La 1 ♂ *Turdus viscivorus viscivorus* L., împușcat de noi pe Valea Rea-Sinaia, la 1.IV.1958, am găsit 3 ♀♀, pe partea ventrală a gâtului, împreună cu *Philopterus* sp. Am găsit de asemenea ouă depuse pe penele gâtului.

Această specie mai este citată la *Turdus viscivorus viscivorus* L. (sturz de viscid) și de către Balát (1), (6). În prima lucrare amintită, acesta o mai semnalează și la *Turdus merula* L., *T. torquatus* L., *T. pilaris* L., *T. ruficollis* Pall. și *T. fuscatus* auct. La ultimele 3 specii de *Turdus*, o mai semnalează și Seguy (26).

Lungimea corpului insectei (mm), după :	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	2,7—3	4,5
— Preparate (definitive balsam) Colecția Șt. Negru		
Material :		
— 3 ♀♀, 1.IV.1958	—	4,525—4,65

33. *Ricinus frenatus* (Burmeister), 1838
(*Physostomum*). Handb. Ent., 2:442.

Material. — La 1 ♂, din 2 ♂♂, *Regulus ignicapillus ignicapillus* (Temm.), împușcați de noi în pădurea Zamora-Sinaia, la 15.I.1958, am găsit 1 ♀, pe gît, împreună cu *Philopterus reguli* (Denny).

Această specie mai este citată la *Regulus ignicapillus ignicapillus* (Temm.) de către Balát (1), care mai adaugă și pe *Regulus regulus regulus* (L.), *Regulus regulus tristis* Pleske și *Regulus regulus japonicus* auct. Blagovescenski (10) mai adaugă pe *Regulus regulus buturlini* Loudon, pe lîngă *Regulus regulus tristis* Pleske (11), (13). Hopkins și Clay (19) dau ca gazde (?) pe *Troglodytes troglodytes troglodytes* (L.) sau *Regulus regulus regulus* (L.).

Lungimea corpului exemplarului ♀ aflat în Colecția Șt. Negru (15.I.1958), este de 2,925 mm.

34. *Strigiphilus cursitans* (Nitzsch), 1861
(*Docophorus*). Z. ges. Natwiss., 17: 529.

syn. — *athene* (Mjöberg), 1910 (*Docophorus*). Ark. Zool., 6, nr. 13:115, fig. 65, pl. 3, fig. 2. Gazdă: *Athene noctua glaux* (Savigny).

— *castaneus* (Fresca), 1923 (*Philopterus*). Bol. Soc. esp. Hist. Nat., 23: 246, fig. 1—3. Gazdă: *Athene noctua vidalii* A. E. Brehm.

Material. — 2 ♂♂, 9 ♀♀ și 3 juv., de la un exemplar de *Athene noctua noctua* (Scop.), împușcat de I. Cătuneanu, la Grădiștea-Mizil la 20.III.1935.

Această specie mai este citată la *Athene noctua noctua* (Scop.) și de către: Balát (3), (6), Hopkins și Clay (19), Seguy (26) și Tuleškov (34). Blagovescenski (11) adaugă (?) *Otus brucei* (Hume) și *Athene noctua bactriana* Hutt. Thompson (28) menționează specia aceasta la: *Glaucidium passerinum* (L.), *Athene noctua vidalii* A. E. Brehm, *Athene noctua glaux* (Savigny).

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	1,72	2,15
— Tuleškov (34)	1,50	2,0
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
<i>Material:</i>		
— 2 ♂♂ și 9 ♀♀, 20.III.1935	1,35	1,65—1,775

35. *Strigiphilus rostratus* (Burmeister), 1938
(*Docophorus*). Handb. Ent., 2: 427.

syn. — *flammineae* (Denny), 1852 (*Nirmus*). List. Brit. Animals in Brit. Mus., p. II, Anoplura: 10.

Material. — La 1 ♀ *Tyto alba guttata* (Brehm.), prinsă vie de studentul N. Tiu la Orașul Stalin, la 19.XI.1954, am găsit 2 ♂♂ și 1 juv., pe piept.

Această specie mai este citată la *Tyto alba guttata* (Brehm.) (strigă) și de către: Balát (3), (6), Hopkins și Clay (19), Thompson (28), Tuleškov (34); Seguy (26) o citează la *Asio flammeus* (Pontopp.).

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Seguy (26)	1,6—1,7	1,8—1,9
— Tuleškov (34)	1,9—2,1	2,3—2,5
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
<i>Material:</i>		
— 1 ♂, 19.XI.1954	1,775	—

36. *Sturnidoecus sturni* (Schrank), 1776

(*Pediculus*). Beytr. Naturgesch.: 118, pl. 5, fig. 11—14.

syn. — *leontodon* (Nitzsch), 1818 (*Philopterus s.g. Docophorus*). Germar's Mag. Ent., 3:290. — *ostralegi* (Denny), 1842 (*Docophorus*). Mon. Anopl. Brit.: 42, 74, pl. 5, fig. 4. Gazdă: *Sturnus vulgaris* L.

Material. — 1 ♀ de la un exemplar de *Sturnus vulgaris* L., împușcat de I. Cătuneanu la Seceleanu-Ialomița, la 27.XI.1938, găsit împreună cu *Brüelia nebulosa* (Burmeister).

— 1 ♂ și 2 juv., la fel de pe un alt exemplar de *Sturnus vulgaris* L., împușcați de I. Cătuneanu.

— La 1 ♀, din 2 ♀♀, *Sturnus vulgaris* L., împușcate pe malul lacului Techirghiol, de către noi, la 7.VIII.1956, am găsit 4 ♂♂ și 6 ♀♀, pe gît, împreună cu *Brüelia nebulosa* (Burmeister).

Această specie mai este citată la *Sturnus vulgaris* L. și de către: Balát (6), Clay și Hopkins 1954 (14) și Mewisuo (24). Blagovescenski pe lîngă *Sturnus vulgaris* L. (9), (10), (13), mai adaugă *Sturnus vulgaris caucasicus* Lorenz (8), *Acridoheres tristis tristis* (L.) și *Pastor roseus* (L.) (11), (13). Seguy (26) menționează ca gazde *Sturnus vulgaris* (L.) și *Pastor roseus* (L.).

Lungimea corpului insectei (mm), după:	♂♂	♀♀
— Clay și Hopkins 1954 (14)	1,52	1,80
— Seguy (26)	1,2—1,3	1,5
— Preparate (definitive balsam)		
Colecția Șt. Negru		
<i>Material:</i>		
— 1 ♀, 27.XI.1938	—	1,675
— 1 ♂, 27.XI.1938	1,35	—
— 4 ♂♂ și 6 ♀♀, 7.VIII.1956	1,4—1,55	1,6—1,75

TABEL RECAPITULATIV

Nr. crt.	Gazda	Speciile de Malofage găsite	Nr. curent al speciei
1	<i>Athene n. noctua</i> (Scop.)	<i>Strigiphilus cursitans</i> (Nitzsch)	34
2	<i>Burhinus oe. oedicnemus</i> (L.)	<i>Quadraceps annulatus</i> (Denny)	29
3	<i>Certhia familiaris</i> L.	<i>Penenirmus gulosus</i> (Nitzsch)	22
4	<i>Cinclus c. aquaticus</i> (Bechst.)	{ <i>Myrsidea franciscoi</i> Conci <i>Philopterus cinclii</i> (Denny)	18 24
5	<i>Coccothraustes c.c.</i> (L.)	<i>Brüelia juno</i> (Giebel)	5
6	<i>Coracias garr. garrulus</i> L.	<i>Capraiella subcuspidata</i> (Burmeister)	9
7	<i>Cuculus can. canorus</i> L.	<i>Cuculicola latirostris</i> (Burmeister)	13
8	<i>Dryocopus m. martius</i> (L.)	{ <i>Colpocephalum inaequale</i> Burmeister <i>Penenirmus heteroscelis</i> (Nitzsch)	12 23
9	<i>Emberiza c. citrinella</i> L.	<i>Brüelia delicata</i> (Nitzsch)	4
10	<i>Equus asinus</i> L.	<i>Damatinia asini</i> (Eichler)	14
11	<i>Hirundo r. rustica</i> (L.)	{ <i>Myrsidea rustica</i> (Giebel) <i>Philopterus excisus</i> Nitzsch	19 25
12	<i>Merops apiaster</i> L.	{ <i>Brüelia apiastri</i> (Denny) <i>Meromenopon meropis</i> Clay and Meinertz-hagen <i>Meropoecus meropis</i> (Denny)	3 16 17
13	<i>Oriolus or. oriolus</i> (L.)	{ <i>Brüelia munda</i> (Nitzsch) <i>Philopterus ornatus</i> (Nitzsch)	6 26
14	<i>Pelecanus onocrotalus</i> L.	{ <i>Pectinopygus forficulatus</i> (Nitzsch) <i>Piagetiella titan</i> (Piaget)	20 28
15	<i>Plegadis f. falcinellus</i> (L.)	{ <i>Ardeicola rhaphidius</i> (Nitzsch) <i>Ibidoecus bisignatus</i> (Nitzsch)	2 15
16	<i>Pyrrhula pyrrhula</i> L.	<i>Brüelia pyrrhularum</i> Eichler	8
17	<i>Recurvirostra a. avosetta</i> L.	{ <i>Actornithophilus uniseriatus</i> (Piaget) <i>Cirrophthirius recurvirostrae</i> (L.) <i>Cistellatrix decipiens</i> (Denny) <i>Quadraceps signatus</i> (Piaget)	1 10 11 31
18	<i>Regulus i. ignicapillus</i> (Temm.)	{ <i>Philopterus reguli</i> (Denny) <i>Ricinus frenatus</i> (Burmeister)	27 33
19	<i>Sturnus vulgaris</i> L.	{ <i>Brüelia nebulosa</i> (Burmeister) <i>Sturnidoecus sturni</i> (Schrank)	7 36
20	<i>Troglodytes t. troglodytes</i> (L.)	<i>Penenirmus albiventris</i> (Scopoli)	21
21	<i>Turdus v. viscivorus</i> L.	<i>Ricinus elongatus</i> (Olfers)	32
22	<i>Tyto alba guttata</i> (Brehm.)	<i>Strigiphilus rostratus</i> (Burmeister)	35
23	<i>Vanellus vanellus</i> (L.)	<i>Quadraceps junceus</i> (Scopoli)	30

ВИДЫ (*MALLOPHAGA* NITZSCH), НОВЫЕ ДЛЯ ФАУНЫ РУМЫНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Автор указывает 36 видов *Malophaga* Nitzsch найденных впервые на территории РПР, на основании собранного материала, находящегося в личной коллекции автора.

После краткого обзора трудов, опубликованных в РПР, в которых рассматриваются эти насекомые, указываются для каждого вида синонимика, хозяин, найденный материал, найденные вперемешку насекомые; цитируются насекомые, обнаруженные у того же хозяина, а также и длина тела взрослых особей из личной коллекции.

Приводится также сводная таблица видов *Malophaga* Nitzsch, найденных с соответствующими хозяевами.

MALLOPHAGES NOUVEAUX POUR LA FAUNE DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE ROUMAINE (*MALLOPHAGA* NITZSCH)

RÉSUMÉ

En raison du matériel préparé se trouvant dans sa Collection personnelle, l'auteur annonce 36 espèces de Malophages, trouvées pour la première fois sur le territoire de la R. P. Roumaine.

Après une revue succincte des travaux publiés en Roumanie au sujet de ces insectes, l'auteur donne—pour chaque espèce—la synonymie, les hôtes, le matériel trouvé, les insectes trouvés ensemble, les cas cités pour les mêmes hôtes, ainsi que la longueur du corps des insectes adultes préparés, qui se trouvent dans sa Collection.

Il donne aussi un tableau récapitulatif des espèces de Malophages trouvées et des hôtes respectifs.

BIBLIOGRAFIE

1. Balá t F r., *K poznaniu druhov rodu Ricinus De Geer 1778 (Malophaga)*. Biologický Sborník, Slov. Ak. Vied a Umení, 1952, vol. VII, nr. 3—4.
2. — *Všenky rodu Actornithophilus Ferris, 1916 z Bahňáků*. Folia Zoologica et Entomologica, 1953, vol. XVI, nr. 2.
3. — *Malophaga zjištěna na ptácích Moravy a Slovenska*. Spisy vydávané přírodovědeckou Fakultou Masarykovy University, 1953, M 6, nr. 348.
4. — *Všenky z Tatranského Národního Parku*. Folia Zoologica et Entomologica, 1955, vol. XVIII, nr. 4.
5. — *Příspěvek k poznání všenek rodu Brüelia I. (Beitrag zur Kenntnis der Malophagengattung Brüelia I)*. Práce Brněnské Základny Československí Ak. Věd, 1955, vol. XXVII, nr. 10.
6. — *Přehled všenek (Malophaga), zjištěných na ptácích a ssavech Slovenska I*. Acta Musei Tyrnaviensis, 1956, vol. II.
7. Bech et I., *Contribuții la cunoașterea faunei Malofagelor din R.P.R.* Stud. și cerc. de biol., Acad. R.P.R., Filiala Cluj, an. VII, nr. 1—4, 1956.

8. Blagoveșcenski D. I., *Mallophaga s ptiț Talișa*. Paraz. Sb. Zool. Inst. Akad. Nauk SSSR, 1940, vol. VIII.
9. — *Mallophaga s ptiț Barabinskikh ozer (I)*. Paraz. Sb. Zool. Inst. Akad. Nauk SSSR, 1948, vol. X.
10. — *Mallophaga s ptiț Barabinskikh ozer (II)*. Paraz. Sb. Zool. Inst. Akad. Nauk SSSR, 1950, vol. XII.
11. — *Mallophaga Tadjichistana*. Paraz. Sb. Zool. Inst. Akad. Nauk SSSR, 1951, vol. XIII.
12. — *K morfologhii iaișa puhoedov (Mallophaga)*. Trudi Zool. Inst. Akad. Nauk SSSR, 1955, vol. XXI.
13. — *Stroenie i sistematiceskoe znacenie polovoi sistemi puhoedov (Mallophaga)*. Paraz. Sb. Zool. Inst. Akad. Nauk SSSR, 1956, vol. XXI.
14. Clay Th. a. Hopkins G.H.E., *The early literature on Mallophaga*, I. Bull. of the Brit. Mus. (Nat. Hist.), Entom., 1950, vol. I, nr. 3; II, 1951, vol. II, nr. 1; III, 1954, vol. III, nr. 6.
15. Conci C., *Il genere Myrsidea. II. Una nuova specie di Myrsidea del Cinclus c. meridionalis Brehm*. Ann. del Mus. Civ. di Storia Naturale di Genova, 1942, vol. LXI.
16. Constantineanu M. I. și Borcea P., *Contribuțiuni la studiul Mallofagelor (Mallophaga Nitzsch) păsărilor domestice din R.P.R.* Anal. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” – Iași, seria nouă, secția a II-a, vol. I, fasc. 1–2, 1955.
17. Dombrowschi Robert Ritter von, *Ornis Romaniae* (prelucrare de prof. D. Lintia). București, 1946, vol. I.
18. Eichler W.d., *Mallophagen-Synopsis. XXIV. Genus Penenirmus (incl. Picophilopterus)*. Zool. Anz., 1953, vol. 150, nr. 9–10.
19. Hopkins G. H. E. a. Clay Th., *A check list of the Genera and Species of Mallophaga*. Londra, 1952.
20. — *Additions and corrections to the check list of Mallophaga*, II. Ann. and Mag. of Nat. Hist., 1955, vol. VIII, nr. 12.
21. Iordan-Georgescu M., *Contribuțiuni la studiul Mallofagilor din România*. Anal. Acad. Rom., Mem. Secț. Șt., seria a III-a, vol. 16, Mem. 20, 1941.
22. Knechtel W. K. u. Cătuneanu I., *Beitrag zur Kenntnis der Mallophagen der Vogelwelt Rumäniens*. Bull. de la Sect. Sci. Acad. Roum., 1938, vol. XIX, nr. 6–7.
23. Lintia D., *Păsările din R.P.R. Ed. Acad. R.P.R.*, București, 1954, vol. II; 1955, vol. III.
24. Merisuo A. K., *Notulae Mallophagologicae*, I. Ann. Entom. Fenn., 1944, vol. 10, nr. 4.
25. Negru Șt. și Elekes, E., *Malofage (Mallophaga Nitzsch) noi sau rare pentru fauna R.P.R.* Bul. Științ. Acad. R.P.R., Secția de biologie și științe agricole (Seria zoologie), t. IX, nr. 1, 1957.
26. Séguay E., *Insectes ectoparasites*, in *Faune de France*. Paris, 1944, vol. 43.
27. Tandan B. K., *Mallophagan parasites from Indian birds*, IV. Ann. and Mag. of Nat. Hist., 1955, vol. VIII, nr. 12.
28. Thompson G. B., *A list of the Type-hosts of the Mallophaga and the Lice described from them*. Ann. and Mag. of Nat. Hist., 1940, vol. V, nr. 11, p. 49 și 306; 1948, vol. XII, nr. 1; 1950, vol. III, nr. 12.
29. Timmermann G., *Die Quadraceps-Arten (Mallophaga) der Kiebitze*. Z. f. Parasitenkunde, 1954, vol. 16.
30. — *Neue und wenig bekannte Kletterfederlinge von charadriiformen Wirten*. Zool. Anz., 1954, vol. 152, caiet 7–8.
31. — *Studien über Mallophagen aus den Sammlungen des Britischen Museums (Nat. Hist.)*, London; II. Das Amblycerengenus *Actornithophilus* Ferris, 1916. Ann. and Mag. of Nat. Hist., 1954, vol. VII, nr. 12.
32. Tuleškov Kr., *Kosmoiadi (Trichodectoidea, Mallophaga) po bozainiște v Bîlgaria*. Isv. na Zoolog. Inst., Bîlg. Akad. na Nauk., 1955, vol. IV–V.
33. — *Lice (Anoplura) – Ectoparasites on domestic Animals and Man*. Dokl. Bolg. Akad. Nauk., 1955, vol. VIII, nr. 2.
34. — *Puhoiadi (Mallophaga) po hisciniște ptiții v Bîlgaria*. Isv. na Zoolog. Inst. (IV), Sofia, 1957.
35. Vasiliu G.D., *Note sur quelques Mallophages parasites des oiseaux de la Roumanie*. Notationes biologicae, 1946, vol. IV, nr. 1–3.
36. Werneck F. L., *Malófagos de Mamíferos*. Rio de Janeiro, 1950, vol. II.

NOI CONTRIBUȚII LA STUDIUL BRACONIDELOR

(HYMÉOPTERE PARAZITE)

DE

MATHILDA DUTU-LĂCĂTUȘU

Comunicare prezentată de M. IONESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R., în ședința din 20 mai 1958

Din culturile de Coleoptere și Lepidoptere dăunătoare, crescute în laborator pentru observații sistematice și biologice, ca și prin deplasările efectuate în diferite localități din țară, cercetătorii Negru și Cătuneanu ne-au pus la dispoziție un bogat material de Braconide parazite pe larve de Coleoptere și Lepidoptere. Informațiile primite, ne-au ajutat să completăm lista faunei țării noastre cu noi specii și să aducem noi contribuții ecologice și zoogeografice asupra acestor paraziți. Aceste date le expunem în cele ce urmează.

Subfamilia BRACONINAE

Tribul BRACONINI

Genul **Habrobracon** Ashm. 1900

1. **Habrobracon brevicornis** Wesm. 1938

Mărimea corpului 3 mm. Acest braconid a fost obținut din conuri de molid, unde a parazitat larve de *Dioryctria abietella* S. W. Materialul cuprinde 20 de exemplare ♀♀ (leg. Deceu). Prezintă o mare variabilitate de culoare; unele exemplare sunt galbene-portocalii, altele albastre, altele cu o culoare intermediară. Fa hringer și Telengai citează ca parazit pe: *Dioryctria abietella* S. W., *Ephestia kuehniella* Z., *E. cau-*

tella Walk, *E. elutella* Hb., *Myelois ceratoninae* Z. Profesorii Knechtele și Ionescu l-au obținut din larve de *Pyrausta nubilalis* Hb. — lepidopter dăunător al porumbului, fără a cita localitățile (1927) (fig. 1).

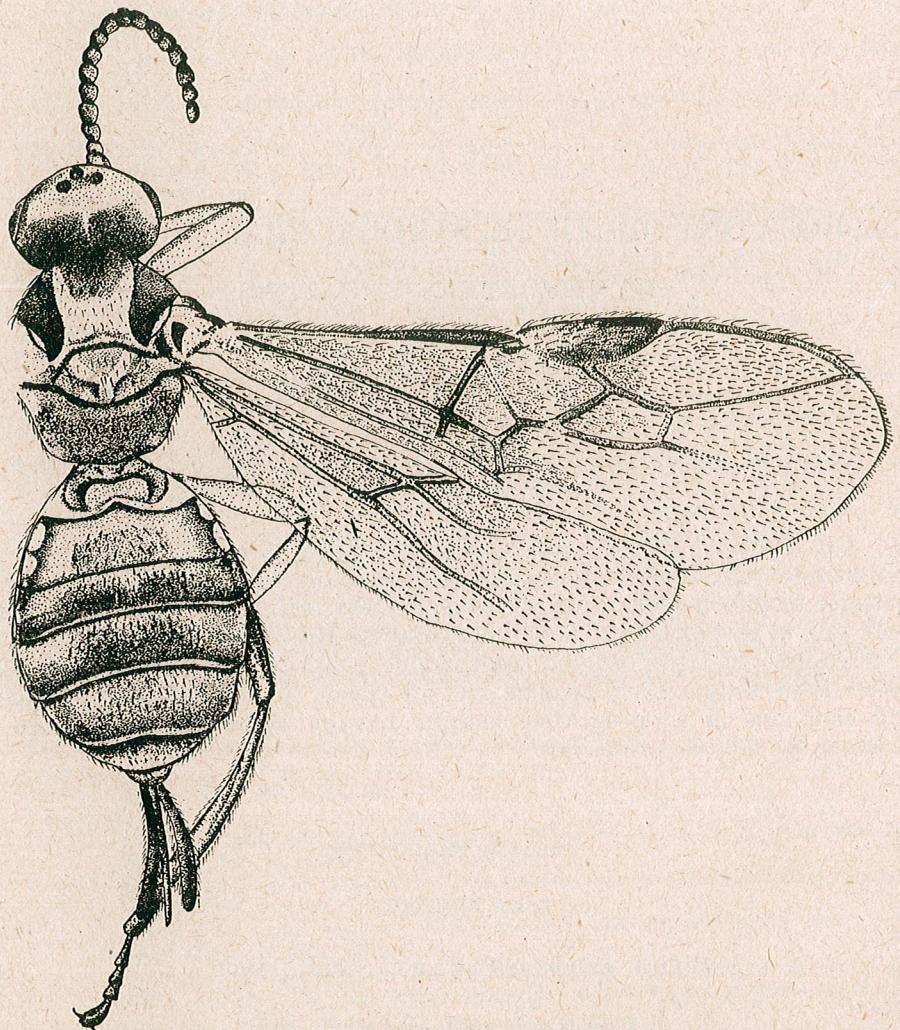

Fig. 1. — *Habrobracon brevicornis* Wesm., aspect general (original). Oc. II; ob. 40.

Răspindire geografică: toată Europa, nordul Americii, partea europeană a U.R.S.S., vestul Asiei, nordul Africei.

În R.P.R.: Pantelimon (reg. București).

Tribul HECABOLINI

Genul *Heterospilus* Hal. 1836

(Nou pentru R.P.R.)

2. *Heterospilus caesus* Nees 1834

Mărimea corpului 3 mm. Aripa anteroară prezintă prima nervură cubitală transversală incompletă, iar nervura submediană transversală interstițială (fig. 2). Aripile posterioare de la mascul cu stigmă (fig. 3).

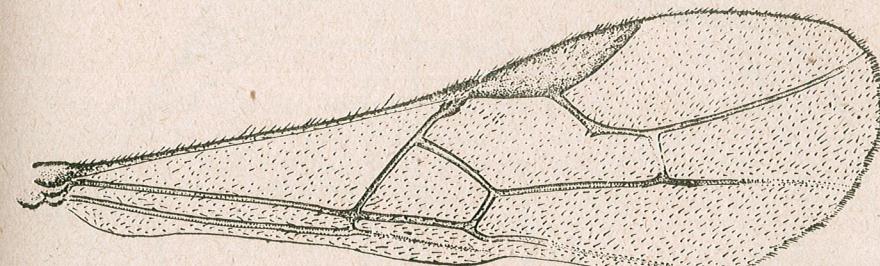

Fig. 2. — *Heterospilus caesus* Nees, aripă anteroară (original). Oc. 10; ob. 5.

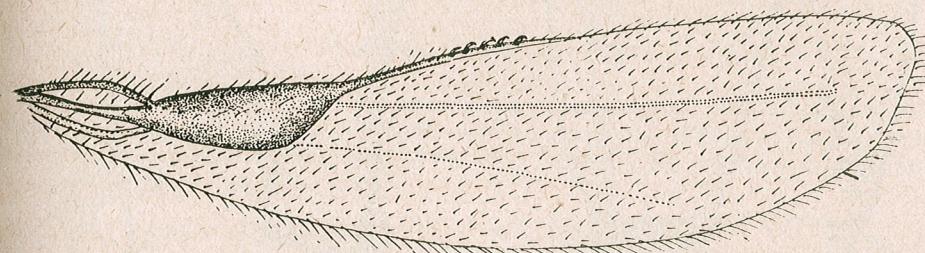

Fig. 3. — *Heterospilus caesus* Nees, aripă posterioară (original).

Armătura genitală de la mascul nedescrisă pînă în prezent, păstrează caracterul de braconin ca aspect general, caracteristic însă fiind, pe lîngă forma și lungimea pieselor, chetotaxia foarte săracă, partea apicală a forcepsului intern terminat bont, spre deosebire de partea externă a lui care este ieșită în afară (fig. 4). Am obținut 8 ♂♂ și 6 ♀♀ din culturi de Anobiide, și anume *Mesocoelopus niger* Müll. din material de *Haedera helix*, 29.VI.1957 (leg. Negru).

Răspindire geografică: toată Europa.

În R.P.R.: Grădina Cișmigiu (București).

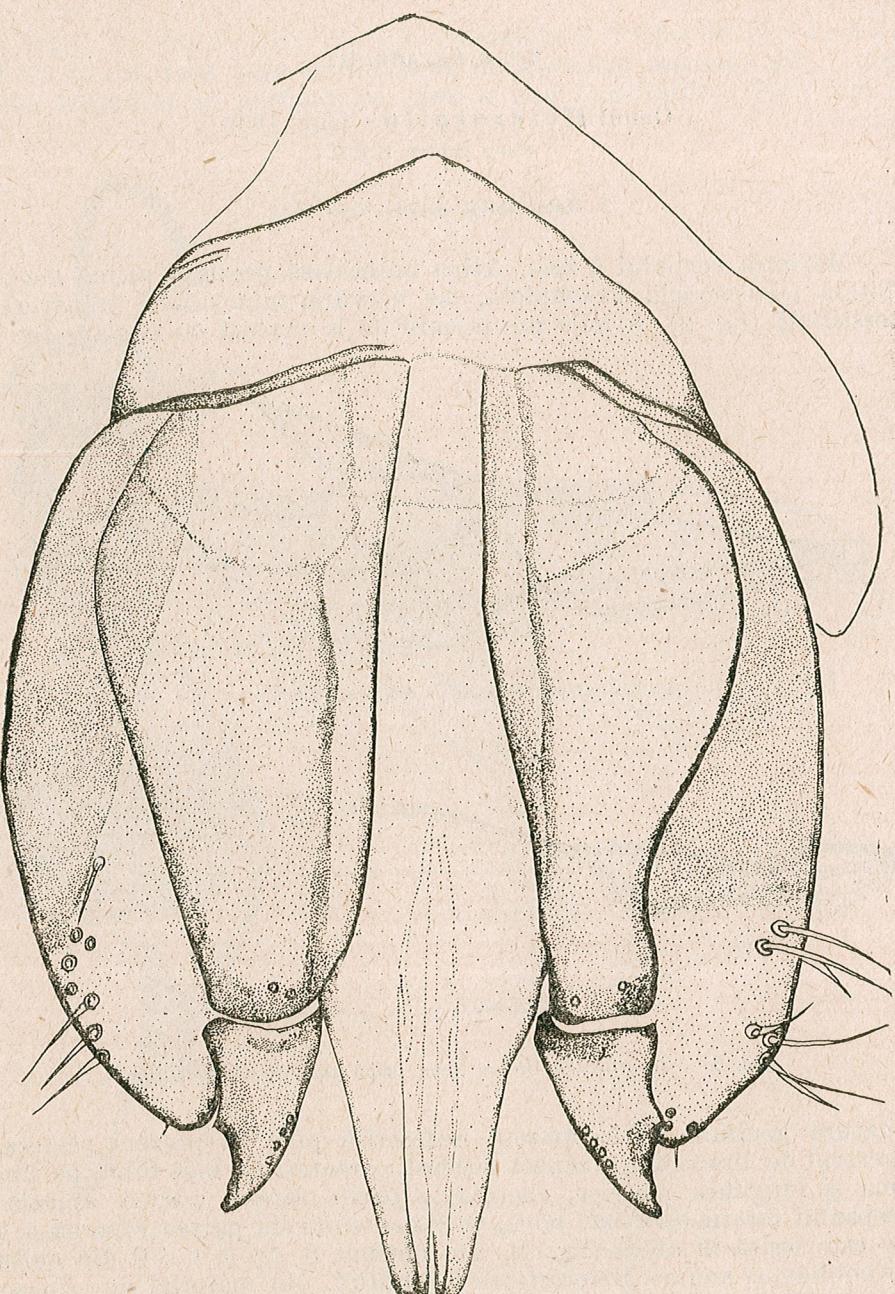

Fig. 4. — *Heterospilus caesus* Nees, armătură genitală ♂ (original). Oc. 10; ob. 40.

Genul **E e p h y l u s** Foerst. 1862
(Nou pentru R.P.R.)

3. ***Eephylus chaetoptelii*** Gaut et Russo 1925

Aripa anteroară are a II-a nervură cubitală absentă. Celulele cubitale II și III sunt unite. Nervura submediană transversală lipsește. Mărimea corpului 3 mm. Am obținut 2 ♀♀ din larve de Coleoptere dăunătoare umerului, la 6.VI.1955 (leg. C e i a n u). Citat pînă acum ca parazit pe *Chaetoptelius vestitus* Muls.

Răspîndire geografică: Italia.

În R.P.R.: Orașul Stalin (reg. Stalin).

4. ***Eephylus minutissimus* (Ratz) 1848**

Din această specie s-au găsit două femele și un mascul, în galăriile produse de *Scolytus rugulosus* Ratz. în lemn de piersic, la 30.VII.1950 (leg. Negru). În literatură este citat ca parazit pe *Scolytus rugulosus* Ratz. și *Liparthrum colchicum* Sem.

Răspîndire geografică: toată Europa.

În R.P.R.: București.

Genul **H e c a b o l u s** Curtis 1834
(Nou pentru R.P.R.)

5. ***Hecabolus sulcatus* Curt. 1834**

Nervura radială a aripii anteroare ajunge pînă la vîrful acesteia. Nervura submediană transversală este postfurcală (fig. 5). Aripa posterioară de la mascul cu stigmă. Armătura genitală de la mascul asemănă-

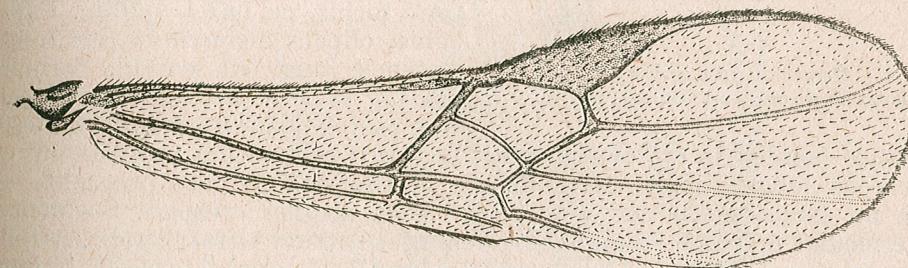

Fig. 5. — *Hecabolus sulcatus* Curt., aripă anteroară (original).

toare cu cea descrisă la *Heterospilus*, însă forcepsul extern este mult mai scurt decît cel intern, lat și cu perii așezate pe margine (fig. 6). Para-

zitează larvele de Coleoptere : *Ptilinus pectinicornis* L., *P. fuscus* Geoffr., *Ochina ptinoides* Marsh., *Ptinus fur* L. Obținut din tei atacat de *Ptilinus pectinicornis* L., coleopter anobiid, la 18. III.1954 (leg. Negru).

Răspândire geografică : toată Europa.

În R.P.R. : Cîmpulung moldovenesc (reg. Suceava).

Tribul DORYCTINI

Genul **Doryctes** Hal. 1836

6. **Doryctes grandis** Szepligeti 1836, ♀

(♂ Nou pentru știință).

Femela a fost citată în fauna țării noastre de M o c s á r y (1900) la Pir, iar masculii sunt descriși pentru prima dată de noi. Exemplarele noastre (♀♀) se aseamănă cu *Doryctes grandis* descris de S z e p l i g e t i (1896), de F a h r i n g e r (1930), de T e l e n g a (1941), însă se deosebesc prin următoarele caractere : antenele formate din 43, 45 și 47 articole, baza tibiilor posterioare gălbui. Cei trei autori dau în diagnoza acestei specii 60 de articole antenale și baza tibiilor posterioare albicioase. Masculii seamănă cu femelele : corpul negru, cu abdomenul castaniu închis. Picioarele roșcate, tibiile posterioare castanii închis, cu bazele gălbui. Capul cubic, clipeus acoperit cu peri lungi. Antenele lungi cît corpul, formate din 43, 45 și 47 articole. Protoracele spre partea posterioară ridicat, meso-

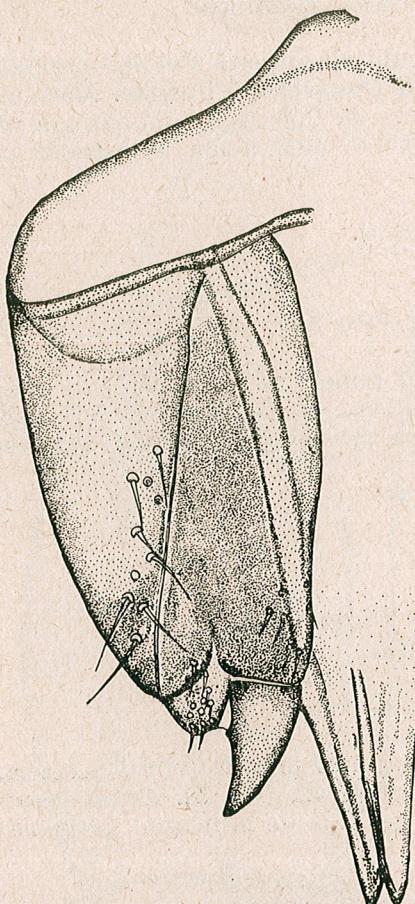

Fig. 6. — *Hecabolus sulcatus* Curt., armătura genitală ♂ (original). Oc. 10 ; ob. 40.

toracele bombat la mijloc și încrețit pe lături. Adâncitura prescutelară cu o carenă longitudinală. Mesopleurele netede strălucitoare prevăzute cu cîte un sănț longitudinal neted, spre baza aripilor crenelat. Segmentul intermediar neted cu cîmpuri bine delimitate, avînd vîrful încrețit. Aripile ușor întunecate (fig. 7). Abdomenul mai lung decît capul și toracele. Primul tergit abdominal mai lung decît lat, încrețit longitudinal, prezentind și pe lături încrețituri evidente. Al doilea tergit, la bază încrețit; restul abdomenului neted. Partea posterioară a primului tergit și partea anterioară a celui de-al doilea posedă cîte o adâncitură semicirculară. Cele două segmente în mijloc proeminează. Armătura genitală (fig. 8) prezintă placa

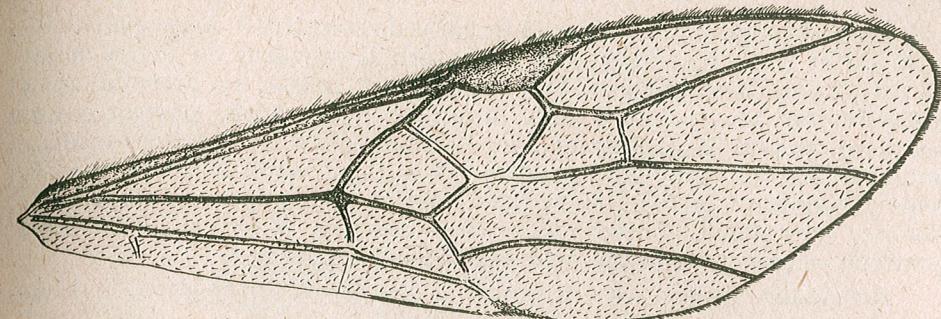

Fig. 7. — *Doryctes grandis* Szepligeti, aripă anterioară (original). Oc. 10 ; ob. 40.

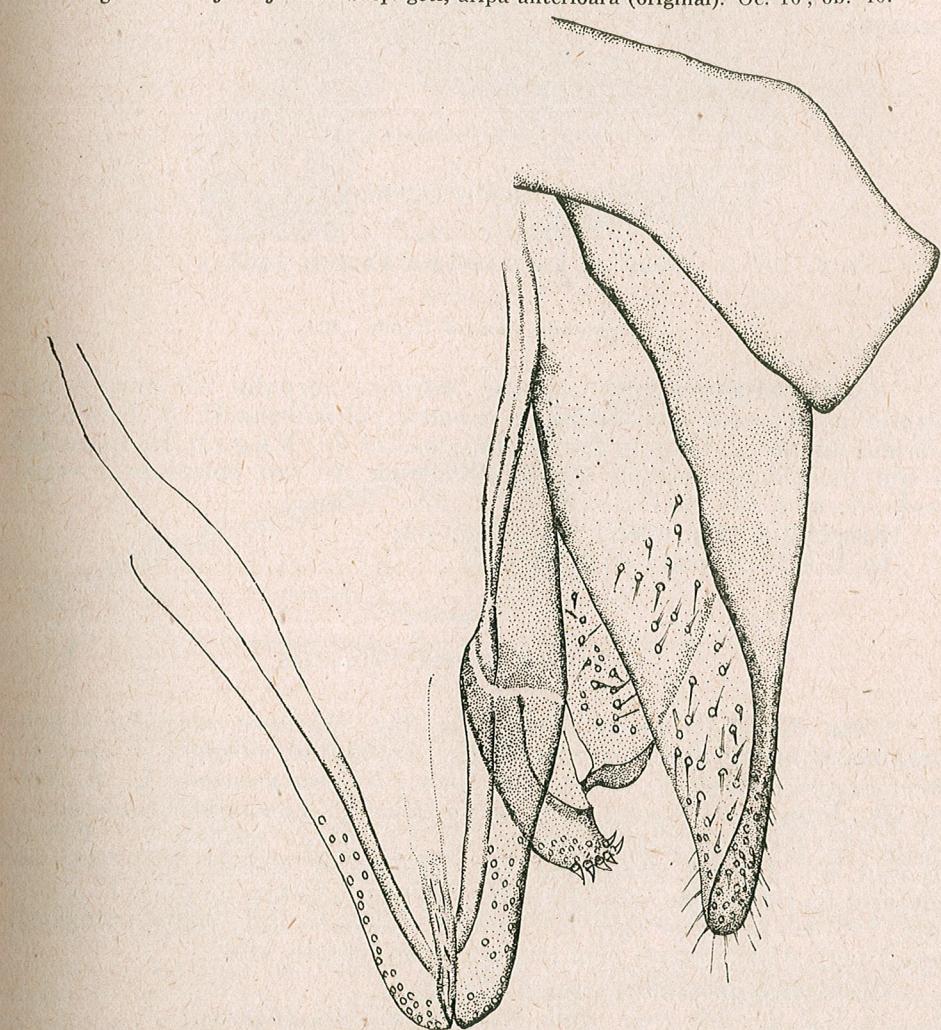

Fig. 8. — *Doryctes grandis* Szepligeti, armătura genitală (original). Oc. 10 ; ob. 1, 8.

ventrală dreptunghiulară acoperită în parte de sternitul 8. Forcepsul extern foarte lat la bază, mai lung decât cel intern și prevăzut cu foarte numeroși peri, foarte lungi și rigizi. Forcepsul intern masiv, cu articolul apical bine dezvoltat, înarmat cu 6 dinți puternici. Spre bază, partea internă are numeroși peri dispusi neregulat. Penisul foarte lat, pe linia mediană mai chitinizat, iar spre vîrf cu papile foarte numeroase. Mărimea corpului 10 mm. S-au obținut 2 ♀ și 2 ♂ din larve de *Tetropium castaneum* L., coleopter cerambicid, sub scoarță la răsinoase (leg. Negru), 15.IV.1951. Se menționează pentru prima dată gazda acestui parazit.

Răspindire geografică: Europa, și anume R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, partea europeană a U.R.S.S.

În R.P.R.: Pir (reg. Baia Mare), Cîmpulung moldovenesc (reg. Suceava).

Subfamilia MICROGASTERINAE

Tribul MICROGASTERINI

Genul Apanteles Foerst. 1862

7. Apanteles lineatus Reinh. 1880

Necitat în fauna țării noastre. Mărimea corpului 2,5 mm. A fost obținut în laborator din culturi pe *Semasia rufimitrana* H. S. lepidopter tortricid dăunător, citat în fauna țării noastre de Negru. În literatură nu sînt menționate gazdele acestui braconid. Au fost colectate 4 exemplare ♀, la 5.VII.1957.

Răspindire geografică: toată Europa.

În R.P.R.: Sinaia (reg. Ploiești).

8. Apanteles solitarius (Ratz.) 1844

Citat de Mocsáry (1900) la Pir. Mărimea corpului 3 mm. Parazitează foarte numeroase larve de Lepidoptere: *Orgyia antiqua* L., *Taeniocampa miniosa* F., *T. stabilis* View., *Ephyra punctana* L., *E. linearia* Hb., *Erannis defoliaria* L., *Portheretria dispar* L., *Lymantchia monacha* L., *Stilpnobia salicis* L., *Lygris testata* L., *Tryphaena fimbria* L., *Tortrix viridana* L., *Nygma phacorroeae* L., *Calocampa exoleta* L., *Hybernia defoliaria* L., *Grapholita exquisitana* Rbl. Au fost colectate cu fileul 17 exemplare ♀, la 4.V.1954 (leg. Ceiianu). Coconii sunt galbeni-albicioși, așezati neregulat și legați prin cîteva fire de mătase albe.

Răspindire geografică: toată Europa.

În R.P.R.: Pir (reg. Baia Mare) și Șercaia-Făgăraș.

9. Apanteles picipes (Bouché) 1834

Nou pentru fauna țării noastre.

La 12.IV.1954 Todiceșcu de la Stațiunea Pantelimon ne-a dat cuiburi de *Aporia crataegi* L., pe care am găsit 4–5 coconi albi, miciți de *Apanteles picipes* (fig. 9). Făcînd în laborator culturi de larve

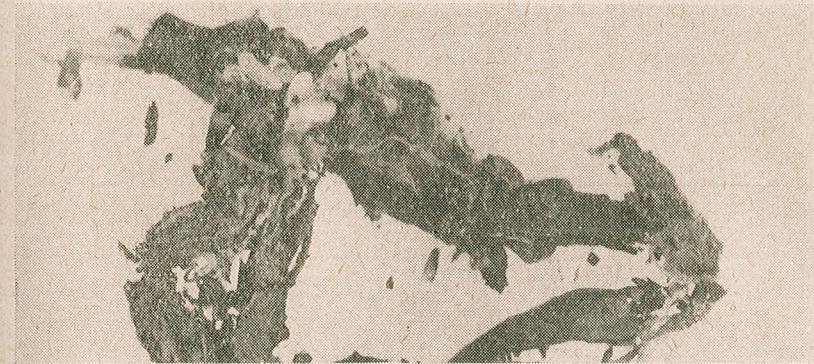

Fig. 9. — *Apanteles picipes* (Bouché), coconi pe cuibul de *Aporia crataegi* (original).

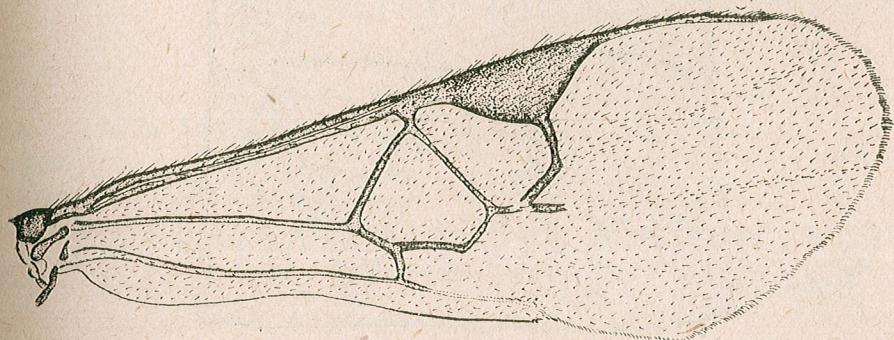

Fig. 10. — *Apanteles picipes* (Bouché), aripă anterioară (original). Oc. 7; ob. 8; 0,20.

de *Aporia* am obținut foarte numeroși adulții paraziți. Larvele-gazdă au fost parazitate 80 %. În jurul lor erau construiți 17, 27, 29, 32, 45 de coconi albi. Tot în laborator, *Apanteles picipes* a parazitat și larve de *Malacosoma neustria* L. și *Euproctis chrysorrhoea* L., dar mult mai puțin; am obținut cel mult 6 larve parazite. Tellinga îl citează ca parazit obișnuit al larvelor de *Pionea forficalis* L., arătînd că parazitismul lor atinge 70 %. În jurul Leningradului s-au obținut 1–2 generații, în timp ce noi am obținut în laborator 4 generații (fig. 10 și 11). Armătura geni-

tală la mascul are forcepsul extern de aceeași lungime cu cel intern, pe marginea cu peri. Articolul apical al forcepsului intern este prevăzut cu trei dinți. Penisul prezintă numeroase papile (fig. 12).

Fig. 11. — *Apanteles picipes* (Bouché), abdomen (original). Oc. 17; ob 8; 0,20.

Răspândire geografică : toată Europa.

În R.P.R. : Pantelimon (reg. Bucureşti).

Genul **Microplitis** Foerst. 1862

10. *Microplitis spectabilis* (Hal.) 1834

(Nou pentru R.P.R.)

Corpul negru, iar antenele, trohanterele, vîrful femurelor și tibiile roșcate. La ♂ antenele sunt mai scurte decît corpul. Abdomenul mic, cu

primul tergit îngust și încrețit. Tariera abia se vede. Stigma maronie, cu baza galbenă. Mărimea corpului 3 mm. Coconii galbeni-roșcați. S-a obținut din larve de *Agrotis segetum* Schiff.; lepidopter foarte dăunător

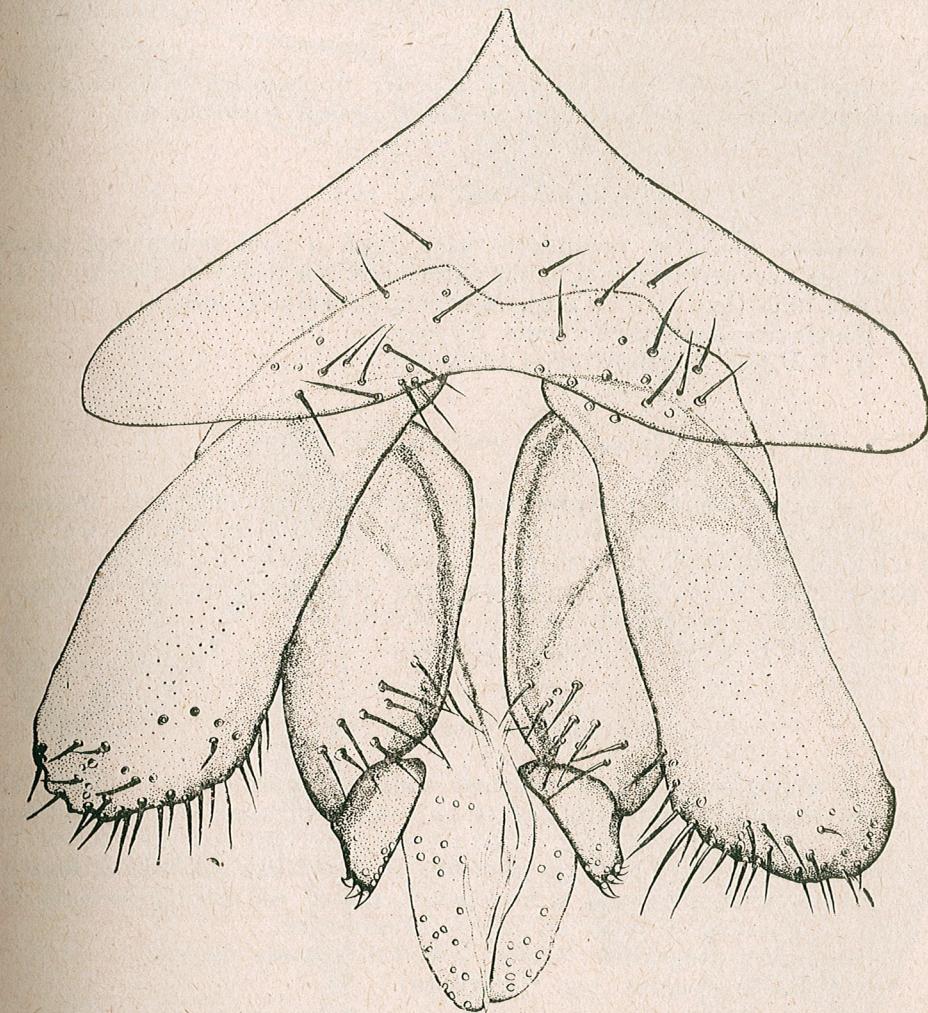

Fig. 12. — *Apanteles picipes*, (Bouché), armătura genitală ♂ (original). Oc. 10; ob. 40; 0,65; 0,17.

cerealelor (1—2.VIII.1955). Parazitează pe *Tephroclystia succentariata* L., *Dianthoecia capsincola* Hb., *Lygris testata* L., *Agrotis segetum* Schiff. De asemenea este cunoscut ca parazit și pe larve de Hymenoptere: *Trichiosoma lucorum* L. și *Tr. betuleti* Kl.

Răspândire geografică : toată Europa.

În R.P.R. : Fetești (reg. Galați).

Tribul GARDIOCHILINI

Genul **Cardiochiles** Nees 1818

(Nou pentru R.P.R.)

Speciile acestui gen prezintă o mare importanță economică, ele parazitând omizile lepidopterului polifag *Loxostege sticticalis* L.

11. **Cardiochiles fallax** Kok. 1895

Această specie se recunoaște ușor după o pată întunecată aflată în regiunea nervurii bazale a aripii anteroioare. Au fost colectați 1 ♀ și 1 ♂ la 15.VII.1955 (leg. C e i a n u). Mărimea corpului 5 mm.

Răspindire geografică: toată Europa.

În R.P.R.: Jegălia (reg. Constanța).

12. **Cardiochiles brachialis** Rond. 1874

Aripa anteroioară are jumătatea bazală clară, toracele negru. Mărimea corpului 6 mm. A fost colectat 1 ♂ la 15.VII.1955 (leg. C e i a n u). T e l e n g a îl citează ca parazit pe *Loxostege sticticalis* L., arătând că are o foarte mare importanță în combaterea biologică a acestui dăunător.

Răspindire geografică: Italia, U.R.S.S., Iran.

În R.P.R.: Jegălia (reg. Constanța).

13. **Cardiochiles saltator** (F.) 1781

Al treilea segment al nervurii radiale puternic arcuit (fig. 13). Mărimea corpului 6 mm (fig. 14 și 15). Au fost colectate 4 exemplare ♀ ♀ și 1 ♂ la 22.VI.1955 (leg. C e i a n u). Este citat ca parazit tot pe larvele lepidopterului *Loxostege sticticalis* L. Armătura genitală la mascul (fig. 16) are partea apicală a forcepsului intern alungită prevăzută cu 7 dinți ca ghiarele și ornat cu papile tubuliforme.

Răspindire geografică: Italia, U.R.S.S. (partea de sud).

În R.P.R.: Jegălia (reg. Constanța).

Subfamilia AGATHINAE

Genul **Disophrys** Foerst. 186214. **Disophrys inuleatrix** var. *caucasia* (Shest.) 1928

ACEASTĂ VARIETATE ESTE NOUĂ PENTRU FAUNA ȚĂRII NOASTRE. Specia nominată a fost citată de M o c s á r y (1900) la Mehadia și de S z i l á d y

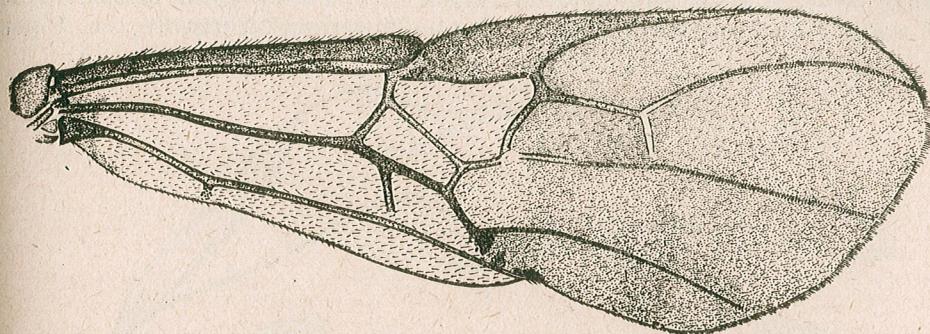

Fig. 13. — *Cardiochiles saltator* (F.), aripa anteroioară (original). Oc. II; ob. 5.

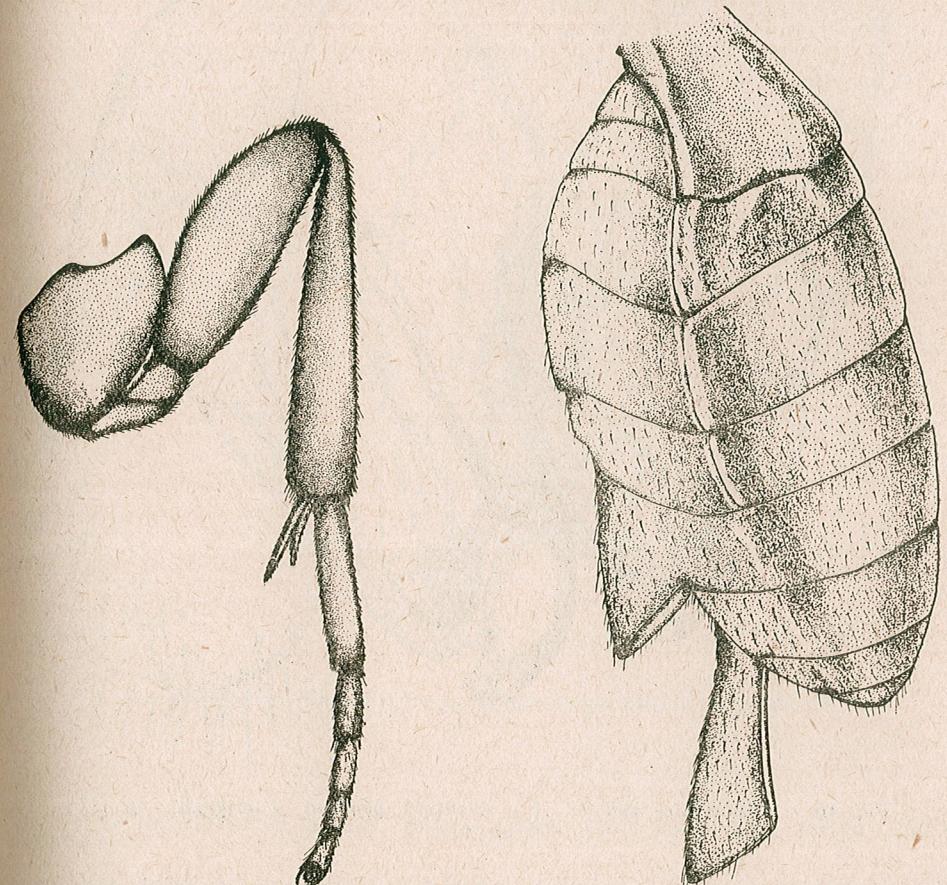

Fig. 14. — *Cardiochiles saltator* (F.), piciorul posterior (original). Oc. II; ob. 5.

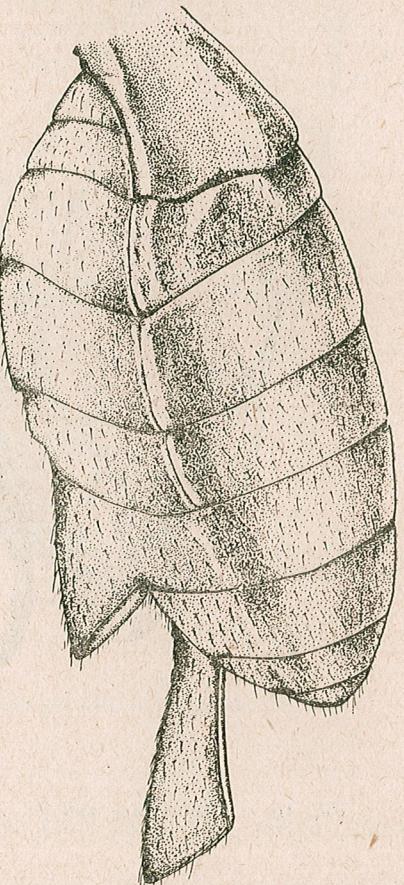

Fig. 15. — *Cardiochiles saltator* (F.), abdomen (original). Oc. II; ob. 5.

(1914) la Aiud și Bocșa montană. Corpul roșu, cu marginile mesotoracelui și segmentul intermediar negre. Aripile puternic întunecate, cu 2 pete

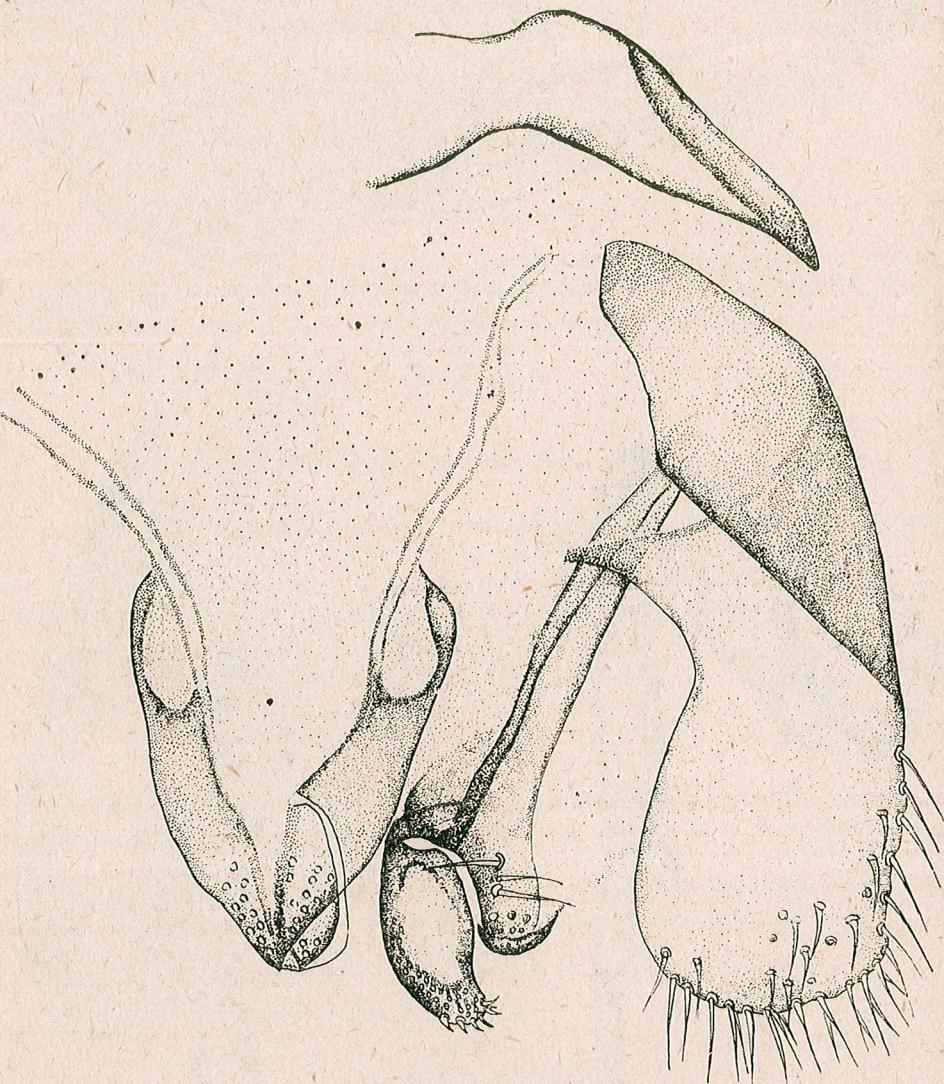

Fig. 16. — *Cardiochiles saltator* (F.), armătură genitală ♂ (original). Oc. 12; ob. 5.

albe sub stigmă. Mărimea corpului 7 mm. La 16.VII.1955 au fost colectați 1 ♂ și 1 ♀ (leg. C e i a n u). Armătura genitală (fig. 17) are forcepsul

extern foarte lat, cu peri dispusi neregulat; articolul apical al forcepsului intern este foarte lung, cu 7 dinți și papile foarte numeroase. Pe

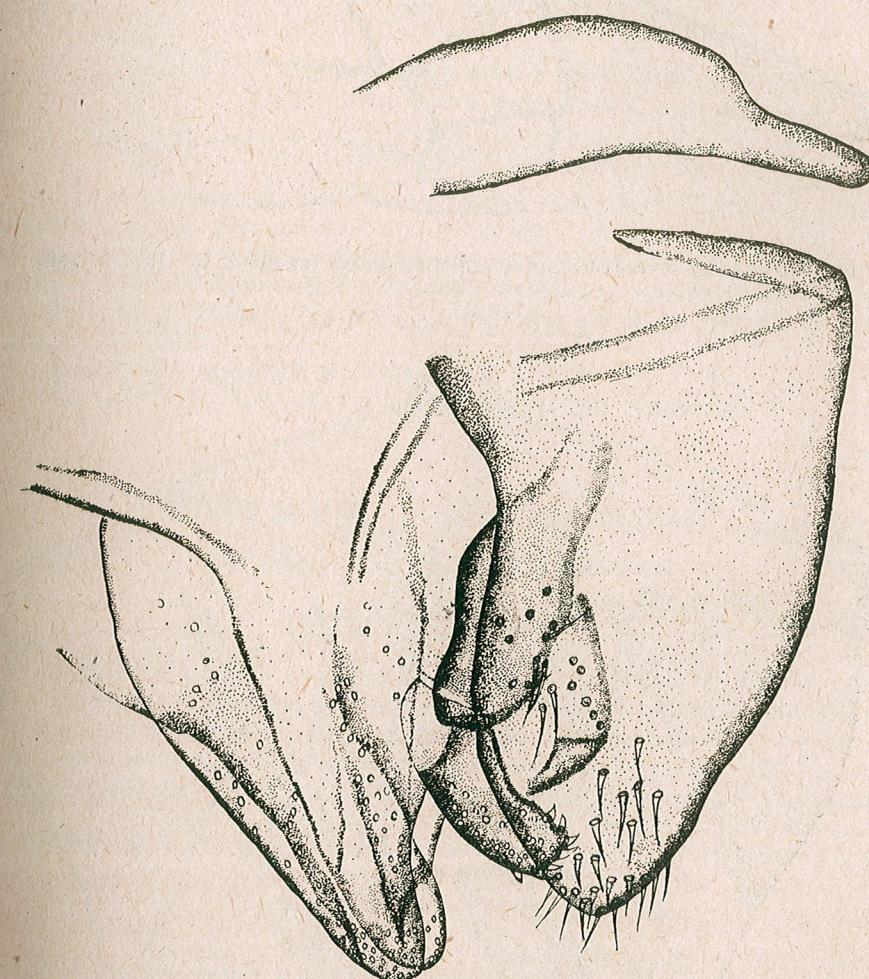
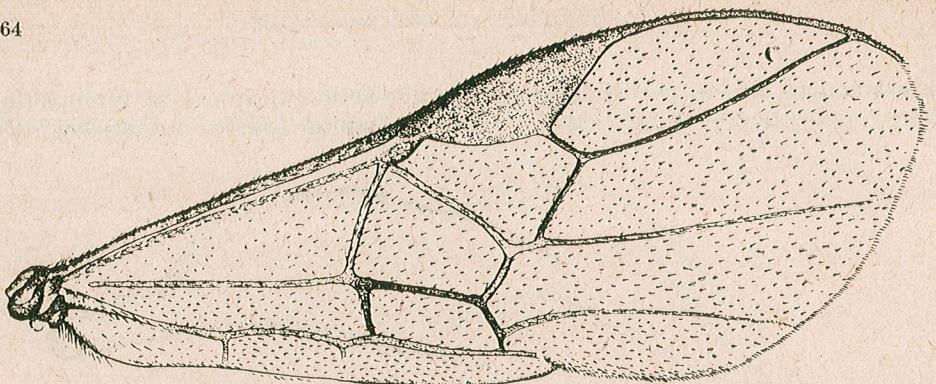
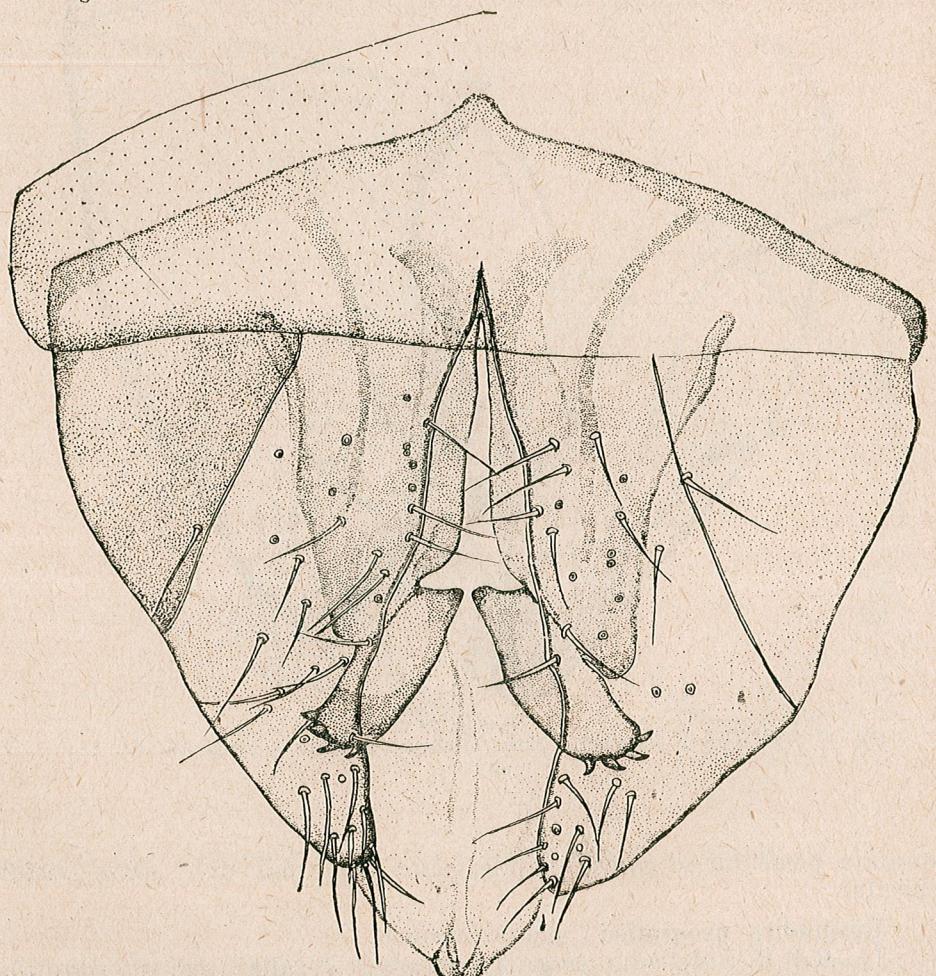

Fig. 17. — *Disophrys inculcatrix* Nees, armătură genitală ♂ (original). Oc. 17; ob. 5.

suprafața penisului se găsesc papile, care sunt mai dese către vîrful penisului.

Răspândire geografică: sudul Europei.
În R.P.R.: Mehadia (reg. Timișoara), Jegălia (reg. Constanța), Aiud (reg. Cluj) și Bocșa montană (reg. Timișoara).

Fig. 18. — *Calyptus rugosus* Ratz., aripă anterioară (original). Oc. 12; ob. 2,65.Fig. 19. — *Calyptus rugosus* Ratz., armătura genitală ♂ (original). Oc. 10; ob. 40.

Subfamilia HELCONINAE

Tribul CALYPTINI

Genul *Calyptus* Hal. 1835

(Nou pentru fauna R.P.R.)

15. *Calyptus rugosus* Ratz. 1848

Aripa anterioară cu două celule cubitale (fig. 18). Armătura genitală la mascul prezintă forcepsul extern mult lățit, cu peri foarte lungi. Articolul apical al forcepsului intern are 4 dinti puternici (fig. 19). Mărimea corpului 2,5 mm. Din culturi de *Magdalis ruja* Germ., curculionid dăunător, am obținut 18 exemplare ♀♀ și 5 ♂♂ (leg. Negru), în ramuri și vîrfuri de *Pinus sylvestris*.

Răspândire geografică: Germania.

În R.P.R.: Tîrgu Mureș (Reg. Autonomă Maghiară).

НОВОЕ В ИЗУЧЕНИИ BRACONIDAE

(ПЕРЕПОНЧАТОКРЫЛЫЕ ПАРАЗИТЫ)

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Настоящая работа включает 10 родов и 15 видов, принадлежащих 4 подсемействам. Из них 5 родов и 11 видов цитированы впервые в фауне РНР. Помимо этого, описывается самец *Doryctes grandis* Szepl., неизвестный до настоящего времени. Диагнозы пополнены новыми специфическими признаками, отмеченными в строении genitalного вооружения у самца. На основании лабораторных культур автор получил материал, происходящий и от других нецитированных еще в литературе хозяев.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

- Рис. 1. — *Habrobracon brevicornis* Wesm., Общий вид. Ориг. Ок. II. Об. 40.
- Рис. 2. — *Heterospilus caesus* Nees. Переднее крыло. Ориг. Ок. 10. Об. 5.
- Рис. 3. — *Heterospilus caesus* Nees. Заднее крыло. Ориг.
- Рис. 4. — *Heterospilus caesus* Nees, ♂. Генитальное вооружение. Ориг. Ок. 10. Об. 40.
- Рис. 5. — *Hecabolus sulcatus* Cust. Переднее крыло. Ориг.
- Рис. 6. — *Hecabolus sulcatus* Cust. ♂. Генитальное вооружение. Ориг. Ок. 10. Об. 40.
- Рис. 7. — *Doryctes grandis* Szepligeti. Переднее крыло. Ориг. Ок. 10. Об. 40.
- Рис. 8. — *Doryctes grandis* Szepligeti. Генитальное вооружение. Ориг. Ок. 10. Об. 1,8.
- Рис. 9. — *Apanteles picipes* (Bouché). Коконы на гнезде *Aporia crataegi*. Фото. Ориг.
- Рис. 10. — *Apanteles picipes* (Bouché). Переднее крыло. Ориг. Ок. 7. Об. 8; 0,20.
- Рис. 11. — *Apanteles picipes* (Bouché). Брюшко. Ориг. Ок. 17. Об. 8; 0,20.

- Рис. 12. — *Apanteles picipes* (Bouché). ♂. Генитальное вооружение. Ориг. Ок. 10. Об. 40; 0, 65; 0, 17.
 Рис. 13. — *Cardiochiles saltator* (F.). Переднее крыло. Ориг. Ок. II, об. 5.
 Рис. 14. — *Cardiochiles saltator* (F.). Задняя нога. Ориг. Ок. II. об. 5.
 Рис. 15. — *Cardiochiles saltator* (F.). Брюшко. Ориг. Ок. II. об. 5.
 Рис. 16. — *Cardiochiles saltator* (F.) ♂. Генитальное вооружение. Ориг. Ок. 12. об. 5.
 Рис. 17. — *Disophrys inculcatrix* Nees, ♂. Генитальное вооружение. Ориг. Ок. 17. об. 5.
 Рис. 18. — *Calyptus rugosus* Ratz. Переднее крыло. Ориг. Ок. 12. об. 2,65.
 Рис. 19. — *Calyptus rugosus* Ratz. ♂. Генитальное вооружение. Ориг. Ок. 10. об. 40.

NOUVELLE CONTRIBUTION À L'ÉTUDE DES BRACONIDÉS (HYMÉOPTÈRES PARASITES)

RÉSUMÉ

Ce travail porte sur 10 genres et 15 espèces appartenant à 4 sous-familles. Parmi ceux-ci, 5 genres et 11 espèces sont cités pour la première fois dans la faune roumaine. En outre, l'auteur décrit le mâle de *Doryctes grandis* Szepl., inconnu à ce jour. Les diagnoses sont complétées par des caractères spécifiques nouveaux, relevés dans la conformation de l'armure génitale du mâle. Des cultures faites en laboratoire ont permis d'obtenir un certain matériel à partir d'autres hôtes encore que ceux cités dans la littérature de spécialité.

EXPLICATION DES FIGURES

- Fig. 1. — *Habrobracon brevicornis* Wesm.; aspect général (original). Oc. II; ob. 40.
 Fig. 2. — *Heterospilus caesus* Nees; aile antérieure (original). Oc. 10; ob. 5.
 Fig. 3. — *Heterospilus caesus* Nees; aile postérieure (original).
 Fig. 4. — *Heterospilus caesus* Nees ♂; armure génitale (original). Oc. 10; ob. 40.
 Fig. 5. — *Hecabolus sulcatus* Curt.; aile antérieure (original).
 Fig. 6. — *Hecabolus sulcatus* Curt. ♂; armure génitale (original). Oc. 10; ob. 40.
 Fig. 7. — *Doryctes grandis* Szeppligeti; aile antérieure (original). Oc. 10; ob. 40.
 Fig. 8. — *Doryctes grandis* Szeppligeti; armure génitale (original). Oc. 10; ob. 1, 8.
 Fig. 9. — *Apanteles picipes* (Bouché); cocons sur un nid d'*Aporia crataegi* (photographie originale).
 Fig. 10. — *Apanteles picipes* (Bouché); aile antérieure (original). Oc. 7; ob. 8; 0,20.
 Fig. 11. — *Apanteles picipes* (Bouché); abdomen (original). Oc. 17; ob. 8; 0,20.
 Fig. 12. — *Apanteles picipes* (Bouché) ♂; armure génitale (original). Oc. 10; ob. 40; 0,65; 0,17.
 Fig. 13. — *Cardiochiles saltator* (F.) aile antérieure (original). Oc. II; ob. 5.
 Fig. 14. — *Cardiochiles saltator* (F.); patte postérieure (original). Oc. II; ob. 5.
 Fig. 15. — *Cardiochiles saltator* (F.); abdomen (original). Oc. II; ob. 5.
 Fig. 16. — *Cardiochiles saltator* (F.) ♂; armure génitale (original). Oc. 12; ob. 5.
 Fig. 17. — *Disophrys inculcatrix* Nees ♂; armure génitale (original). Oc. 17; ob. 5.
 Fig. 18. — *Calyptus rugosus* Ratz.; aile antérieure (original). Oc. 12; ob. 2,65.
 Fig. 19. — *Calyptus rugosus* Ratz. ♂; armure génitale (original). Oc. 10; ob. 40.

BIBLIOGRAFIE

1. Fahringer J., *Opuscula braconologica*. Viena, 1930, vol. III; 1935, vol. IV.
2. Knechtel W. a. Ionescu M., *Observations on the Corn borer in Roumania*. International Corn borer investigations, Chicago, 1928.
3. Marshal T. A., *Les Braconides, tribu Calyptini*, in André E., *Spécies des Hymenoptères d'Europe et d'Algérie*. Beaune, 1891, vol. V.
4. Mocsáry A. L., *Fauna Regni Hungariae, Hymenoptera*. Budapest, 1918.
5. Starý P., *Notes on the Braconidae (Hym.) of Czechoslovakia IV* (Part I). Acta societatis entomologicae Cechosloveniae, 1957, t. 54, nr. 3.
6. Szelpigeti G. V., *Hymenoptera. Fam. Braconidae. Genera Insectorum*. Bruxelles, 1904.
7. Szilády Zoltán, *Magyarországi rovargyűjtésem jegyzéke*. Rovartani Lapok, 1914, vol. XXI.
8. Telenaga N. A., *Sem. Braconidae*, in *Fauna SSSR. Moscova-Leningrad*, 1936, vol. V.
9. — *Sem. Braconidae. Postdem Braconinae i Sigalfine*, in *Fauna SSSR. Moscova-Leningrad*, 1941, vol. V.
10. — *Prishodenie i evolufija parazitismu u nasekomih naezdnikov i formirovani ih faunt v SSSR*. Kiev, 1952.
11. — *Sem. Braconidae. Postdem Microgasterinae, Postdem Agathinae*, in *Fauna SSSR. Moscova-Leningrad*, 1955, vol. V.

CONTRIBUȚII LA STUDIUL GENULUI
LOXOPHYLLUM (CILIATA)

DE

A. VUXANOVICI

Comunicare prezentată de M. IONESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R.,
în ședința din 20 mai 1958

În genere, la o parte importantă de specii de *Loxophyllum*, caracterele distinctive ale formelor mari, bine diferențiate, sunt ușor de observat. Kahl (1) menționează, în cheia sa de determinare, că genul *Loxophyllum* diferă de genul *Lionotus* numai prin dezvoltarea cel puțin a unui tiv plasmatic ventral, hialin, care se întinde de-a lungul întregii margini ventrale pînă la capătul posterior, fiind în cele mai multe cazuri înarmat cu trihociști.

Dorsal se găsește sau un tiv similar sau acesta este aici îngust sau trihociștii sunt concentrati în papile speciale. Același autor arată că unele forme cu tiv îngust se deosebesc greu de *Lionotus lamella* și de formele similare; totuși recomandă a se păstra ambele genuri, deoarece acest grup de specii prezintă o dezvoltare particulară evidentă, manifestată prin formă, armătură și complexul nuclear (Mapus a desființat însă genul *Lionotus*).

La *Loxophyllum lionotiforme*, dificultatea pentru determinarea formelor acestei grupe e mai mare. Papilele dorsale se reduc deseori la niște urme punctiforme, care pot fi ușor confundate cu granulațiile gîțului. De asemenea, trihociștii tîvului mărginaș ventral sau dorsali, cîteodată foarte slab vizibili, pot ușor fi scăpați din vedere și aceste dificultăți cresc pe măsură ce infuzorii respectivi sunt din ce în ce mai mici. Ei au însă un caracter comun, și anume: corpul lor e foarte contractil, gîțul, marginile laterale și coada foarte turtite și din cale afară de contractile și de metabole, ca de altfel întreaga lor celulă, asemănîndu-se în această privință cu *Lionotus lamella* cu care pot fi ușor confundați mai ales că există o serie întreagă de forme care le apropie din ce în ce mai mult

de genul *Lionotus* și ale căror caractere distinctive, aparținând genului *Loxophyllum*, devin din ce în ce mai puțin clare. Este necesar ca formele extreme, cuprinse în cadrul aceleiași specii, să fie despărțite și considerate ca specii deosebite, pentru ușurarea sistematicii.

Observăm de pildă, că la *Loxophyllum meleagris* sunt incluse forme care au tivul mărginaș ventral, mai mult sau mai puțin ondulat sau neondulat. Mai sunt cuprinse în cadrul aceleiași specii și forme cu tivul mărginaș dorsal în întregime acoperit cu papile cu trihociști, de asemenea și cele cu papile numai în porțiunea anteroiară, cea posteroiară fiind sau nu prevăzută cu trihociști simpli. De aceea, voi descrie o serie de forme, unele cunoscute pentru știință, dar încă necunoscute pentru țara noastră, altele fiind noi și pentru știință, care pot arunca o oarecare lumină asupra trecerii lente a acestor forme de la genul *Loxophyllum* la genul *Lionotus* și unde cu timpul poate se vor mai găsi și alte specii din acest lanț de tranzitie.

METODE DE CERCETARE FOLOSITE

Infuzorii descriși în cele ce urmează au fost în genere studiați în picătură liberă, îndeosebi formele mari, evitând astfel deformările patomorfice ce apar cînd sunt presate sub lamelă. Numai formele mărunte ale căror detalii de structură pot fi întunecate de impuritățile în suspensie în picătura examinată, au fost studiate sub lamelă, reducînd astfel aceste cauze de erori.

Pentru a se evita, pe cît cu puțință, antrenarea straturilor subțiri de bacterii moarte ce se adună la suprafața culturilor și care pot constitui și ele cauze de erori, picătura examinată a fost luată cu o pipetă la suprafața unei pîlnii mici de sticlă cu tubul foarte îngust, afundat în culturi. Pentru a micșora mobilitatea speciilor prea vioaie, am întrebuințat cloroformul îmbibat într-un mic pămătuf de vată, ținut cu o pensetă deasupra picăturii examineate, apropiind sau îndepărțind anesteziantul după nevoie. Sunt numeroase însă cazurile cînd această metodă nu dă rezultatele așteptate. Infuzorii mai sensibili sau se deformăză înainte de a se opri în mișările lor, sau plasmolizează. În cazurile rare, cînd infuzorul fixat în formol nu se prea deformăză și anumite detalii de structură pot fi studiate, s-a recurs la metoda imersiei. Nucleii au fost puși în evidență întrebunțînd o soluție usoară de verde de metil, acidulat cu 2 % acid acetic.

În cele ce urmează prezentăm o scurtă descriere a formelor studiate și complete prin figurile anexe.

Dimensiunile formelor descrise sunt indicate în explicațiile figurilor, iar ceea ce rezultă din figuri, nu s-a mai descris în text.

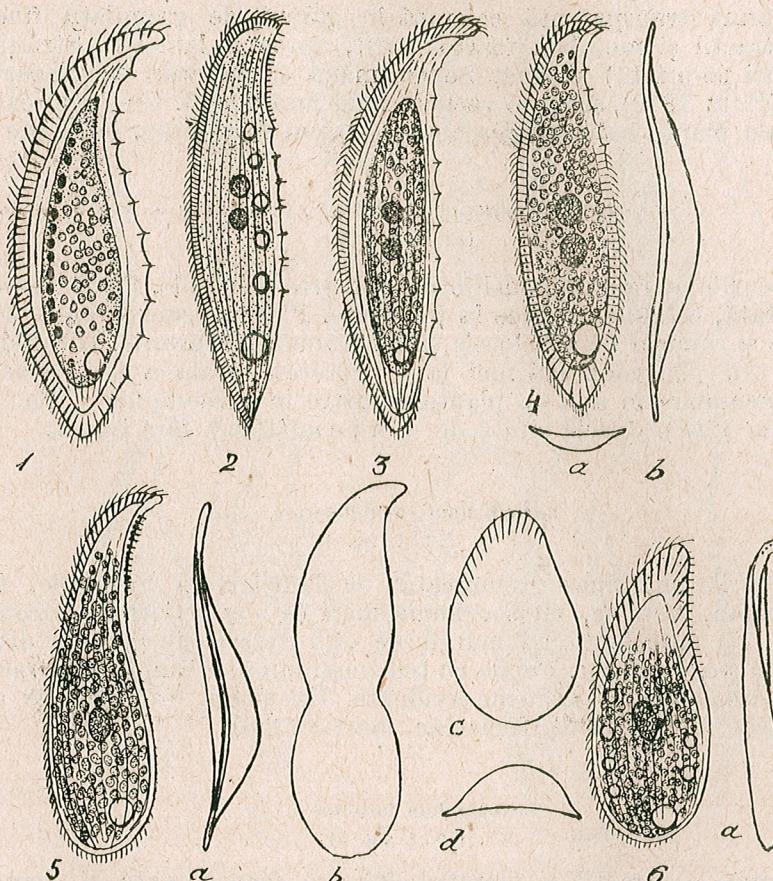
DESCRIEREA FORMELOR GĂSITE

1. *Loxophyllum meleagris* Dujardin 1841

(Pl. I, fig. 1)

Plasma colorată în galbui și verzui de granulații mărunte și zooclorelle (2μ). Nucleii ovali sunt în număr de 12, micronucleii nu au fost zăriți.

Corpul contractil și metabol. Gîtu și coada hialine, striația deasă, cilii mărunte (3μ), trihociștii laturii ventrale mult mai puternici decît indică

Planșa I

- Fig. 1. — *Loxophyllum meleagris* Dujardin, 160μ .
- Fig. 2. — *Loxophyllum luteum* n. sp., 315μ .
- Fig. 3. — *Loxophyllum rostratum* Cohn var. *palustris* n. var., 145μ .
- Fig. 4. — *Loxophyllum chlorelligerum* n. sp., 160μ .
  - a*, văzut transversal; *b*, văzut lateral.
- Fig. 5. — *Loxophyllum inflatum* n. sp., 130μ .
  - a*, lateral; *b*, în diviziune; *c*, celula posteroiară; *d*, transver.
- Fig. 6. — *Loxophyllum metabolicum* n. sp., 65μ .
  - a*, văzut lateral, gîtu răscutit.

Schewiakoff (3). Specie găsită în apă cu plante palustre în descompunere (lacul Cernavoda, decembrie 1946). Un singur exemplar. Specia a mai fost citată de Kertész (1890), fără figură.

2. *Loxophyllum luteum* n. sp.
(Pl. I, fig. 2)

Plasma transparentă colorată în gălbui, de granulații fine; corpul contractil și metabol, foarte turtit, aproape lamelar. Striația rară (14 striuri pe o față) și fină. Se aseamănă ca habitus cu *Loxophyllum grande* (Entz 1879), sirul de vacuole fiind însă dorsal. Un singur exemplar în apă cu plante palustre descompuse (lacul Herăstrău, februarie 1958).

3. *Loxophyllum rostratum* Cohn 1866 var. *palustris* n. var.
(Pl. I, fig. 3)

Tivurile mărginașe lameliforme și foarte metabole. Foarte contractil. Contractată, celula se reduce la jumătate. Plasma transparentă, colorată în verde și cenușiu de zooclorelle și de granulații mărunte. Gîțul și coada hialine. Nu plasmolizează nici la evaporarea totală a apei. Găsit mai multe exemplare în apă cu plante palustre în descompunere (lacul Tei, noiembrie 1957). Specie citată de Bujor (1902), fără figură.

4. *Loxophyllum chlorelligerum* n. sp.
(Pl. I, fig. 4)

Tivurile mărginașe remarcabil de lamelare și metabole. Plasma transparentă, verzuie, cu zooclorelle mari (3—5 μ). Corpul contractil și metabol, pe ambele tivuri mărginașe cîte o serie de granule distințe, așezate în sir, posterior. Papile cu trihociști minusculi numai la anteriorul laturii dorsale. Fără mioneme evidente. Un singur exemplar în apă cu plante descompuse (lacul Herăstrău, martie 1958).

5. *Loxophyllum inflatum* n. sp.
(Pl. I, fig. 5)

Corpul contractil și metabol. Plasma transparentă și verzuie din cauza zooclorelelor; gîțul hialin anterior, dorsal cu mai multe puncte care reprezintă capetele unor trihociști sau granule de protrihocisti. Nucleul elipsoid; un micronucleu alături. Diviziunea celulară durează circa 30 minute. Individul posterior e mic, și anume cît jumătate din celula-mamă, ovoidal. După 40—50 de minute are forma și dimensiunea adultului. Mai multe exemplare în apă cu plante palustre descompuse (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

6. *Loxophyllum metabolicum* n. sp.
(Pl. I, fig. 6)

Corpul extrem de metabol, marginile foarte subțiri, plasma transparentă și verzuie, cu numeroase zooclorelle (0,75—1,5 μ). Striația fină și

deasă, cam 14 striuri pe o față. Ciliile fini, cu perie dorsală. Trihociștii numai la anterior pe ambele laturi remarcabili de puternici, dar rari. Vacuola contractilă în poziție posterioară. Cînd apa se evaporă, apar 4 vacuole

Planșa II

- Fig. 7. — *Loxophyllum viride* n. sp., 125 μ .
a, infuzorul supraalimentat; b, înghițind un *Cyclidium glaucoma*; c, secțiune optică transversală; d, văzut lateral cu gîțul răsucit; e, cu gura deschisă.
- Fig. 8. — *Loxophyllum contractile* n. sp., 112 μ .
a, văzut lateral.
- Fig. 9. — *Loxophyllum contractile* var. *binucleatum* n. var., 65 μ .
- Fig. 10. — *Loxophyllum contractile* var. *polyvacuolatum* n. var., 60 μ .
- Fig. 11. — *Loxophyllum polymorphum* n. sp., 260 μ ,
a, gîțul; b, infuzorul răsucit; c, secțiune optică transversală;
d, văzut lateral.

mici pe latura ventrală și 2 pe cea dorsală. Macronucleul de 4,5 μ , cu un micronucleu alături. Un singur exemplar în apă cu plante palustre descompuse (lacul Herăstrău, octombrie 1957).

7. *Loxophyllum viride* n. sp.
(Pl. II, fig. 7)

Plasma transparentă și verzuie, contine zooclorele și infuzori înghițiti (*Cyclidium glaucoma*). Corpul contractil și foarte metabol, gîțul hialin, foarte turtit, din cauza afara de contractil și metabol, e răsucit neîncetat, iar gura mereu deschisă după prăzi. Specie extrem de vorace, prăzile înghițite sănătate repede digerate, în plasmă rămînînd resturi și zooclorele. Tivurile mărginașe foarte înguste. Cîțiva trihociști la coadă, alții regulați în treimea anterioară a laturii ventrale. Pe marginea anterioară a laturii dorsale prezintă papile minusculă cu trihociști, ce ar putea fi și granule de prototrichociști. Prezintă o vacuolă contractilă posterioară, cu 4 vacuole formative, 3 pe latura dorsală, una anterior pe latura ventrală, care apar cînd apa se evaporă. Striația deasă (cam 16 pe o față). Cili fini. Meso- și polysaprob. Mai multe exemplare în apă cu detritus (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

8. *Loxophyllum contractile* n. sp.
(Pl. II, fig. 8)

Corpul contractil și metabol, transparent și verzui, cu zooclorele. Marginile turtite și înguste. Trihociștii slab vizibili pe ambele laturi anterioare. Nucleul aproape sferic, alături micronucleului. Se asemănă cu unele forme de *Lionotus*, specie probabil confundată uneori cu *Lionotus lamella* Schewiakoff 1896. Exemplare numeroase în apă cu resturi vegetale descompuse (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

9. *Loxophyllum contractile* var. *binucleatum* n. var.
(Pl. II, fig. 9)

Corpul contractil și metabol, transparent, verzui cu zooclorele, marginile înguste, turtite. Trihociștii numai la anteriorul celor două laturi. Diferă de tipul speciei prin prezența a 2 nuclei. Corpul terminal ascuțit, măsurând 65 μ . Numeroase exemplare laolaltă cu specia-tip.

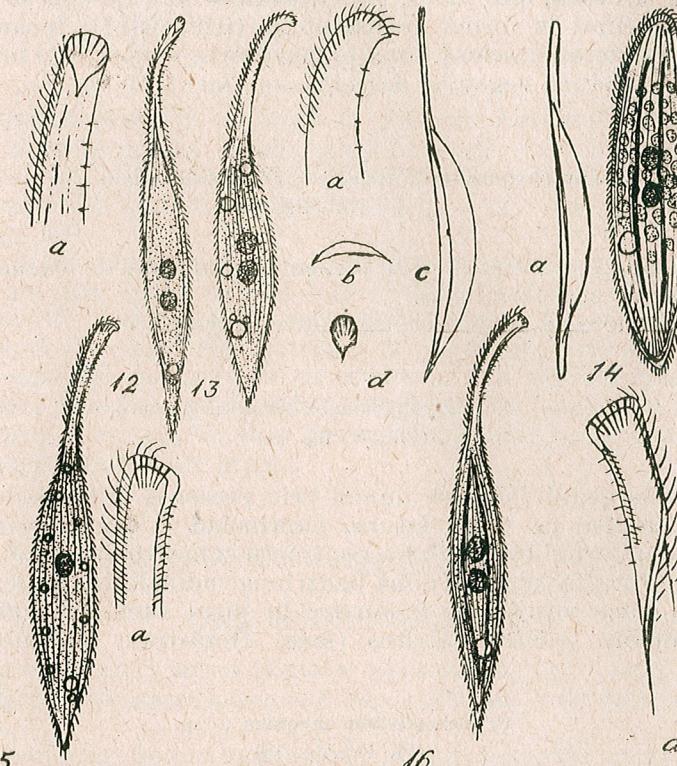
10. *Loxophyllum contractile* var. *polyvacuolatum* n. var.
(Pl. II, fig. 10)

Similar cu *L. binucleatum*, avînd însă dorsal și ventral cîte un rînd de vacuole. Același biotop, exemplare numeroase (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

11. *Loxophyllum polymorphum* n. sp.
(Pl. II, fig. 11)

Tivurile laterale și coada foarte turtite, extrem de contractile și metabole. Pe margini o slabă nervură periferică; latura ventrală a gîțului

cu trihociști, cea dorsală cu papile mărunte cu trihociști și cîțiva trihociști izolați la coadă. Plasma clară, verzuie, cu zooclorele mărunte. Striația

Planșa III

Fig. 12. — *Loxophyllum lionotiforme* n. sp., 240 μ .
a, gîțul.

Fig. 13. — *Loxophyllum lionotiforme* var. *plurivacuolatum* n. var., 205 μ .
a, gîțul; b, secțiune optică transversală; c, văzut lateral; d, gura.

Fig. 14. — *Loxophyllum fusiforme* n. sp., 120 μ .
a, văzut lateral.

Fig. 15. — *Loxophyllum magnum* n. sp., 460 μ .
a, gîțul.

Fig. 16. — *Loxophyllum carinatum* n. sp., 250 μ .
a, gîțul.

fină (cam 12 striații pe o față). Mai multe exemplare în apă cu resturi vegetale descompuse (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

12. *Loxophyllum lionotiforme* n. sp.
(Pl. III, fig. 12)

Corpul contractil și metabol, fără tivuri laterale; gîțul hialin, poartă numeroși trihociști răzleți ca la *Hemiphrys meleagris*. Latura ventrală a

gîțului cu trihociști, cea dorsală cu papile minuscule cu trihociști; are trihociști caudali. Plasma incoloră, conținând puține resturi vegetale. Striația fină și deasă, cilii $1,5 \mu$. La citostomul larg deschis se observă o structură puternică în formă de bastonașe (trihociști?). Înoată cu gîțul răsucit și gura mereu deschisă după prăzi; foarte vorace. Mai multe exemplare printre resturi vegetale descompuse (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

13. *Loxophyllum lionotiforme* var. *plurivacuolatum* n. var.
(Pl. III, fig. 13)

Diferă de specia tipică prin prezența unui rînd de vacuole laterale (3 + 1), lipsind cea terminală.

Același biotop; găsit în mai multe exemplare.

14. *Loxophyllum fusiforme* n. sp.
(Pl. III, fig. 14)

Diferă de genul *Lionotus* numai prin prezența trihociștilor ventrali care se prelungesc pe toată latura, cuprindând și partea posterioară a laturii dorsale. Corpul transparent, contractil și metabol, verzui, cu zooclorelle ($3-4\mu$). Striația fină. Are două benzi longitudinale de mioneme. Marginile turtite. Face mișcări de balansare în jurul axei longitudinale. Mai multe exemplare printre detritus (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

15. *Loxophyllum magnum* n. sp.
(Pl. III, fig. 15)

Diferă de genul *Hemiphrys* prin prezența trihociștilor pe latura dorsală a gîțului. Gîțul gros, anterior, lățit, de 12μ . Corpul contractil și metabol. Plasma clară, fără zooclorelle, cu granulații fine cafenii. Coada ascuțită, fără trihociști. Striația fină, greu de observat. Cilii de pe coamă mai mari, cei de pe corp foarte delicate. Trihociștii fini pe ambele laturi ale gîțului. Peria dorsală evidentă. Polar un grup de baghete așezate conic. O vacuolă subterminală; lateral cîte un sir de vacuole ca la *Hemiphrys*. Gîțul puternic azvîrlit cînd pe o parte, cînd pe alta. Specia aceasta ar putea fi încadrată și la subgenul *Hemiphrys*.

Un singur exemplar în apă cu plante descompuse (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

16. *Loxophyllum carinatum* n. sp.
(Pl. III, fig. 16)

Se aseamănă cu *Loxophyllum magnum*, diferă prin prezența a doi nuclei, lipsa celor două rînduri de vacuole și prezența a două creste longi-

tudinale bine vizibile (mioneme?). Contractil, ametabol, colorat în verzui. Mai multe exemplare laolaltă cu *L. magnum* (lacul Herăstrău, decembrie 1957).

CONCLUZII

În lucrarea prezentă se arată la genurile *Loxophyllum* și *Lionotus* necesitatea de a se separa unele forme de altele, considerate pînă acum ca aparținînd aceleiași specii, cînd caracterele lor distinctive, mai ales la formele extreme sunt bine diferențiate, și a se crea pentru ele specii sau varietăți noi.

În toate cazurile dubioase — și ele sunt numeroase — cînd caracterele distinctive ale unei specii nu sunt bine vădite și există o bănuială asupra uneia din aceste particularități, apropiind infuzorul mai mult de genul *Lionotus*, el să fie clasat fără șovâială la acest gen, mai ales că speciile grupelor *Loxophyllum lionotiforme* au caractere care deseori le apropie mai mult de genul *Lionotus*; pe de altă parte nu există totdeauna o siguranță deplină asupra unor papile abia perceptibile, care pot fi confundate cu granule ectoplasmatici sau invers.

К ВОПРОСУ О РОДЕ LOXOPHYLLUM (CILIATA)

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Автор описывает число видов и разновидностей новых для науки и страны форм. Из произведенных исследований получены следующие результаты.

Если крупные формы инфузорий, принадлежащих роду *Loxophyllum*, можно определить легко на основании определяющих их признаков, то имеется целая группа, приближающаяся по типу к роду *Lionotus*, которую можно наименовать *Loxophyllum lionotiforme*. По мере того как размеры исследуемых индивидуумов уменьшаются или все более приближаются к роду *Lionotus*, характерные признаки особей вышеуказанной группы становятся все менее распознаваемы.

Описанные автором различные виды составляют звенья, связывающие эти два рода. Обнаруженные виды или виды, которые будут обнаружены в дальнейшем и которые вызовут малейшее сомнение в отношении своих признаков, как трихоцисты, не четко представленные на задней вентральной стороне, полностью или частично на дорсальном краю, или совершенно без папилл с трихоцистом на дорсальном краю, следует, не колеблясь отнести к роду *Lionotus*.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

Таблица I

Рис. 1. — *Loxophyllum meleagris* Dujardin 160.

Рис. 2. — *Loxophyllum luteum* sp. n. 315

Рис. 3. — *Loxophyllum rostratum* Cohn var. *palustris* n. var. 145.

Рис. 4. — *Loxophyllum chlorelligerum* sp. n. 160; *a* — поперечно; *b* — сбоку.
Рис. 5. — *Loxophyllum inflatum* sp. n. 130; *a* — сбоку; *b* — в делении; *c* — задняя клетка; *d* — поперечно.

Рис. 6. — *Loxophyllum metabolicum* sp. n. 65; *a* — сбоку, винтообразно извивающаяся шея.

Таблица II

Рис. 7. — *Loxophyllum viride* sp. n. 125; *a* — та же откормленная инфузория; *b* — проглатывая *Cyclidium glaucoma*; *c* — поперечный оптический срез; *d* — сбоку винтообразно извивающаяся инфузория; *e* — открытый рот.

Рис. 8. — *Loxophyllum contractile* sp. n. 112; *a* — сбоку.

Рис. 9. — *Loxophyllum contractile* var. *binucleatum* n. var. 65.

Рис. 10. — *Loxophyllum contractile* var. *polyvacuolatum* n. var. 60.

Рис. 11. — *Loxophyllum polymorphum* sp. n. 260; *a* — шея; *b* — винтообразно извивающаяся инфузория; *c* — поперечный оптический срез; *d* — сбоку.

Таблица III

Рис. 12. — *Loxophyllum lionotiforme* sp. n. 240; *a* — шея.

Рис. 13. — *Loxophyllum lionotiforme* var. *plurivacuolatum* n. var. 205; *a* — шея; *b* — поперечный оптический срез; *c* — сбоку; *d* — рот.

Рис. 14. — *Loxophyllum piriforme* sp. n. 120; *a* — сбоку.

Рис. 15. — *Loxophyllum magnus* sp. n. 460; *a* — шея.

Рис. 16. — *Loxophyllum carinatum* sp. n. 250; *a* — шея.

CONTRIBUTION À L'ÉTUDE DU GENRE *LOXOPHYLLUM* (*CILIATA*)

RÉSUMÉ

L'auteur décrit un certain nombre d'espèces et de variétés, nouvelles pour la science ou pour le pays. Des recherches entreprises il résulte que :

Si les grandes formes d'infusoires, appartenant au genre *Loxophyllum*, sont assez faciles à déterminer, selon les caractères de ce genre qui les définissent, il existe cependant tout un groupe qui se range plus près du genre *Lionotus* et que l'on peut nommer *Loxophyllum lionotiforme*, chez lequel les caractères distinctifs deviennent de moins en moins discernables, au fur et à mesure que la taille des individus examinés diminue ou qu'ils se rapprochent davantage du genre *Lionotus*. Les différentes espèces que l'auteur décrit forment l'un des chainons qui relient les deux genres.

Les espèces découvertes ou à découvrir, qui susciteraient le moindre doute quant à leurs caractères, à savoir : trichocystes indécis sur le bord postéro-ventral ou sur le bord antéro-postérieur dorsal, ou enfin défaut de papilles à trichocystes sur le bord dorsal, doivent être classées sans hésitation dans le genre *Lionotus*.

EXPLICATION DES FIGURES

Planche I

Fig. 1. — *Loxophyllum meleagris* Dujardin, 160 μ .

Fig. 2. — *Loxophyllum luteum*, n. sp., 315 μ .

Fig. 3. — *Loxophyllum rostratum* Cohn var. *palustris* n. var. 145 μ .

Fig. 4. — *Loxophyllum chlorelligerum* n. sp., 160 μ ; *a* vue transversale; *b* vue latérale.
Fig. 5. — *Loxophyllum inflatum* n. sp., 130 μ ; *a* vue latérale; *b* en voie de division; *c* cellule postérieure; *d* vue transversale.

Fig. 6. — *Loxophyllum metabolicum* n. sp., 65 μ ; *a* vue latérale, le cou tordu.

Planche II

Fig. 7. — *Loxophyllum viride* n. sp., 125 μ ; *a* l'infusoire gavé; *b* avalant un *Cyclidium glaucoma*; *c* coupe optique transversale; *d* vue latérale, le cou tordu; *e* la bouche ouverte.

Fig. 8. — *Loxophyllum contractile* n. sp., 112 μ ; *a* vue latérale.

Fig. 9. — *Loxophyllum contractile* var. *binucleatum* n. var., 65 μ .

Fig. 10. — *Loxophyllum contractile* var. *polyvacuolatum* n. var., 60 μ .

Fig. 11. — *Loxophyllum polymorphum* n. sp., 260 μ ; *a* le cou; *b* l'infusoire entortillé; *c* coupe optique transversale; *d* vue latérale.

Planche III

Fig. 12. — *Loxophyllum lionotiforme* n. sp., 240 μ ; *a* le cou.

Fig. 13. — *Loxophyllum lionotiforme* var. *plurivacuolatum* n. var., 205 μ ; *a* le cou; *b* coupe optique transversale; *c* vue latérale; *d* la bouche.

Fig. 14. — *Loxophyllum fusiforme* n. sp., 120 μ ; *a* vue latérale.

Fig. 15. — *Loxophyllum magnum* n. sp., 460 μ ; *a* le cou.

Fig. 16. — *Loxophyllum carinatum* n. sp., 250 μ ; *a* le cou.

BIBLIOGRAFIE

1. Kahl A., Wimpertiere oder Ciliata (Infusoria). Iena, 1935.

2. Penard E., Études sur les Infusoires d'eau douce. Geneva, 1922.

3. Scheviakoff, Organizația și sistematika Infuzaria, Aspirotricha. Mem. Acad. Sci. Petersb., 1896, seria a VIII-a, vol. IV, nr. 1.

CONTRIBUȚII LA STUDIUL CHALCIDOIDELOL
(INSECTA HYMENOPTERA) DIN R. P. R.

DE

CONSTANTA CONSTANDACHE

Comunicare prezentată de M. IONESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R.,
în ședința din 2 iunie 1958

Într-o notă anterioară (2) am descris o serie de Chalcidoide obținute
din culturi de gale produse de Cynipide.

Continuind cercetările asupra acestui grup cu reprezentanți paraziți
pe diferite insecte dăunătoare, am obținut date noi pentru țara noastră,
în privința biologiei și răspândirii lor, date care fac obiectul prezentei note.

Materialul pe care s-au făcut observațiile și determinările a fost
parte colectat de noi, parte de diferiți cercetători: prof. Ionescu,
de la care am primit întregul material obținut din culturile de gale, Nicu-
lescu, Lăcatușu, Palade, Negru.

Prezenta notă cuprinde 12 specii de Chalcidoide, dintre care 2 sunt
noi pentru fauna țării.

Suprafamilia CHALCIDOIDEA Ashmead 1899

Familia CHALCIDIDAE Sichel 1865

Brachymeria intermedia Nees 1834

Lungimea corpului: 4,4—7 mm (fig. 1).
Obținută în luna iulie 1954 din culturi de larve de *Porthetria dispar* L.,
colectate din pădurea Cernica (reg. București).

În primăvara acestui an, pădurile din jurul capitalei au fost defoliate
de larvele acestui lepidopter, care au ros complet frunzele și petiolul și au

trecut apoi pe plante ierboase. De aceea cunoașterea paraziților acestei insecte dăunătoare are o deosebită importanță.

În luna iunie 1954 au mai fost obținute exemplare de *Brachymeria*

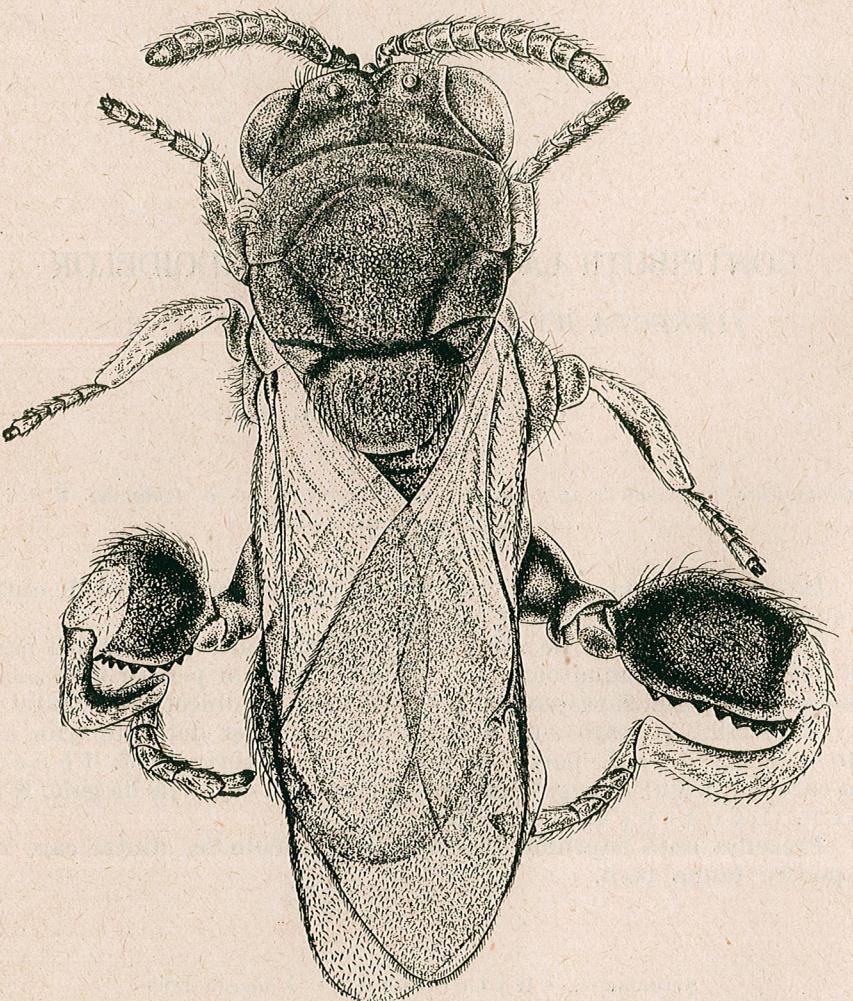

Fig. 1. — Adult de *Brachymeria intermedia* Nees ♀, văzut dorsal.

intermedia din coconi de *Malacosoma neustria* L., colectați tot din pădurea Cernica (reg. București).

Răspândire în R.P.R.: la Orșova și Mehadia (reg. Timișoara); Sovata (Reg. Autonomă Maghiară); Oradea Mare (reg. Oradea) (Mocsáry); la Copou (reg. Iași); Dorobanți, comuna Nicșeni (r. Botoșani, reg. Suceava) (prof. Constantin eanu și colaboratorii săi au obținut-o din crisalide de *Aporia crataegi*); în pădurile Snagov și Brânești (reg. București) (Enea a obținut-o din crisalide de *Tortrix viridana*).

Familia CALLIMOMIDAE Mayr 1874

Callimome lazulinum Foerst. 1859

Lungimea corpului ♀: 3 mm (fig. 2).

Obtinută în luna iunie 1957 din gale de *Cynips longiventris* (Htg.), colectate de la Valul lui Traian (perdele forestiere) (reg. Constanța), în ianuarie 1957.

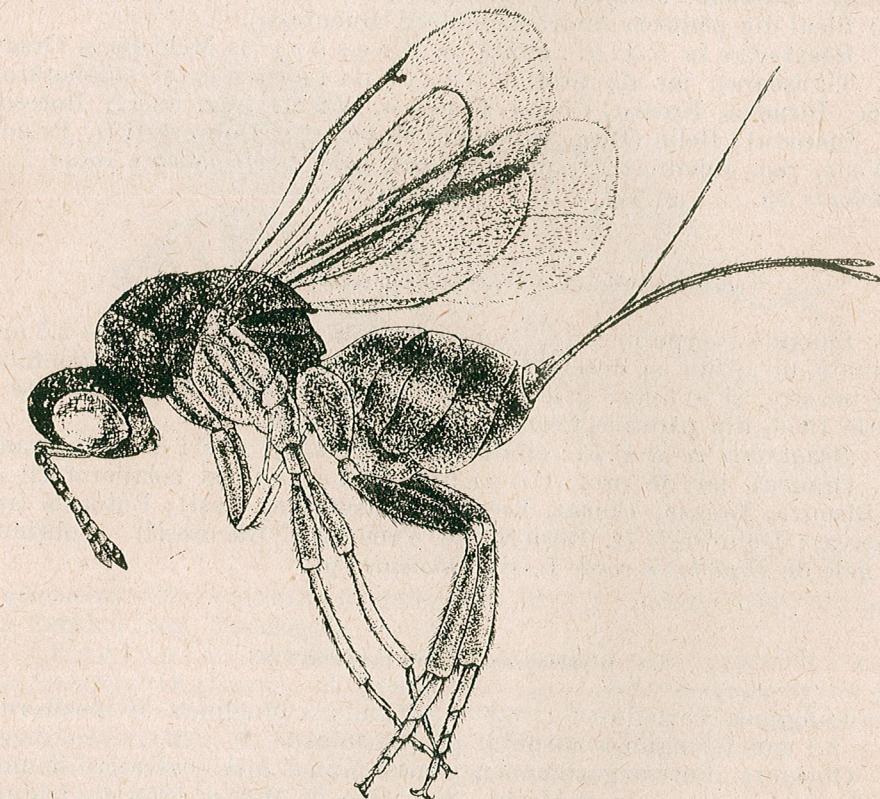

Fig. 2. — Adult de *Callimome lazulinum* Foerst. ♀, văzut lateral.

Ecoologie: larvele acestei specii parazitează următoarele Cynipide: *Cynips folii* L. și *Cynips longiventris* (Htg.).

Răspândire geografică: Europa apuseană.

În R.P.R.: Citată de Mocsáry la Oradea (reg. Oradea).

Callimome bedeguaris Linné 1758

Lungimea corpului ♀: 3,9 – 4,5 mm; lungimea ovipozitorului 4–5 mm; lungimea corpului ♂: 3–3,5 mm.

Obținută dintr-o gazdă nouă pentru fauna țării noastre, și anume: gale de *Diplolepis mayri* Schlecht., colectate în august 1956 din pădurea Valea Mare, comuna Bumbești-Pițicu (r. Novaci, reg. Craiova).

A mai fost obținută din gale de *Diplolepis rosae* L., colectate în toamna anului 1955 de la Valul lui Traian (perdele forestiere) (reg. Constanța). De asemenea din aceleași gale (*Diplolepis rosae* L.), colectate în decembrie 1955 și ianuarie 1956 din Grădina botanică București. Exemplare de *Callimome bedeguaris* L., au fost colectate la 21 septembrie 1953 și cu fileul din pădurea Andronache (reg. București).

Răspindire în R.P.R.: citată de M o c s á r y la Mehadia și Orșova (reg. Timișoara), iar de prof. C o n s t a n t i n e a n u și colaboratorii săi la: Bîrnova, Breazu, Ciurea, Repedea, Vaslui (reg. Iași); Botoșani (reg. Suceava); Belin (Reg. Autonomă Maghiară); Dobrotești (r. Roșiorii de Vede, reg. București) — obținută din gale de *Diplolepis rosae* L. și *Diplolepis* sp.

Callimome abbreviatum var. macropterum Walker 1833

Lungimea corpului ♀: 3—3,5 mm; lungimea ovipozitorului 2—2,3 mm. Obținută în aprilie și decembrie 1956 dintr-o gazdă nouă pentru fauna țării noastre, și anume: gale de *Adleria conglomerata* Gir., colectate în martie 1956, din pădurea Cernica (reg. București).

Răspindire în R.P.R.: citată de M o c s á r y și E r d ö s la Oradea (reg. Oradea), iar de prof. C o n s t a n t i n e a n u și colaboratorii săi la: Bîrnova, Breazu, Ciurea, Repedea, Vaslui (reg. Iași); Botoșani (reg. Suceava); Dobrotești (r. Roșiorii de Vede, reg. București) — obținută din gale de *Diplolepis rosae* L. și *Diplolepis* sp.

Glyphomerus stigma Fabricius 1793

Lungimea corpului ♀: 3,5—4,8 mm; lungimea ovipozitorului 2,5—3,1 mm; lungimea corpului ♂: 3,3 mm.

Obținută dintr-o gazdă nouă pentru fauna țării noastre, și anume: gale de *Diplolepis mayri* Schlecht., colectate în august 1956 din pădurea Valea Mare, comuna Bumbești-Pițicu (r. Novaci, reg. Craiova).

A mai fost obținută din gale de *Diplolepis rosae* L., colectate în toamna anului 1955, din pădurea Pasărea (reg. București). De asemenea din aceleași gale (*Diplolepis rosae* L.) colectate din Grădina botanică București, în toamna anului 1954. Exemplare de *Glyphomerus stigma* au fost colectate la 21 septembrie 1953 și cu fileul din pădurea Andronache (reg. București).

Răspindire în R.P.R.: citată de prof. C o n s t a n t i n e a n u și colaboratorii săi la: Bîrnova, Breazu, Ciurea, Vaslui (reg. Iași); Botoșani (reg. Suceava); Belin (Reg. Autonomă Maghiară); Stoilești (reg. Pitești); Dobrotești (r. Roșiorii de Vede, reg. București) — obținută din gale de *Diplolepis rosae* L. și *Diplolepis* sp.

Familia EURYTOMIDAE Walker 1833

Decatoma variegata Walker 1833

Lungimea corpului: 2—3 mm (fig. 3).
Obținută la 31 martie, 12 aprilie și 31 decembrie 1955, din gale de *Adleria*

Fig. 3. — Adult de *Decatoma variegata* Walk. ♀, văzut lateral.

conglomerata Gir., colectate în decembrie 1954 și ianuarie 1955, din pădurea Cernica (reg. București).

E col o g i e: larvele acestei specii parazitează Cynipidele: *Andricus foecundatrix* (Hart.), *A. grossulariae* Gir., *Adleria conglomerata* Gir., *A. coriaria* Hart., *A. lignicola* Hart., *Cynips cornifex* (Hart.), *Neuroterus glandiformis* (Gir.), *N. lanuginosus* Gir., *N. macropterus* (Hart.).

Răspindire geografică: Europa apuseană, Iran.

Nouă pentru R.P.R.

Decatoma biguttata Swederus 1795

Lungimea corpului ♀: 2—4,1 mm.
Semnalăm încă șase gazde noi, din care am obținut această specie, și anume: Gale de *Trigonaspis synaspis* Hart. și de *Adleria coronaria* De Stef., colectate în iarna anului 1956, de la Valul lui Traian (perdele forestiere) (reg. Constanța).

Gale de *Adleria calicis* Burgsd., colectate în toamna anului 1952, din pădurea Pasărea (reg. București).

Gale de *Adleria lignicola* Hart., colectate în iarna anului 1957, din pădurea Băneasa (reg. București).

Gale de *Adleria Kollaris* Kieff., colectate în octombrie și noiembrie 1956, din pădurea Cernica (reg. București).

Gale de *Aphelonyx cerricola* Gir., colectate în februarie 1955, din pădurea Cernica (reg. București).

Răspândire în R.P.R.: citată de Kieffer la Comana și Valea Hoților; citată de noi în anul 1956, obținută din gale de *Adleria caput medusae* Hart., colectate din pădurea Cernica (reg. București).

Eurytoma robusta Mayr 1878

Lungimea corpului ♀: 4,3 mm (fig. 4).

Obținută la 28 martie 1955, din gale de *Aphelonyx cerricola* Gir., colectate la 10 februarie 1955, din pădurea Cernica (reg. București).

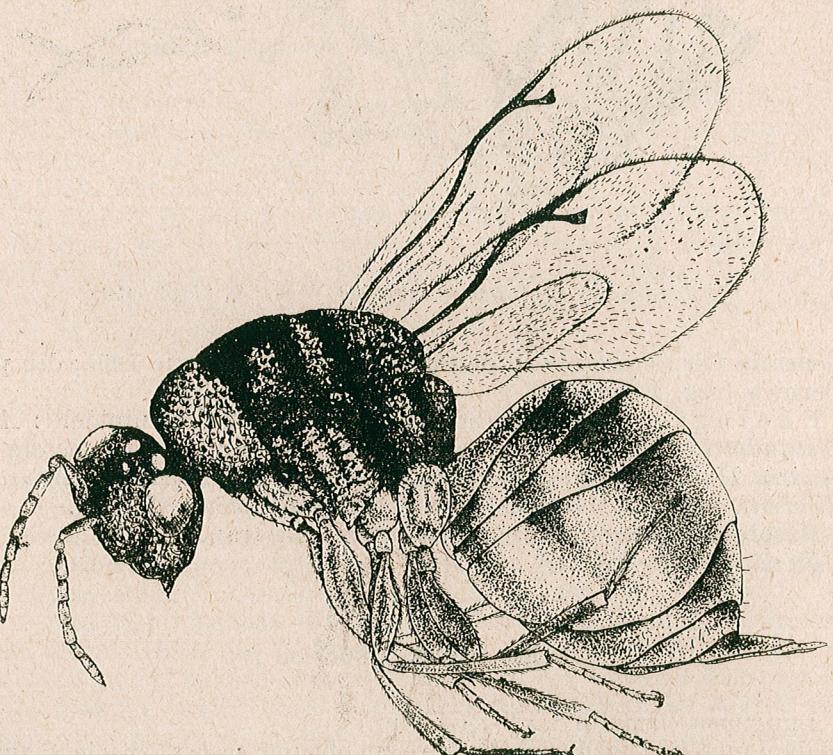

Fig. 4. — Adult de *Eurytoma robusta* Mayr ♀, văzut lateral.

E c o l o g i e : larvele acestei specii parazitează larve de Diptere din familia Trypetidae, ca: *Euribia jaceana* Her., *Trypetia cardui* L. și Cynipidul *Aylax rhoeadis* Hart.

Răspândire geografică: partea europeană a U.R.S.S., Europa apuseană.

În R.P.R.: citată de Mocsáry la Sovata (Reg. Autonomă Maghiară).

Familia PERILAMPIDAE Thomson 1875

Perilampus cuprinus Foerster 1859

Lungimea corpului: 3 mm.

Nervura postmarginală mai lungă decât radială și mai scurtă decât marginală (fig. 5). Colectată cu fileul la 8 august 1956 de pe *Feniculum vulgare* la Vasile Roaită (reg. Constanța).

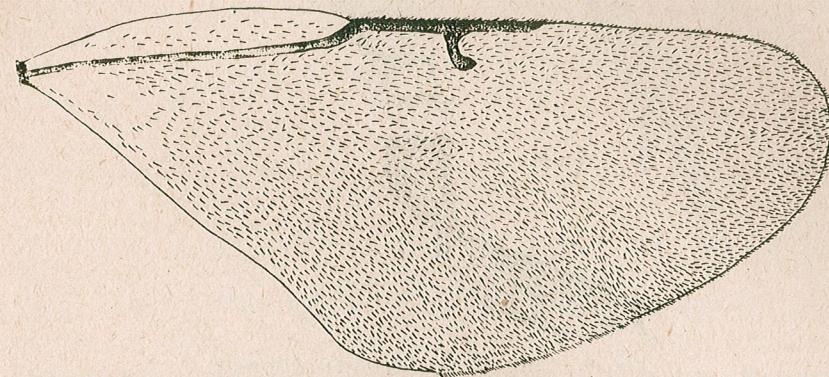

Fig. 5. — Aripă anterioară de *Perilampus cuprinus* Foerst. ♀.

Răspândire geografică: Europa apuseană.

În R.P.R.: citată de Foerster în Transilvania (Siebenbürgen) în anul 1859 și de Mocsáry în 1918.

Familia ENCYRTIDAE Dalman 1820

Ageniaspis fuscicollis Dalman 1820

Lungimea corpului ♀: 1,05 mm; lungimea corpului ♂: 1 mm. Antenele galbene-brunii, scapus negru, lung, ușor dilatat, pedicelul negru mai lung decât primul articol al flagelului; primele două articole ale flagelului puțin mai late decât lungi, restul au lungimea egală cu lățimea, măciucă mare și îngroșată (fig. 6). Aripa anterioară mare, cu marginală scurtă, radială mai lungă decât marginală, postmarginală mai lungă decât radială (fig. 7). Piciorul mijlociu prezintă pintenul tibiei egal cu metatarsul sau ceva mai lung decât acesta (fig. 8).

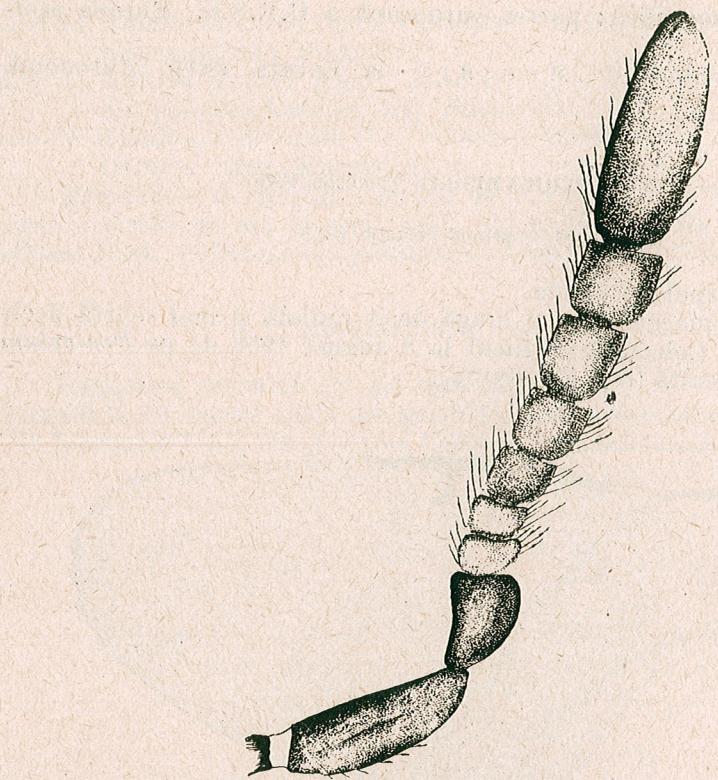

Fig. 6. — Antenă de *Ageniaspis fuscicollis*
Dalman ♀.

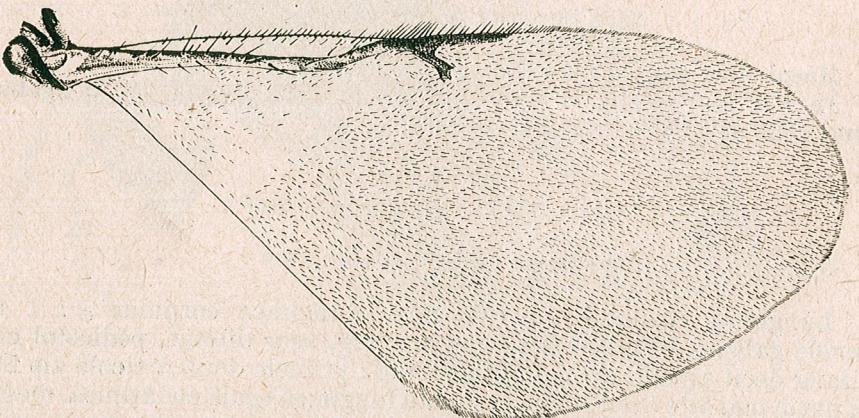

Fig. 7. — Aripă anterioară de *Ageniaspis fuscicollis* Dalman ♀.

Obținută din culturi de larve de *Hyponomeuta padellus* L., colectate în iunie 1957, din pădurea Cernica (reg. București).

E c o l o g i e : larvele acestei specii parazitează larvele Lepidopterelor din genul *Hyponomeuta* Latr., *Prays oleelus* F.

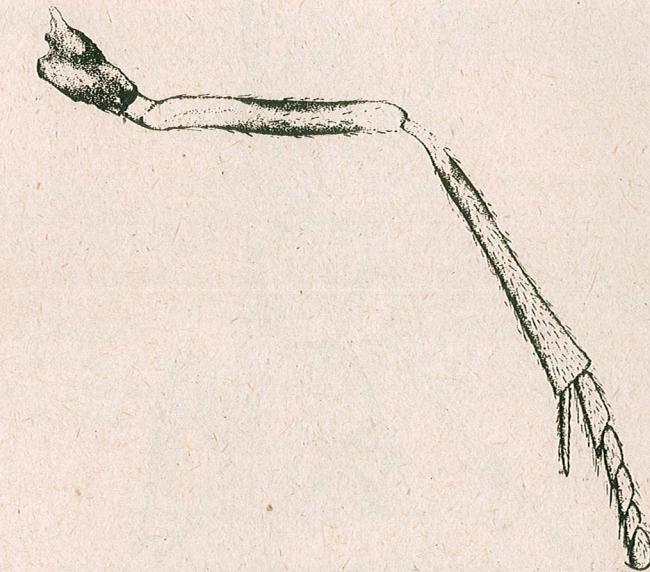

Fig. 8. — Picior mijlociu de *Ageniaspis fuscicollis* Dalman ♀.

Răspândire geografică: partea europeană a U.R.S.S., Transcaucaz, Asia Centrală, Siberia apuseană, Europa apuseană.

În R.P.R. : citată de prof. Constantineanu în regiunea Iași — obținută din culturi de larve de : *Pieris brassicae*, *Lymantria dispar*, *Hyponomeuta cognatella*, *Hyponomeuta mallinella*.

Citată de asemenea de Bechet la Cluj — obținută din culturi de larve de *Hyponomeuta mallinella* și de Erdős la Rév (Vad) în Transilvania.

Familia EUPELMIDAE Walker 1846

Anastatus disparis Ruschka 1921

Lungimea corpului ♀ : 1,6 mm (fig. 9).

Obținută la 20 iunie 1954 din ponte de *Porthetria dispar* L., colectate din pădurea Cernica (reg. București), la 27 mai 1954.

E c o l o g i e : larvele acestei specii parazitează ouăle Lepidopterelor : *Porthetria dispar* L., *Dicranura vinula* (L.), *Malacosoma neustria* L.

Răspândire geografică : Crimea, Uzbekistan, Kirkizia, Europa apuseană.
Specie nouă pentru R.P.R.¹⁾

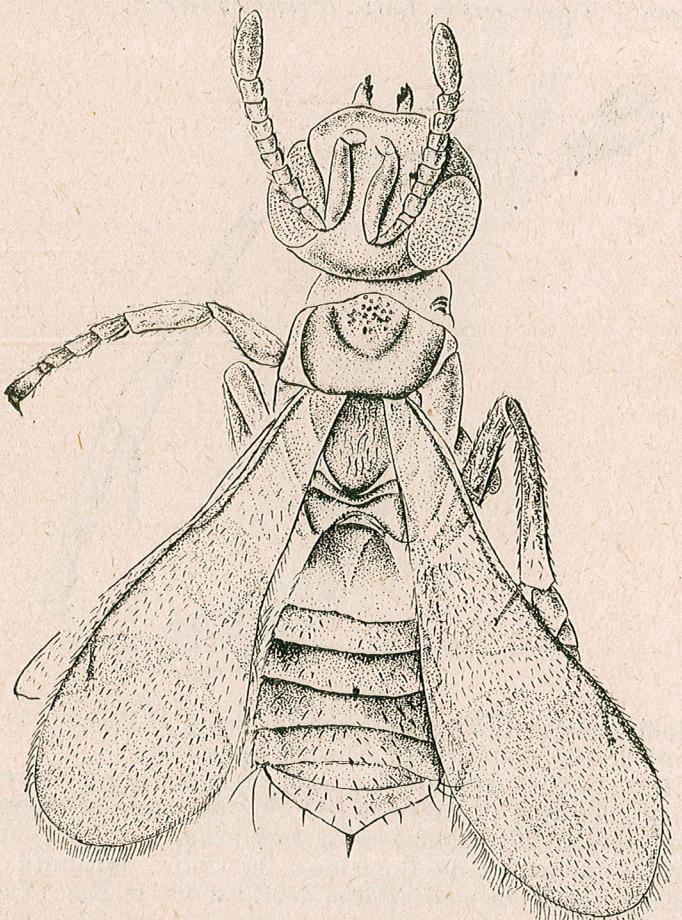

Fig. 9. — Adult de *Anastatus disparis* Rusch. ♀, văzut dorsal.

Eupelmus urozonus Dalman 1820

Lungimea corpului ♀ : 3—4 mm ; lungimea ovipozitorului 0,6—0,8 mm. Obținută dintr-o gazdă nouă pentru fauna țării noastre, și anume : gale de *Adleria truncicola* Gir., colectate la 12 aprilie 1955, de la Valul lui Traian (perdele forestiere) (reg. Constanța).

¹⁾ Într-o lucrare de popularizare a științei Marcheș și Boguleanu (12), spun : „Prințe alte viespi cunoscute ca mincătoare de ouă, amintim și viespile *Anastatus* și *Schedius* care parazitează ouăle fluturelui burete...” (p. 21).

Răspândire în R.P.R. : citată de prof. Constantin Neanu și colaboratorii săi la : Breazu, Ciurea, Vaslui (reg. Iași), obținută din gale de *Diplolepis rosae* L. și *Diplolepis* sp.

К ВОПРОСУ О CHALCIDOIDAE (INSECTA HYMENOPTERA) В РУМЫНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКЕ

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

В настоящей работе описаны 12 видов Chalcidoideae. Из них 2 вида являются новыми для отечественной фауны: *Decatoma variegata* Walk. и *Anastatus disparis* Rusch.; 10 видов были отмечены в РНР и другими исследователями, но для других хозяев, местностей и областей: *Brachymeria intermedia* Nees., *Callimome lazulinum* Foerst., *Callimome bedeguaris* L., *Callimome abbreviatum* var. *macropterum* Walk., *Glyphomerus stigma* (F.), *Decatoma biguttata* Swed., *Eurytoma robusta* Mayr., *Perilampus cuprinus* Foerst., *Ageniaspis fuscicollis* Dalm., *Eupelmus urozonus* Dalm.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

Рис. 1. — Взрослая особь *Brachymeria intermedia* Nees., ♀, вид с дорсальной стороны.

Рис. 2. — Взрослая особь *Callimome lazulinum* Foerst., ♀, вид сбоку.

Рис. 3. — Взрослая особь *Decatoma variegata* Walk., ♀, вид сбоку.

Рис. 4. — Взрослая особь *Eurytoma robusta* Mayr., ♀, вид сбоку.

Рис. 5. — Переднее крыло *Perilampus cuprinus* Foerst., ♀.

Рис. 6. — Антenna *Ageniaspis fuscicollis* Dalm., ♀.

Рис. 7. — Переднее крыло *Ageniaspis fuscicollis* Dalm., ♀.

Рис. 8. — Средняя нога *Ageniaspis fuscicollis* Dalm., ♀.

Рис. 9. — Взрослая особь *Anastatus disparis* Rusch., ♀ (с дорсальной стороны)

CONTRIBUTION À L'ÉTUDE DES CHALCIDOIDAE (INSECTA HYMENOPTERA) DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE ROUMAINE

RÉSUMÉ

Cette Note porte sur 12 espèces de Chalcidoidea, dont deux nouvelles pour la faune de la R.P.Roumaine : *Decatoma variegata* Walk. et *Anastatus disparis* Rusch. Dix de ces espèces ont été signalées par d'autres chercheurs de ce pays, mais pour d'autres hôtes, localités ou régions : *Brachymeria intermedia* Nees., *Callimome lazulinum* Foerst., *Callimome bedeguaris* L., *Callimome abbreviatum*, var. *macropterum* Walk., *Glyphomerus stigma* (F.), *Decatoma biguttata* Swed., *Eurytoma robusta* Mayr., *Perilampus cuprinus* Foerst., *Ageniaspis fuscicollis* Dalm., *Eupelmus urozonus* Dalm.

EXPLICATION DES FIGURES

- Fig. 1. — *Brachymeria intermedia* Nees, ♀ adulte; vue du côté dorsal.
 Fig. 2. — *Callimome lazulinum* Foerst., ♀ adulte; vue latérale.
 Fig. 3. — *Decatoma variegata* Walk., ♀ adulte; vue latérale.
 Fig. 4. — *Eurytoma robusta* Mayr, ♀ adulte; vue latérale.
 Fig. 5. — *Perilampus cuprinus* Foerst., ♀; aile antérieure.
 Fig. 6. — *Ageniaspis fuscicollis* Dalman, ♀; antenne.
 Fig. 7. — *Ageniaspis fuscicollis* Dalman, ♀; aile antérieure.
 Fig. 8. — *Ageniaspis fuscicollis* Dalman, ♀; patte moyenne.
 Fig. 9. — *Anastasius disparis* Rusch., ♀ adulte; vue du côté dorsale.

BIBLIOGRAFIE

1. Bechet I., *Un parazit natural puțin cunoscut al moliei merelor*. Natura, 1957, nr. 2, p. 138—140.
2. Constandache C., *Contribuții la studiul Chalcidoideelor (Hymenoptera) din R.P.R.* Comunicările Acad. R.P.R., t. VI, nr. 6, iunie 1956.
3. Constantineanu M., *Contributions à l'étude des Ichneumonides en Roumanie*. Ann. Sci. Univ. de Jassy, 1929.
4. Constantineanu M. și colaboratori, *Contribuții la studiul Chalcidoidelor din R.P.R. Chalcidoide (Chalcidoidea Ashmead 1899) paraziți în albiția prunului (Aporia crataegi L.) din Moldova*. Anal. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași, 1956, t. I, fasc. 1.
5. Constantineanu M. și colaboratori, *Contribuții la studiul Chalcidoidelor paraziți în Cynipidae galicole de pe Rosa canina L. în R.P.R.* Studii și cerc. științ., Acad. R.P.R., Filiala Iași, 1956, an. VII, fasc. 1.
6. Ene M., *Răpitori și paraziți ai omizilor de Tortrix viridana L.* Studii și cerc. Inst. cercet. silv., 1953, seria 1, vol. XIV, p. 336—349.
7. Erdős J., *Additamenta ad cognitionem faunae Chalcidoidarum (Hymenoptera) in alveo Carpathorum I.* Fragm. Faun. Hung., 1946, t. IX, fasc. 3—4.
8. — *Additamenta ad cognitionem faunae Chalcidoidarum (Hymenoptera) in alveo Carpathorum II.* Fragm. Faun. Hung., 1947, t. X, fasc. 2.
9. — *Enumeratio systematica Encyrtidarum (Hym.) Hungariae regionunique finitimarum cum datis earum ethologicis*. Folia Entomologica Hungarica, 1957, t. X, nr. 1.
10. Györfi J., *Faunistische Angaben zur Kenntnis der Verbreitung der Chalcididen im Karpaten Becken*. Fragm. Faun. Hung., 1942, t. V, fasc. 1.
11. Kieffer J., *Faune de la Roumanie. Ordre des Hymenoptères. Famille des Chalcidides*. Bull. Soc. Sci. Buc., 1900, nr. 1.
12. Marcheș G. și Boguleanu Gh., *Animale folosităre în lupta împotriva dăunătorilor din agricultură*. Ed. agro-silvică de stat, București, 1956.
13. Mayr G., *Die Europäischen Torymiden, biologisch und systematisch bearbeitet*. Verh. Zool. Bot. Ges. Wien, 1874, vol. 24, p. 53—142.
14. — *Arten der Chalcidier Gattung Eurytoma*. Verh. Zool. Bot. Ges. Wien, 1878, vol. 28, p. 297—334.
15. — *Hymenopterologische Miszellen*. Verh. Zool. Bot. Ges. Wien, 1905, vol. 55, p. 529—571.
16. Moesáry A.I., *Fauna regni Hungariae, Hymenoptera*. Budapest, 1918.
17. Nikolskaia M. N., *Halfidii fauni SSSR (Chalcidoidea)*. Moscova-Leningrad, 1952, nr. 44.
18. Ruschka Frantz, *Chalcididenstudien*. Verh. Zool. Bot. Ges., 1920, vol. LXX, caiet 6—8, p. 234—315.
19. Schmiedeknecht O., *Genera Insectorum (Hym.), Fam. Chalcididae*. Wytsman, Brussel, 1909.

ABONAMENTELE SE FAC LA OFICIILE POȘTALE
 PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII VOLUNTARI
 DIN ÎNTreprinderi ȘI INSTITUȚII